

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (štvrtá rozšírená komora)
z 28. októbra 2004 *

Vo veci T-35/01,

Shanghai Teraoka Electronic Co. Ltd, so sídlom v Šanghaji (Čína), v zastúpení: P. Waer, advokát,

žalobca,

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: S. Marquardt, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci pôvodne G. Berrisch a P. Nehl, neskôr G. Berrisch, advokáti,

žalovanej,

ktorú v konaní podporuje:

Komisia Európskych spoločností, v zastúpení: V. Kreuzsitz, S. Meany a T. Scharf, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

vedľajší účastník konania,

* Jazyk konania: angličtina.

ktorej predmetom je žaloba o neplatnosť článku 1 nariadenia Rady (ES) č. 2605/2000 z 27. novembra 2000, ktorým sa ukladajú konečné antidumpingové clá na dovozy určitých elektronických váh (REWS) s pôvodom v Čínskej ľudovej republike, v Kórejskej republike a na Taiwane (Ú. v. ES L 301, s. 42),

SÚD PRVÉHO STUPŇAEURÓPSKÝCH
SPOLOČENSTIEV (štvrtá rozšírená komora),

v zložení: predsedníčka komory V. Tiili, sudcovia J. Pirrung, P. Mengozzi, A. W. H. Meij a M. Vilaras,

tajomník: J. Plingers, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 6. marca 2003,

vyhlásil tento

Rozsudok

Právny rámec

- 1 Článok 1 ods. 4 nariadenia Rady (ES) č. 384/96 z 22. decembra 1995 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. ES L 56, 1996, s. 1, ďalej len „základné nariadenie“) stanovuje:

„Na účely [základného nariadenia] sa pojem ‚podobný výrobok‘ vysvetľuje tak, že znamená výrobok, ktorý je identický, tzn. podobný v každom ohľade

s posudzovaným výrobkom, alebo ak nie je takýto výrobok k dispozícii, inému výrobku, ktorý hoci nie je podobný v každom ohľade, má vlastnosti, ktoré sú veľmi podobné vlastnostiam posudzovaného výrobku.“

- 2 Článok 2 ods. 7 základného nariadenia, zmeneného a doplneného nariadením Rady (ES) č. 905/98 z 27. apríla 1998 (Ú. v. ES L 128, 1998, s. 18), stanovuje:

„a) V prípade dovozov z krajín s iným ako trhovým hospodárstvom... sa normálna hodnota určí na základe ceny alebo vytvorenej hodnoty v tretej krajine s trhovým hospodárstvom alebo na základe ceny z takejto tretej krajiny voči iným krajinám vrátane spoločenstva, alebo ak toto nie je možné, na inom odôvodnenom základe, vrátane ceny skutočne zaplatenej alebo bežne platenej v spoločenstve za podobný výrobok, ktorá sa v prípade potreby riadne upraví tak, aby zahŕňala primerané ziskové rozpätie.

Vhodná tretia krajina s trhovým hospodárstvom sa vyberie vhodným spôsobom, pričom sa vezmú do úvahy spoľahlivé informácie dostupné v čase výberu. Do úvahy sa vezmú aj lehoty; ak je to vhodné, použije sa tretia krajina s trhovým hospodárstvom, ktorá je predmetom toho istého prešetrovania.

Prešetrované strany sú informované krátko po začatí prešetrovania o predpokladanej tretej krajine s trhovým hospodárstvom a majú 10 dní na vyjadrenie pripomienok.

- b) Pri antidumpingových prešetrovaniach, ktoré sa týkajú dovozov z [Ruskej federácie] a Čínskej ľudovej republiky..., sa normálna hodnota určí v súlade

s odsekmi 1 až 6, ak sa na základe riadne preukázateľných tvrdení jedného alebo niekoľkých výrobcov, ktorí podliehajú prešetrovaniu a v súlade s kritériami a postupmi ustanovenými v písmene c) preukáže, že u tohto výrobcu resp. výrobcov prevládajú pri výrobe a predaji výrobku, ktorý je podobný príslušnému výrobku, podmienky trhového hospodárstva. V opačnom prípade sa uplatňujú pravidlá, ktoré sú ustanovené v písmene a).

c) Tvrdenie v zmysle písmena b) musí byť v písomnej forme a musí obsahovať dostatok dôkazov o tom, že výrobca pôsobí v podmienkach trhového hospodárstva, t. j. ak:

— rozhodnutia firiem, ktoré sa týkajú cien, nákladov a vstupov, vrátane napr. surovín, nákladov na technológiu a mzdových nákladov, výstupov, tržieb a investícií, sú prijaté ako odozvy na signály trhu, ktoré odrážajú ponuku a dopyt a bez podstatného vplyvu štátu v tomto ohľade a náklady na hlavné vstupy podstatným spôsobom odrážajú trhové hodnoty,

— firmy majú jeden prehľadný súbor základných účtovných záznamov, ktoré sú nezávisle preverované v súlade s medzinárodnými účtovníckymi normami a ktoré sa používajú na všetky účely,

— výrobné náklady a finančná situácia firiem nepodliehajú výrazným deformáciám preneseným z bývalého systému iného ako trhového hospodárstva, najmä v oblasti odpisovania aktív, iných odpisov, výmenného obchodu a platieb prostredníctvom vyrovnania dlhov,

- príslušné firmy podliehajú zákonom o konkurze a vlastníctve, ktoré zaručujú právnu istotu a stabilitu činnosti firiem a

- prepočty výmenných kurzov sa uskutočňujú podľa trhovej sadzby.

Určenie, či výrobca spĺňa vyššie uvedené kritériá, sa prijme do troch mesiacov od začatia prešetrovania na základe osobitných konzultácií Poradného výboru a potom, ako výrobné odvetvie spoločenstva dostalo príležitosť vyjadriť svoje pripomienky. Toto určenie zostane v platnosti až do konca prešetrovania.“

3 Článok 3 základného nariadenia stanovuje:

„Vymedzenie ujmy

1. Pokiaľ nie je stanovené inak, na účely [základného] nariadenia pojem ‚ujma‘ znamená značnú ujmu spôsobenú výrobnému odvetviu spoločenstva, značnú ujmu hroziacu výrobnému odvetviu spoločenstva alebo značnú prekážku v založení tohto výrobného odvetvia a interpretuje sa v súlade s ustanoveniami tohto článku.

2. Vymedzenie ujmy je založené na nesporných dôkazoch a zahŕňa objektívne preskúmanie jednak a) objemu dumpingových dovozov a vplyvu dumpingových dovozov na ceny podobných výrobkov na trhu spoločenstva; a b) následný dopad takýchto dovozov na príslušné výrobné odvetvie spoločenstva.

3. Pokiaľ ide o objem dumpingových dovozov, pozornosť sa venuje tomu, či došlo k významnému nárastu dumpingových dovozov v absolútnom vyjadrení alebo relatívnom vyjadrení vo vzťahu k výrobe alebo spotrebe v spoločenstve. Pokiaľ ide o vplyv dumpingových dovozov na ceny, pozornosť sa venuje tomu, či došlo prostredníctvom dumpingových dovozov k významnému zníženiu cien v porovnaní s cenou podobného výrobku výrobného odvetvia spoločenstva alebo či vplyv takýchto dovozov inak spôsobí zníženie cien vo významnej miere, alebo zabráni vo významnej miere rastu cien, ku ktorému by inak došlo. Ani jeden, ani viaceré z týchto faktorov nemôžu byť nevyhnutne rozhodujúcim vodidlom.

4. V prípade, že dovoz výrobku z viac ako z jednej krajiny je súčasne predmetom antidumpingových prešetrovania [prešetrovaní — *neoficiálny preklad*], účinky takéhoto dovozu sa súhrnne vyhodnotia, len ak sa určí, že a) dumpingové rozpätie stanovené vo vzťahu k dovozu z každej krajiny je väčšie ako de minimis, tak ako je uvedené v článku 9 ods. 3 a že objem dovozu z každej krajiny nie je zanedbateľný a b) súhrnné vyhodnotenie účinkov dovozu je primerané z hľadiska podmienok hospodárskej súťaže medzi dovážanými výrobkami a podmienok hospodárskej súťaže medzi dovážanými výrobkami a podobným výrobkom spoločenstva.

5. Vyhodnotenie dopadu dumpingových dovozov na príslušné výrobné odvetvie spoločenstva zahŕňa vyhodnotenie všetkých relevantných hospodárskych faktorov a ukazovateľov, ktoré majú vplyv na stav výrobného odvetvia vrátane skutočnosti, že výrobné odvetvie je ešte stále v procese zotavovania sa z účinkov minulého

dumpingu alebo subvencovania, veľkosti skutočného dumpingového rozpätia, skutočného alebo potenciálneho poklesu odbytu, ziskov, výroby, podielu na trhu, produktivity, návratnosti investícií, využitia kapacít; faktorov ovplyvňujúcich ceny v spoločenstve; skutočných a potenciálnych negatívnych vplyvov na peňažný tok, zásoby, zamestnanosť, mzdy, rast, schopnosť navýšenia kapitálu alebo investícií. Tento zoznam nie je vyčerpávajúci, ani nemôžu byť jeden alebo viaceré z týchto faktorov nevyhnutne rozhodujúcim vodidlom.

6. Zo všetkých relevantných dôkazov predložených vo vzťahu k odseku 2 sa musí preukázať, že dumpingové dovozy spôsobujú ujmu v zmysle [základného] nariadenia. Špecificky to znamená preukázanie toho, že objem a/alebo úroveň cien špecifikované podľa odseku 3 majú dôsledky na výrobné odvetvie spoločenstva tak, ako je ustanovené v odseku 5 a že tieto dôsledky sú takého rozsahu, že ho možno klasifikovať ako značný.

7. Iné známe faktory ako sú dumpingové dovozy, ktoré súčasne spôsobujú ujmu výrobnému odvetviu spoločenstva sa taktiež preskúmajú, aby sa zabezpečilo, že ujmu spôsobená [spôsobenú — *neoficiálny preklad*] týmito inými faktormi nemožno pripísať dumpingovým dovozom podľa odseku 6. Medzi faktory, ktoré možno v tomto ohľade zvážiť, patrí objem a ceny dovozu nepredávané za dumpingové ceny, pokles dopytu alebo zmeny modelov spotreby, postupy obmedzujúce obchod a hospodársku súťaž medzi výrobcami spoločenstva a tretej krajiny a rozvoj technológií a exportná výkonnosť a produktivita výrobného odvetvia spoločenstva.

8. Účinok dumpingových dovozov sa vyhodnotí vo vzťahu k výrobe podobného výrobku v rámci výrobného odvetvia spoločenstva, ak dostupné údaje umožnia samostatnú identifikáciu tejto výroby na základe takých kritérií, ako sú výrobný

proces, odbyť a zisky výrobcu. Ak takáto samostatná identifikácia tejto výroby nie je možná, účinok dumpingových dovozov sa vyhodnotí prostredníctvom preskúmania výroby najužšej skupiny alebo kategórie výrobkov, ktorá zahŕňa podobný výrobok, v prípade ktorého možno poskytnúť potrebné informácie.

9. Určenie hrozby značnej ujmy sa zakladá na skutočnostiach a nielen na tvrdeniach, dohadoch alebo vzdialenej možnosti. Zmena okolností, ktoré vytvoria situáciu, za ktorej by dumping spôsobil ujmu, musí byť jasne predvídateľná a bezprostredne hroziaca.

Pri určovaní toho, či ide o existenciu hrozby značnej ujmy, je potrebné zvážiť takéto faktory:

- a) významné tempo rastu dumpingových dovozov na trh spoločenstva, ktoré naznačuje pravdepodobnosť podstatne narastajúcich dovozov;
- b) dostatočná, voľne disponibilná kapacita vývozcu alebo bezprostredne hroziaci a podstatný nárast takejto kapacity, ktoré naznačujú pravdepodobnosť podstatne narastajúcich dumpingových vývozov do spoločenstva, pričom sa zohľadní dostupnosť ďalších vývozných trhov, ktoré sú schopné absorbovať dodatočné vývozy;
- c) či dovoz vstupuje pri cenách, ktoré by vo významnej miere spôsobili zníženie cien alebo by zabránili rastu cien, ku ktorému by inak došlo a ktoré by pravdepodobne zvýšili dopyt po ďalších dovozoch; a

d) zásoby výrobku, ktorý je predmetom prešetrovania.

Ani jeden z vyššie uvedených faktorov nemôže byť sám osebe nevyhnutne rozhodujúcim vodidlom, ale súhrn posudzovaných faktorov musí viesť k záveru, že ďalšie dumpingové vývozy bezprostredne hrozia a že, pokiaľ nie sú prijaté ochranné opatrenia, dôjde k značnej ujme.“

4 Podľa článku 6 ods. 9 základného nariadenia:

„V prípade konaní začatých podľa článku 5 ods. 9 sa prešetrovanie, kedykoľvek je to možné, ukončí do jedného roka. V každom prípade sa takéto prešetrovania vo všetkých prípadoch ukončia do 15 mesiacov od ich začatia, v súlade so zisteniami podľa článku 8 v súvislosti so záväzkami alebo zisteniami podľa článku 9 v súvislosti s konečným opatrením.“

5 Napokon článok 20 základného nariadenia uvádza:

„...“

2. Strany uvedené v odseku 1 môžu požiadať o konečné poskytnutie informácií, resp. dôvodov, na základe ktorých má byť odporučené uloženie konečných opatrení, ukončenie prešetrovania alebo zastavenie konania bez uloženia opatrení, pričom osobitnú pozornosť treba venovať poskytovaniu iných informácií, než sú tie, z ktorých sa vychádzalo pri dočasných opatreniach.

3. Žiadosti o konečné poskytnutie informácií, ako je uvedené v odseku 2, sa adresujú Komisii v písomnej forme, a ak bolo uložené dočasné clo, doručené najneskôr do jedného mesiaca od uverejnenia oznámenia o uložení predmetného cla. Ak nebolo uložené dočasné clo, strany majú možnosť požiadať o konečné poskytnutie informácií v lehote stanovenej Komisiou.

4. Konečné poskytnutie informácií sa uskutoční písomnou formou. Pri zohľadnení ochrany dôverných informácií sa poskytnú čo najskôr, zvyčajne do jedného mesiaca pred konečným rozhodnutím alebo predložením návrhu na konečné opatrenie Komisiou podľa článku 9. Ak nie je Komisia schopná poskytnúť určité informácie alebo dôvody v stanovenej lehote, urobí tak, len čo to bude možné. Poskytnutím informácií nie je dotknuté následné rozhodnutie, ktoré môže prijať Komisia alebo Rada, ale ak takéto rozhodnutie vychádza z iných skutočností a dôvodov, tieto budú poskytnuté čo najskôr.

5. Námietky vznesené po konečnom poskytnutí informácií sa zohľadnia, len ak sú doručené v lehote stanovenej Komisiou, ktorá nesmie byť kratšia ako 10 dní, a to s prihliadnutím na naliehavosť záležitosti.“

Skutkové okolnosti

- 6 Po sťažnosti podanej 30. júla 1999 výrobcami elektronických váh z Európskeho spoločenstva, ktorí tvoria väčšinu celkovej výroby uvedeného výrobku v Spoločenstve, začala Komisia oznámením zverejneným 16. septembra 1999 (Ú. v. ES C 262, s. 8), antidumpingové konanie v súlade s článkom 5 základného nariadenia týkajúce sa dovozov určitých elektronických váh majúcich pôvod v Číne, Južnej Kórei a Taiwane.
- 7 Dvaja výrobcovia elektronických váh v Spoločenstve, spoločnosti Avery Berkel Ltd a Bizerba GmbH, ktorí spoločne predstavovali 39 % výroby v Spoločenstve v danom čase, spolupracovali pri prešetrovaní uskutočňovanom Komisiou.
- 8 Zároveň na dotazníky zaslané Komisiou odpovedalo osem vyvážajúcich výrobcov v dotknutých krajinách vrátane žalobcu, štyria dovozcovia s činnosťou týkajúcou sa výroby, o ktorú ide, a spolupracujúci výrobca v obdobnej krajine, menovite v Indonézii.
- 9 Prešetrovanie dumpingu a z neho vyplývajúcej ujmy pokrývalo obdobie od 1. septembra 1998 do 31. augusta 1999 (ďalej len „obdobie prešetrovania“). Skúmanie trendov relevantných na účely určenia ujmy pokrývalo obdobie od 1. januára 1995 do konca obdobia prešetrovania (ďalej len „obdobie analýzy“).
- 10 Shanghai Teraoka Electronic Co. Ltd (ďalej len „žalobca“ alebo „Shanghai Teraoka“) je spoločnosťou založenou podľa čínskeho práva roku 1992, ktorú vcelku vlastní zahraniční investori a ktorá vyrába elektronické váhy a vyváža ich, najmä do Spoločenstva.

- 11 Dňa 11. októbra 1999 požiadal žalobca Komisiu, aby uznala na účely prešetrovania, že mal postavenie podniku pôsobiaceho v trhovom hospodárstve (ďalej len „štatút trhového hospodárstva“) podľa článku 2 ods. 7 základného nariadenia. Faxom zo 17. decembra 1999 informovala Komisia žalobcu, že nespĺňal požiadavky zakotvené v článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia na jeho uznanie ako podniku so štatútom trhového hospodárstva.
- 12 Ako odpoveď na zamietnutie svojej žiadosti predložil žalobca Komisii pripomienky dvoma listami z 27. decembra 1999 a 11. januára 2000.
- 13 Dňa 4. januára a 3. februára 2000 potvrdila Komisia svoje zamietnutie udeliť žalobcovi štatút trhového hospodárstva.
- 14 V dňoch 10. a 14. apríla 2000 po stretnutí, ktoré sa konalo 6. apríla 2000 medzi Komisiou a zástupcami dotknutého výrobného odvetvia Spoločenstva, dvaja výrobcovia zo Spoločenstva predložili Komisii svoje pripomienky k predbežným zisteniam Komisie o tom, či bola výrobnému odvetviu Spoločenstva spôsobená ujma.
- 15 Dňa 1. augusta 2000 zaslal žalobca Komisii pripomienky týkajúce sa záležitostí ujmy a príčinnej súvislosti.
- 16 Faxom z 21. septembra 2000 informovala Komisia žalobcu o podstatných skutočnostiach a úvahách, na základe ktorých zamýšľala odporučiť uloženie konečného antidumpingového cla vo výške 13,1 % na dovozy určitých elektronických váh vyrábaných žalobcom.

- 17 Faxom z 29. septembra 2000 požiadal žalobca o ďalšie informácie týkajúce sa existencie dumpingu a určenia ujmy, ktorá z neho údajne vznikla.
- 18 Komisia na uvedenú požiadavku odpovedala dvoma listami z 29. septembra a 4. októbra 2000.
- 19 Faxom zo 4. októbra 2000 požiadal žalobca o predĺženie lehoty na predloženie svojich pripomienok. Faxom z 5. októbra 2000 Komisia uvedenú požiadavku zamietla z dôvodu naliehavosti.
- 20 Dňa 10. októbra 2000 predložil žalobca svoje pripomienky k informáciám, ktoré dostal.
- 21 Faxom z 11. októbra 2000 odpovedala Komisia na pripomienky žalobcu a znížila dumpingové rozpätie z 13,1 na 12,8 %.
- 22 Faxom z 23. októbra 2000 predložila Komisia ďalšie odpovede k pripomienkam žalobcu.
- 23 Nariadením Rady (ES) č. 2605/2000 z 27. novembra 2000, ktorým sa ukladajú konečné antidumpingové clá na dovozy určitých elektronických váh (REWS) s pôvodom v Čínskej ľudovej republike, v Kórejskej republike a na Taiwane (Ú. v. ES L 301, s. 42, ďalej len „napadnuté nariadenie“), uložila Rada antidumpingové clá vo

výške 12,8 % na výrobky vyvážené žalobcom, ktoré sú definované nižšie. Podľa článku I napadnutého nariadenia:

„1. Týmto sa ukladajú konečné antidumpingové clá na dovozy elektronických váh s maximálnou váživosťou neprekračujúcou 30 kg, určených na použitie v maloobchodnom predaji, ktorých súčasťou je digitálne zobrazenie hmotnosti, jednotkovej ceny a ceny, ktorú treba zaplatiť (bez ohľadu nato, či sú alebo nie sú vybavené zariadením na tlač týchto údajov), bežne klasifikovateľných v rámci KN kódu ex84238150 (TARIC kód 8423815010) s pôvodom v Čínskej ľudovej republike, v [Južnej] Kórey a v Taiwane.

2. Clo vypočítané na základe netto ceny výrobku franko hranica spoločenstva, pred zdanením je [vo vzťahu k žalobcovi]: ... 12,8 %...“

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 24 Žalobca návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 16. februára 2001 podal žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.
- 25 Podaním podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 12. júna 2001 Komisia podala návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov žalovaného. Uznesením z 11. septembra 2001 predseda štvrtej rozšírenej komory Súdu prvého stupňa vyhovel tomuto návrhu.
- 26 Po tom, čo sa Komisia vzdala práva predložiť vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania, bola písomná časť konania ukončená 28. novembra 2001.

- 27 Po vypočutí sudcu spravodajcu sa Súd prvého stupňa (štvrtá rozšírená komora) rozhodol otvoriť ústnu časť konania.
- 28 V rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania vyzval Súd prvého stupňa účastníkov konania, aby zodpovedali písomné otázky a predložili určité dokumenty. Účastníci konania uvedeným požiadavkám sčasti vyhovel.
- 29 Prednesy hlavných účastníkov konania a vedľajších účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Súd prvého stupňa položil, boli vypočuté počas pojednávania 6. marca 2003.
- 30 Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:
- zrušil článok 1 napadnutého nariadenia v tom rozsahu, v akom ukladá definitívne antidumpingové clo na jeho vývozy elektronických váh,
 - zaviazal Radu na náhradu trov konania.
- 31 Rada podporovaná Komisiou navrhuje, aby Súd prvého stupňa:
- žalobu zamietol,
 - zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

O veci samej

- 32 Žalobca na podporu svojej žaloby v zásade predkladá štyri žalobné dôvody. Prvý žalobný dôvod namieta zjavne nesprávne posúdenie pri uplatňovaní článku 2 ods. 7 základného nariadenia. Druhý žalobný dôvod namieta porušenie článku 3 ods. 2, 3, 5 a 8 základného nariadenia a zjavne nesprávne posúdenie pri určení ujmy. Tretí žalobný dôvod namieta porušenie článku 3 ods. 6 základného nariadenia. Napokon štvrtý žalobný dôvod namieta porušenie procesných pravidiel zakotvených v základnom nariadení.

A — Prvý žalobný dôvod: zjavné nesprávne posúdenie pri uplatňovaní článku 2 ods. 7 základného nariadenia

1. Úvod

- 33 Podľa žalobcu inštitúcie Spoločenstva nesprávne zistili, že nespĺňa požiadavky zakotvené v článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia na udelenie štatútu trhového hospodárstva. Tvrdí, že predložil dostatočné dôkazy toho, že bol oprávnený na udelenie takého štatútu.
- 34 Rada odôvodnila svoje zamietnutie udeliť štatút trhového hospodárstva, uvedúc v odôvodnení č. 46 napadnutého nariadenia:

„Komisia zistila, že obidve spoločnosti [vrátane žalobcu] predávali v [Číne] niekoľko rokov za viac menej jednotnú stratovú cenu. Navyše, obidve spoločnosti nemali úplnú voľnosť v rozhodovaní, či a v akom rozsahu by mali predávať svoju produkciu

na vnútornom trhu. Komisia uplatňovala takú prax, že zamietala žiadosti [o štatút trhového hospodárstva] pokiaľ boli ceny na vnútornom trhu obmedzované (reštrikčné) a neexistovali žiadne cenové rozdiely medzi zákazníkmi, nakoľko podobný spôsob tvorby cien mohol byť dôsledkom centrálny zavedených cenových regulácií. Navyše, z dôkazov vyplynulo že tieto ceny boli na stratovej úrovni po dobu niekoľkých rokov, z čoho taktiež vyplýva, že výrobcovia nepracovali v podmienkach trhovej ekonomiky [trhového hospodárstva — *neoficiálny preklad*].“

- 35 Rada preto na záver v odôvodnení č. 47 napadnutého nariadenia uviedla, že žalobca „nesplňa[1] podmienky stanovené v článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia“.
- 36 Pokiaľ ide o Komisiu, táto — ako Súd prvého stupňa poznamenal v bodoch 11 a 13 vyššie — zamietla žiadosť žalobcu o štatút trhového hospodárstva faxom zo 17. decembra 1999 a potvrdila uvedené zamietnutie faxmi zo 4. januára a 3. februára 2000. Po uvedení výsledkov prešetrovania založila Komisia svoje posúdenie na nasledujúcich troch úvahách. Po prvé žalobca dodržal čínsky zákon o cenách z 29. decembra 1997 (ďalej len „zákon o cenách“), podľa ktorého bol povinný predávať svoje výrobky za viac-menej jednotné stratové ceny na čínskom vnútornom trhu. Po druhé žalobca nemal úplnú voľnosť v rozhodovaní o tom, či a v akom rozsahu predávať svoje výrobky na vnútornom čínskom trhu alebo na zahraničných trhoch. Napokon žalobca poskytol Komisii zavádzajúce informácie alebo jej neposlal relevantné dokumenty a v dôsledku toho bránil v prešetrovaní.
- 37 Týmto žalobným dôvodom žalobca napáda po prvé výklad daný Komisiou a následne Radou týkajúci sa článku 2 ods. 7 základného nariadenia.
- 38 Po druhé napáda zistenia Komisie a Rady, ktoré ich viedli k zaujatiu názoru, že kritériá stanovené v článku 2 ods. 7 základného nariadenia neboli splnené. Najmä žalobca napáda zistenie uskutočnené Komisiou v časti jej faxu zo 17. decembra 1999

nazvanom „Výsledky prešetrovania“, že žalobca nemá žiadnu povinnosť vytvárať opravné položky na nevyhmáhatelné pohľadávky na strane pasív svojej účtovnej súvahy, že na jeho účet v cudzej mene je uložené obmedzenie rovné úrovni jeho kapitálu, že na čínskom domácom trhu sa systematicky uskutočňovali stratové predaje, že žalobcovi je podľa zákona o cenách zakázané účtovať rozdielne ceny podobným zákazníkom v Číne, že existujú obmedzenia slobody predávať na čínskom vnútornom trhu a že žalobca predložil Komisii v priebehu prešetrovania nepresné informácie.

- 39 Súd prvého stupňa už v tejto fáze odmieta tvrdenia žalobcu týkajúce sa prvých dvoch faktorov zmieňovaných v predchádzajúcom bode. Keďže ani Rada a ani Komisia nezaložili svoje návrhy na uvedených faktoroch, tvrdenia týkajúce sa ich sú neúčinné.
- 40 Po tretie žalobca tvrdí, že inštitúcie Spoločenstva mu neposkytli dokumenty, na základe ktorých mu následne odmietli udeliť štatút trhového hospodárstva. Uvedená výhrada musí byť obdobne zamietnutá, pretože inštitúcie Spoločenstva založili svoje posúdenie uvedenej otázky na dokumentoch, ktoré žalobca sám poslal Komisii vo svojej odpovedi na časť D vyšetrovacieho dotazníka, a na dokumentoch, ktoré Komisia preskúmala počas overovacej návštevy priestorov žalobcu.
- 41 Okrem toho žalobca nevysvetlil, čo myslí „novými informáciami“, a iba odkázal na informácie v jeho vlastných dokumentoch. Teda vo svojej odpovedi pripustil, že „všetky faktúry za všetky jednotlivé... transakcie [na čínskom vnútornom trhu] boli dostupné počas overovacej návštevy tak, ako aj všetky ostatné účtovné informácie a informácie o nákladoch výroby“. V súlade s tým nemali inštitúcie Spoločenstva žiadnu povinnosť poslať Shanghai Teraoka predmetné dokumenty po tom, čo z nich vyvodili závery, berúc do úvahy to, že žalobca uvedené dokumenty dodal, a bol preto zo všetkými z nich oboznámený.

- 42 Treba dodať, že nové tvrdenie predložené žalobcom v jeho replike týkajúce sa porušenia článku 20 ods. 4 základného nariadenia, podľa ktorého počas konania pred Súdom prvého stupňa predložila Rada informácie, ktoré neboli žalobcovi prístupné počas správneho konania, je irelevantný. Uvedené tvrdenie odhaľuje pomýlenie si konania o udelenie štatútu trhového hospodárstva a konania o uvalenie konečných antidumpingových opatrení. Keďže článok 20 ods. 4 základného nariadenia, ktorý upravuje neskôr uvedené konanie, nemá žiaden význam pre udelenie štatútu trhového hospodárstva, o jeho nedodržanie sa žalobca nemôže opierať v prípade dokumentov, ktoré boli osobitne použité na účely získania takého štatútu.

2. O štruktúre článku 2 ods. 7 základného nariadenia

a) Tvrdenia účastníkov konania

- 43 Žalobca napáda výklad článku 2 ods. 7 základného nariadenia podaný inštitúciami Spoločenstva, najmä čo sa týka dôkazného bremena. Tvrdí, že Rada nevzala do úvahy *ratio legis* zmeny a dodatku článku 2 ods. 7, menovite želanie vziať do úvahy základné zmeny v hospodárskej štruktúre Číny.
- 44 Okrem toho sa žalobca opiera o bod 112 rozsudku Súdu prvého stupňa z 26. septembra 2000, Starway/Rada (T-80/97, Zb. s. II-3099), z ktorého vyplýva, že požadovať od vývozcu poskytnutie dôkazu, ktorý mu nie je dostupný, je porušením zásady právnej istoty a dodržiavania práva na obhajobu.
- 45 Napokon žalobca zastáva názor, že keď sa inštitúcie Spoločenstva opierajú o určité skutočnosti, musia dokázať, že uvedené skutočnosti a udiali a že boli riadne

dokázané. V spojitosti s tým sa žalobca opiera o bod 52 rozsudku z 26. júna 2001, Brunnhofer (C-381/99, Zb. s. I-4961).

46 Rada namieta, že odôvodnenie žalobcu je založené na nesprávnom výklade článku 2 ods. 7 základného nariadenia. Najmä z odôvodnení nariadenia č. 905/98 je zjavné, že článok 2 ods. 7 zakladá jednoduchú domnienku, že charakteristické podmienky trhového hospodárstva chýbajú v Číne a Rusku a že je preto na vyvážajúcom výrobcovi — v tomto prípade na žalobcovi — aby preukázal opak. Podľa názoru Rady argumentácia prednesená žalobcom je založená na obrátení dôkazného bremena. Okrem toho majú inštitúcie Spoločenstva v tejto záležitosti širokú mieru voľnej úvahy, ako vyplýva z judikatúry (rozsudok zo 17. júla 1998, Thai Bicycle/Rada, T-118/96, Zb. s. II-2991, bod 32) a z pojmov „riadne preukázateľn[é] tvrden[ia]“ a „dostatok dôkazov“ použitých v článku 2 ods. 7 písm. b) a c) základného nariadenia.

47 Napokon Rada tvrdí, že v zásade päť kritérií stanovených v článku 2 ods. 7 musí byť splnených súčasne. Zdôrazňuje však, že nie všetky uvedené kritériá majú rovnakú dôležitosť. Prvé kritérium, menovite, že rozhodnutia firmami týkajúce sa cien, nákladov a vstupov sú prijaté ako odozvy na signály trhu, ktoré odrážajú ponuku a dopyt a bez podstatného vplyvu štátu, má veľký význam. Zistenie, že žalobca nespĺnil uvedenú požiadavku, bolo preto samo osebe dostatočným základom na zamietnutie jeho žiadosti o udelenie štatútu trhového hospodárstva.

b) Posúdenie Súdom prvého stupňa

48 Predovšetkým treba poznamenať, že v oblasti opatrení na ochranu obchodu požívajú inštitúcie Spoločenstva širokú mieru voľnej úvahy z dôvodu komplikovanosti

hospodárskych, politických a právnych situácií, ktoré majú preskúmavať (rozsudky z 5. júna 1996, NMB France a i./Komisia, T-162/94, Zb. s. II-427, bod 72; z 29. januára 1998, Sinochem/Rada, T-97/95, Zb. s. II-85, bod 51; Thai Bicycle, už citovaný v bode 46 vyššie, bod 32; a z 24. augusta 2002, Arne Mathisen/Rada, T-340/99, Zb. s. II-2905, bod 53).

- 49 Z toho vyplýva, že preskúmanie súdmi Spoločenstva posúdení uskutočnených inštitúciami sa musí obmedziť na určenie toho, či boli dodržané príslušné procesné pravidlá, či skutočnosti, na ktorých je napadnutá voľba založená, boli správne stanovené a či neprišlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu týchto skutočností alebo k zneužitiu právomoci (rozsudky zo 7. mája 1987, Toyo/Rada, 240/84, Zb. s. 1809, bod 19; Thai Bicycle, už citovaný v bode 46 vyššie, bod 33, a Arne Mathisen, už citovaný v bode 48 vyššie, bod 54). To isté sa vzťahuje na skutkové situácie právnej a politickej povahy v dotknutej krajine, ktoré musia inštitúcie Spoločenstva posúdiť, aby určili, či vývozca pôsobí za trhových podmienok bez výrazného zasahovania zo strany štátu, a môže mu byť preto priznaný štatút trhového hospodárstva (pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. septembra 1996, Climax Paper/Rada, T-155/94, Zb. s. II-873, bod 98).
- 50 Okrem toho metóda určenia normálnej hodnoty výrobku stanovená v článku 2 ods. 7 písm. b) základného nariadenia je výnimkou z osobitného pravidla zakotveného na uvedený účel v článku 2 ods. 7 písm. a), ktoré sa v zásade uplatňuje na dovozy z krajín s iným ako trhovým hospodárstvom. Podľa ustálenej judikatúry sa musí akékoľvek odchýlenie sa od všeobecného pravidla alebo výnimka z neho vykladať prísne (rozsudky z 12. decembra 1995, Oude Luttikhuis a i., C-399/93, Zb. s. I-4515, bod 23; z 18. januára 2001, Komisia/Španielsko, C-83/99, Zb. s. I-445, bod 19, a z 12. decembra 2002, Belgicko/Komisia, C-5/01, Zb. s. I-11991, bod 56).
- 51 Pôvodné znenie článku 2 ods. 7 základného nariadenia bolo zmenené a doplnené nariadením č. 905/98, pretože Rada zastala názor, že reformný proces v Rusku

a v Číne podstatne zmenil ich hospodárstva a viedol k vzniku podnikov, v ktorých prevládajú podmienky trhového hospodárstva. Teda v piatom odôvodnení nariadenia č. 905/98 zdôrazňuje Rada dôležitosť prehodnotenia antidumpingovej praxe, ktorá sa uplatňuje v prípade týchto krajín, a uvádza, že normálna hodnota výrobku môže byť určená v súlade s pravidlami uplatňovanými na krajiny s trhovým hospodárstvom, keď možno preukázať, že trhové podmienky prevládajú u jedného alebo viacerých výrobcov, ktorí podliehajú prešetrovaniu v súvislosti s výrobou a predajom príslušného výrobku. V súlade so šiestym odôvodnením „zistovanie, či prevládajú trhové podmienky, sa vykoná na základe riadne preukázateľných tvrdení jedného alebo viacerých výrobcov, ktorí podliehajú prešetrovaniu a chcú využívať možnosť určenia normálnej hodnoty [relevantného výrobku] na základe pravidiel uplatňovaných pre krajiny s trhovým hospodárstvom“.

- 52 Z článku 2 ods. 7 základného nariadenia a z horeuvedených odôvodnení nariadenia č. 905/98 je preto jasné, že po prvé inštitúcie Spoločenstva sú povinné v prípadoch, ako je tento, viesť svoje prešetrovanie podľa okolností konkrétneho prípadu, pretože na Čínu ešte nemožno nazerať ako na krajinu s trhovým hospodárstvom. Normálna hodnota výrobku majúceho pôvod v Číne preto môže byť určená v súlade s pravidlami uplatniteľnými na krajiny s trhovým hospodárstvom, iba „keď možno preukázať, že trhové podmienky prevládajú u jedného alebo viacerých týchto výrobcov“.
- 53 Po druhé z horeuvedených ustanovení je zrejmé, že dôkazné bremeno spočíva na vyvážajúcom výrobcovi, ktorý si želá využívať štatút trhového hospodárstva. Článok 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia stanovuje, že tvrdenie „musí obsahovať dostatok dôkazov“. Preto nemajú inštitúcie Spoločenstva žiadnu povinnosť dokazovať, že vyvážajúci výrobca nespĺňa kritériá stanovené na uznanie takého štatútu. Naopak, je na inštitúciách Spoločenstva posúdiť, či je dôkaz predložený vyvážajúcim výrobcom dostatočný na preukázanie toho, že kritériá stanovené v článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia sú splnené, a je na súdoch Spoločenstva preskúmať, či posúdenie zo strany inštitúcií je postihnuté nesprávnym posúdením.

- 54 Aby sa posúdilo, či je dôkaz predložený dotknutým výrobcom dostatočný, treba uplatniť kritériá stanovené v článku 2 ods. 7 písm. c) prvá zarážka základného nariadenia. Tak z použitia slova „a“ medzi štvrtým a piatym odsekom uvedeného ustanovenia, ako aj zo samotnej povahy kritérií vyplýva, že musia byť splnené súčasne. Preto musí dotknutý vyvážajúci výrobca splniť všetky kritériá stanovené v článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia na to, aby mu bol priznaný štatút trhového hospodárstva, a ak nesplní jedno z týchto kritérií, jeho žiadosť musí byť zamietnutá.
- 55 Preto treba preskúmať, či žalobca preukázal, že spĺňa prvé kritérium stanovené v článku 2 ods. 7 písm. c), menovite, že rozhodnutia firiem týkajúce sa cien, nákladov a vstupov musia byť prijaté ako odozvy na signály trhu, ktoré odrážajú ponuku a dopyt a bez podstatného vplyvu štátu.

3. *O prvom kritériu stanovenom v článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia*

a) *O účtovaní jednotných cien*

Tvrdenia účastníkov konania

- 56 Žalobca tvrdí, že zistenie, že predáva svoje výrobky v Číne za jednotné ceny, je zjavne nesprávne. Tvrdí, že zákon o cenách sa nevzťahuje na trh elektronických váh.

V každom prípade skutočné znenie zákona o cenách nie je také, ako je popísané Komisiou. Žalobca tiež uvádza, že cenník, o ktorý sa opierała Komisia, neodráža skutočne účtované ceny, ktoré sú prerokúvané s predajcami. Žalobca dodáva, že skutočnosť, že rovnaká cena sa účtuje partnerom na rovnakej obchodnej úrovni, ukazuje, že žalobca dodržiava zásadu spravodlivej hospodárskej súťaže, tak ako je uplatňovaná v rámci Európskeho spoločenstva prostredníctvom opatrení proti zneužívaniu dominantného postavenia.

57 Žalobca poznamenáva, že vysvetlil, že jeho ceny sú určované ponukou a dopytom a že čínsky trh je vysoko konkurenčný. Okrem toho inštitúcie Spoločenstva zaujali veľmi neúplný a nepresný prístup najmä preto, že vzali do úvahy iba 13 faktúr za predaj na čínskom vnútornom trhu. Predaje však dosahovali 25 701 jednotiek počas obdobia prešetrovania. Všetky faktúry za všetky jednotlivé transakcie na čínskom vnútornom trhu, ktoré preukazujú, že o cenách sa rokovalo medzi žalobcom a jeho zákazníkmi, boli sprístupnené vyšetrovateľom Komisie počas overovacej návštevy. Inštitúcie Spoločenstva nevzali do úvahy skutočnosť, že počas uvedených rokovaní nebol uskutočnený žiaden odkaz na kontrolu cien zo strany vlády. Okrem toho žalobca tvrdí, že vo svojej odpovedi na dotazník týkajúci sa udelenia štatútu trhového hospodárstva preukázal, že mesačné priemerné predajné ceny účtované na čínskom vnútornom trhu sa značne líšia, čo podporuje jeho tvrdenie, že ceny jednotlivých ním uskutočnených transakcií sa tiež značne líšia.

58 Rada namieta, že žalobca nedokázal, že rokovania o cene sa skutočne uskutočnili.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 59 Treba preskúmať, či žalobca predložil dostatočný dôkaz počas prešetrovania na preukázanie toho, že mohol slobodne určovať svoje ceny na čínskom vnútornom trhu „ako odozvy na signály trhu, ktoré odrážajú ponuku a dopyt a bez podstatného vplyvu štátu“, ako sa to požaduje v prvom odseku článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia.
- 60 Teda, zatiaľ čo bolo vedené prešetrovanie, žalobca bol povinný predložiť Komisii dôkaz rozdielnosti v cenách účtovaných za jeho jednotlivé transakcie, napríklad faktúrami. Žalobca sa nemôže sťažovať, že inštitúcie Spoločenstva nevzali do úvahy všetky faktúry (ktorých bolo viac ako 25 000) za predaje jednotiek uskutočnené počas obdobia prešetrovania. Bolo na žalobcovi vybrať spomedzi faktúr tie, z ktorých by bolo jasné, že v skutočnosti rôznym zákazníkom účtoval rozdielne ceny za rovnaký model. Navyše, keď si začal byť žalobca vedomý záveru Komisie, že predával za rovnaké ceny, stále mohol počas správneho konania dodať Komisii faktúry, ktoré považoval za relevantné.
- 61 Ďalej je na mieste preskúmať, či žalobca splnil požiadavku na predloženie dôkazu tým, že predložil vyšetrovateľom Komisie záznamy o rokovaní a vnútroštátnych zmluvách počas overovacej návštevy na preukázanie toho, že rokovania o cenách sa uskutočnili s miestnymi čínskymi dcérskymi spoločnosťami spoločnosti SA Carrefour (Carrefour). Ďaleko od dokazovania, že uvedenému zákazníkovi boli poskytnuté zľavy, uvedené dokumenty, ktoré boli predložené žalobcom Súdu prvého stupňa, ukazujú, že fakturovaná cena a cena, ktorá sa objavila na cenníku prijatom pre čínsky vnútorný trh, boli presne rovnaké. Teda základná cena za model najčastejšie kupovaný spoločnosťou Carrefour bola rovnaká ako cena uvedená na cenníku žalobcu pre čínsky vnútorný trh. Porovnanie predložených dokumentov a cenníka dotknutého výrobku uplatniteľného na čínsky vnútorný trh ukazuje, že cena za predmetný model (menovite elektronické váhy SM-80SXB, ktoré tvoria časť vyššej kategórie výrobkov) sa nijako nelíšila od ceny uvedenej na tomto cenníku, teda 6 837,61 čínskych juanov (CNY), berúc do úvahy, že zatiaľ čo faktúry zaobstarané spoločnosťou Carrefour a predložené žalobcom počas prešetrovania odkazujú na cenu 8 000 CNY, uvedená cena zahŕňa daň z pridanej hodnoty (DPH)

vo výške 17 % uplatňovanú na cenu uvedenú v cenníku. Záznamy z rokovaní spoločnosti Carrefour odkazujú na cenu 12 000 CNY, čo je cena uvedená v cenníku plus DPH vo výške 17 % a dodatočný poplatok za služby vo výške 4 000 CNY. Rovnaká uniformita môže byť zistená v prípade ceny účtovanej za model SM-80SXP. Napokon ako odpoveď na písomnú otázku predložila Rada Súdu prvého stupňa faktúru predloženú spoločnosťou Carrefour, z ktorej bolo jasné, že skutočne účtovaná cena bola rovnaká ako suma ceny uvedená v cenníku, DPH vo výške 17 % a dodatočná suma 4 000 CNY, a ktorá je teda dôkazom rovnakého prístupu, ako je prístup odhalený preskúmaním záznamov o rokovaní. Vskutku, na pojednávaní žalobca potvrdil, že existovala prax platenia paušálneho poplatku za služby vo výške 4 000 CNY.

- 62 Ceny, ktoré sa objavujú na faktúrach, zmluvách a záznamoch z rokovaní týkajúcich sa spoločnosti Carrefour sa preto neodlišujú od cien uvedených v cenníku. Preskúmanie záznamov o rokovaní ukazuje, že rovnaká zásada sa obdobne uplatňovala na sadzby účtované žalobcom spoločnosti Nanjing Supermarket Ltd, ďalšiemu z jeho zákazníkov.
- 63 V dôsledku toho v záznamoch z rokovaní, zmluvách alebo vo vystavených faktúrach nie je dôkaz toho, že žalobca účtoval svojim rozdielnym zákazníkom rozdielne ceny za rovnaký výrobok.
- 64 Uvedené zistenie nie je ovplyvnené skutočnosťou, o ktorú sa opiera žalobca, že jeho hlavný zákazník na čínskom vnútornom trhu, menovite Shanghai Teraoka Electronic Scales Co. Ltd, s ním dohodol lepšie ceny, ako sú ceny účtované jeho ostatným zákazníkom. Ako Komisia správne poznamenala vo svojom faxe zo 17. decembra 1999, je rozumné uvážiť pochybnosti týkajúce sa stupňa nezávislosti uvedeného podniku od žalobcu. Okrem toho sa žalobca ani nepokúšal vo svojej korešpondencii s Komisiou, svojej žalobe a replike spochybniť to, že naznačované prepojenia existujú. Vo svojom liste z 27. decembra 1999, v ktorom napádal výsledky a zistenia Komisie obsiahnuté vo faxe zaslanom 17. decembra 1999, nevzniesol vôbec žiaden komentár k tvrdeniu, že spoločnosť Shanghai Teraoka Electronic

Scales Co. Ltd s ním bola prepojená. To isté platí o liste z 11. januára 2000, v ktorom žalobca napádal odpovede Komisie k jeho pripomienkam v liste zo 4. januára 2000, v ktorom uvedená inštitúcia opakuje svoje obavy, že existovali prepojenia viažuce žalobcu k uvedenej spoločnosti. Keďže teda žalobca nepoprel, že existujú prepojenia medzi ním a Shanghai Teraoka Electronic Scales Co. Ltd, Komisia bola oprávnená zo svojho posudzovania vylúčiť ceny fakturované uvedenej spoločnosti žalobcom.

- 65 Je potrebné tiež preskúmať, či, napriek tomu, že nepredložil relevantné faktúry, žalobca aspoň poskytol primerané dôkazy vo svojej odpovedi v časti D vyšetrovacieho dotazníka Komisie, ktorý sa týkal priznania štatútu trhového hospodárstva. V uvedenej odpovedi predložil žalobca Komisii nasledujúce informácie o jeho predajoch: mesačné množstvá relevantného výrobku predané na čínskom vnútornom trhu a mesačné priemerné predajné ceny za relevantný výrobok na uvedenom trhu počas obdobia prešetrovania, celkové číslo o jeho predajoch objemovo a pre každý výrobok, hlavné výrobky predávané žalobcom na čínskom vnútornom trhu počas obdobia prešetrovania, cenník relevantného výrobku na čínskom vnútornom trhu, mesačné množstvá vývozných predajov relevantného výrobku a mesačná priemerná cena za vývozné predaje počas obdobia prešetrovania, cenník vývozných cien za relevantný výrobok a zoznam vývozných predajov do Spoločenstva, zostavených na mesačnom základe za hlavné tri mesiace obdobia prešetrovania, menovite september 1998, január 1999 a marec 1999.
- 66 Na základe údajov v tabuľke pripojenej k žalobe ukazujúcich mesačné priemerné predajné ceny relevantného výrobku na čínskom vnútornom trhu počas obdobia prešetrovania zostavil žalobca novú tabuľku, ktorá bola predložená s jeho odpoveďou a ukazuje, percentuálne, rozdiel medzi najnižšími a najvyššími priemernými cenami za každý model elektronických váh, aby dokázal, že neúčtoval rovnaké ceny. V spojitosti s tým je vhodné zostaviť na základe údajov v odpovedi žalobcu na časť D vyšetrovacieho dotazníka Komisie, ktoré neboli napadnuté inštitúciami Spoločenstva, tabuľku ukazujúcu objem a percento predajov na čínskom vnútornom trhu pre každý model a percentuálne zmenu v predajnej cene počas obdobia prešetrovania. Treba poznamenať, že podľa napadnutého nariadenia

sa trh elektronických váh zvyčajne rozdeľuje do troch odlišných segmentov: segment nižšej kategórie, segment strednej kategórie a segment vyššej kategórie.

Model	Objem predaný na čínskym domácom trhu	Percento predajov na čínskym domácom trhu	Percentuálne odlišnosti v predajných cenách na čínskym domácom trhu
DS-685B	13 693	53,28	2,21
DS-685FB	2 127	8,27	9,72
DS-685FP	26	0,10	15,86
DS-688B	3 455	13,44	11,88
DS-688P	6	0,02	Nedostupné
DS-688FB	3 471	13,50	9,54
DS-688FP	88	0,34	13,47
DS-650	361	1,40	8,70
DS-681	189	0,74	68,75
SM-80/81B	151	0,59	71,89
SM-80/81P	1 982	7,71	34,55
SM-90H	18	0,07	21,87
RM-30	134	0,52	47,64

- 67 Táto tabuľka ukazuje osem modelov (DS-685FP, DS-688P, DS-688FP, DS-650, DS-681, SM-80/81B, SM-90H a RM-30), ktoré spoločne tvoria 3,78 % predajov žalobcu na čínskom vnútornom trhu. Sú to najmä ceny za tieto modely, ktoré sa najviac líšia. V dôsledku toho, berúc do úvahy nízky objem celkových predajov týchto modelov, na odlišnosti v ich cenách nemožno nahliadať ako na odlišnosti reprezentujúce trend, ktorý je charakteristický pre celkové správanie žalobcu pri určovaní cien účtovaných ním jeho jednotlivým zákazníkom.
- 68 Cenové rozdiely vo výške 71,89 a 34,55 % zistené pri predajoch elektronických váh vyššej kategórie SM-80/81B a SM-80/81P vznikli predovšetkým ako dôsledok skutočnosti, že ako Rada poznamenala — bez toho, aby to spochybnil žalobca — predmetné modely obsahujú množstvo pod-modelov. Keďže každý pod-model má odlišnú cenu, vyplýva z toho, že hoci rovnaký pod-model sa predáva za rovnakú cenu, priemerná predajná cena sa líši podľa príslušných objemov predajov každého pod-modelu počas akéhokoľvek daného obdobia.
- 69 Z tabuľky je tiež jasné, že mesačné priemerné ceny za najčastejšie predávaný model (menovite model DS-685B, ktorý tvoril 53,28 % predajov na čínskom vnútornom trhu) sa líšili o 2,21 %. Uvedená odlišnosť, ktorá je tak či tak veľmi mierna, však sama osebe nepotvrďuje, že rozličným zákazníkom boli účtované rozličné ceny. Napokon na odlišnosť samú osebe vo výške približne 10 % ceny každého z troch zvyšných modelov (menovite modelov DS-685FB, DS-688B a DS-688FB) nemožno nazerať ako na výraznú.
- 70 Čísla poskytnuté žalobcom sa týkajú iba mesačných priemerných predajných cien, ktorých trendy môžu byť tiež výsledkom periodických cenových zmien, a preto

nemožno vylúčiť, že rozdielnym zákazníkom mohli byť účtované rovnaké ceny počas každého obdobia. V dôsledku toho na základe čísiel v spise, najmä čísiel uvedených v tabuľke v bode 66 vyššie, nemožno dokázať, že rozdielne ceny boli skutočne fakturované rozdielnym zákazníkom počas obdobia prešetrovania.

- 71 Okrem toho žalobca neuviedol žiaden dôkaz, ktorý by mohol tvoriť základ jeho tvrdenia, že uskutočňuje svoje činnosti v kontexte obvyklej konkurencie a že stanovuje a prispôsobuje svoje ceny podľa cien svojich konkurentov. Navyše nedokázal, že podmienky, za ktorých by sa mohlo účtovanie rozdielných cien považovať za zneužívajúce konanie podľa pravidiel hospodárskej súťaže, sú v tomto prípade splnené.
- 72 Napokon, čo sa týka tvrdenia žalobcu, že zákon o cenách nemá žiaden význam pre jeho politiku tvorby cien, treba len poznamenať, že Rada sa neopierala o možnú uplatniteľnosť uvedeného zákona, ale o skutočnosť, že žalobca nepredložil dostatočný dôkaz toho, že určuje svoje ceny podľa trhových podmienok.
- 73 V dôsledku toho Komisia a následne Rada mohli zistiť, že žalobca nepredložil dostatočný dôkaz o tom, že účtoval rozdielnym zákazníkom rozdielne ceny za rovnaký výrobok, a pri uskutočnení uvedeného zistenia sa nedopustili žiadneho zjavného nesprávneho posúdenia.

b) O stratových predajoch

Tvrdenia účastníkov konania

- 74 Žalobca tvrdí, že zistenie Komisie, že systematicky uskutočňoval stratové predaje na čínskom vnútornom trhu, bolo tak predčasné, ako aj irelevantné. Po prvé Komisia nečakala na úplné sprístupnenie informácií nevyhnutných na prijatie rozhodnutia v tejto záležitosti. Po druhé zo zistení Rady je jasné, že takú prax v súčasnosti prijalo množstvo obchodníkov fungujúcich za podmienok trhového hospodárstva. V tomto ohľade odkazuje žalobca na odôvodnenia č. 30 a 38 napadnutého nariadenia.
- 75 Čo sa týka celkovej súvahy, žalobca napáda zistenia uskutočnené inštitúciami Spoločenstva, že utrpel značné a systematické straty na čínskom vnútornom trhu a dosahoval veľké zisky na vývozných trhoch. Žalobca poukazuje na skutočnosť, že na čínskom vnútornom trhu predáva veľké množstvo iných výrobkov, ako sú elektronické váhy. Všetky čísla týkajúce sa predajov uskutočnených na čínskom vnútornom trhu objavujúce sa na výkaze výnosov sa týkajú všetkých uvedených výrobkov, a preto nemôžu podľa názoru žalobcu slúžiť ako spoľahlivý ukazovateľ ziskovosti predajov elektronických váh na čínskom vnútornom trhu. Okrem toho súvaha neuvádza zisk a stratu z vývozných predajov oddelene od zisku a straty z čínskeho vnútorného trhu. Preto zastáva žalobca názor, že nie je správne tvrdiť, že výkaz výnosov jasne ukazuje, že z vývozov vyplynuli veľké zisky a že z predajov na čínskom vnútornom trhu vyplynuli značné straty.
- 76 Podľa žalobcu inštitúcie Spoločenstva nikdy nesprístupnili výpočty tvoriace základ uvedeného tvrdenia. Na základe dohadov žalobcu týkajúcich sa toho, ako inštitúcie

Spoločenstva uskutočňovali svoje výpočty, žalobca tvrdí, že výsledky takých výpočtov ukazujú v prípade predajov uskutočnených na čínskom vnútornom trhu zisk vo výške 1,96 % za rok 1997 a stratu vo výške 0,73 %, ktorú žalobca považuje za nevýznamnú, za rok 1998. Podľa uvedeného rovnakého výpočtu zisky vytvorené žalobcom z vývozov predstavovali 8,68 % roku 1997 a 10,5 % roku 1998. Podľa názoru žalobcu sa preto Rada dopustila zjavného nesprávneho posúdenia, keď vyvodila, že čísla jasne ukazujú, že z predajov na čínskom vnútornom trhu dochádzalo počas niekoľkých rokov k značným stratám.

77 Navyše žalobca popiera tvrdenie Rady, že utrpel „obrovské straty“ z jeho predajov modelu DS-685B na čínskom vnútornom trhu počas obdobia prešetrovania, a tvrdí, že Rada neprístupnila dôkazy, na ktorých založila uvedený záver. Žalobca uvádza, že jeho korešpondencia s Komisiou ukazuje, že naopak, väčšina z jeho zisku vyplynula z predajov na čínskom vnútornom trhu, najmä predajov modelov SM-80 a SM-90.

78 Ďalej žalobca žiada Radu, aby predložila informácie, na základe ktorých dospela k záveru, že žalobca predával na čínskom vnútornom trhu takmer všetky svoje modely za rovnaké, stratové ceny. Ak by Rada predložila nové čísla, žalobca si želá predniesť nový žalobný dôvod namietajúci skutočnosť, že uvedené čísla neboli prístupnené v zmysle základného nariadenia, čo predstavuje porušenie článku 20 ods. 4 uvedeného nariadenia.

79 Rada tvrdí, že z odpovede žalobcu na vyšetrovací dotazník Komisie a z dokumentov získaných počas overovacej návštevy je zjavné, že žalobca získal veľké zisky na svojich vývozoch utrpiať zároveň značné straty na čínskom vnútornom trhu.

80 Okrem toho Rada zastáva názor, že žalobcov výpočet je neplatný, pretože nevzal do úvahy ním získané dotácie a príjmy plynúce z iných transakcií roku 1998. Podľa výpočtu Rady predaje uskutočnené žalobcom na čínskom vnútornom trhu v skutočnosti priniesli zisk vo výške 0,24 % za rok 1997, ktorý Rada považuje za nevýznamný, a stratu, ktorú Rada považuje za značnú, vo výške 2,59 % za rok 1998, zatiaľ čo zisky z vývozu predstavovali 6,96 % roku 1997 a 8,67 % roku 1998. V spojitosti s tým zostavila Rada nasledujúcu tabuľku reprodukovajúcu tabuľku ziskov a strát predloženú žalobcom a zahŕňa ním získané dotácie, ktorých sumy sú označené hrubým písmom (tabuľku revidoval Súd prvého stupňa s cieľom zabezpečiť väčšiu presnosť):

	1998			1997		
	Spolu za spoločnosť	Vývoz	Domáci trh	Spolu za spoločnosť	Vývoz	Domáci trh
Predaj	123 463 310,37	76 972 132,82	46 491 177,55	106 828 244,78	64 065 349,63	42 762 895,15
Náklady na predaj	97 605 947,54	57 656 631,16	39 949 316,38	84 044 953,44	48 673 547,18	35 371 406,26
Iné výdavky a príjem	18 113 541,34 + 2 273 246,55 + 150 000,00 20 536 787,89	11 230 395,63 + 1 409 412,86 12 639 808,49	6 883 145,71 + 863 833,68 7 746 979,39	16 381 137,64 + 1 844 989,62 18 226 127,26	9 828 682,58 + 1 106 993,77 10 935 676,35	6 552 455,06 + 737 995,84 7 290 450,90
Zisky/straty	7 743 821,49 5 320 574,94	8 085 406,03 6 675 693,17	-341 284,54 - 1 205 118,22	6 402 153,70 4 557 164,08	5 563 119,87 4 456 126,10	839 033,83 101 037,99
Zisky/straty ako % obratu (predaja)	6,27 4,31	10,50 8,67	-0,73 - 2,59	5,99 4,27	8,68 6,96	1,96 0,24

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 81 Najskôr treba preskúmať, či boli porušené procesné práva žalobcu, čo sa týka skutočností, na ktorých inštitúcie Spoločenstva založili svoje zistenie, že predaje boli uskutočňované so stratou; po druhé, či sa inštitúcie Spoločenstva dopustili zjavného nesprávneho posúdenia, keď zistili, že stratové predaje boli faktorom, z ktorého bolo možné vyvodiť, že žalobca nepôsobil v trhovom hospodárstve, a po tretie, či sa inštitúcie Spoločenstva dopustili zjavného nesprávneho posúdenia, keď zistili na základe týchto faktorov, že predaje sa uskutočňovali so stratou.
- 82 Čo sa týka predovšetkým sťažnosti žalobcu na porušenie jeho procesných práv, je dostačujúce odkázať na bod 40 vyššie.
- 83 Po druhé tvrdenie žalobcu, že niektorí obchodníci pôsobiaci v podmienkach trhového hospodárstva tiež uskutočňujú z času na čas stratové predaje, sám osebe nemení skutočnosť, že na takú prax možno nahliadať ako na jeden z faktorov umožňujúcich vyvodiť — najmä keď existujú ďalšie faktory, ako sú rovnaké ceny a obmedzenia uvalené na predaje — že obchodník nesplnil prvé kritérium stanovené v článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia.
- 84 Po tretie treba mať na zreteli, že Rada ospravedlnila svoje zamietnutie žiadosti o štatút trhového hospodárstva na tom základe, že „dôkazy naznačovali, že [žalobcove] ceny [na čínskom vnútornom trhu] boli stratové počas niekoľkých rokov“. Okrem toho je na žalobcovi dokázať, že pôsobí v podmienkach trhového hospodárstva. Po tom však, čo bol listom zo 17. decembra 1999 informovaný, že Komisia dospela k názoru, že žalobca na čínskom vnútornom trhu systematicky tvoril straty, žalobca namiesto toho, aby predložil dôkazy dokazujúce opak, iba tvrdil listami z 27. decembra 1999 a 11. januára 2000, že Komisia nemohla k takému

záveru dospieť bez toho, aby mala informácie, ktorých poskytnutie sa požadovalo iba v kontexte odpovede na časť C vyšetrovacieho dotazníka týkajúceho sa okrem iného ziskovosti podniku. Aj keď žalobca považoval závery Komisie za nepresné, nič mu nebránilo v predložení relevantných dokumentov Komisii, ktoré by prípadne preukazovali, že na čínskom vnútornom trhu bol v predmetných rokoch dosiahnutý zisk. Žalobca však také dôkazy nepredložil.

85 Okrem toho, čo sa týka dôkazov, na ktorých inštitúcie Spoločenstva založili svoje posúdenie, treba predovšetkým vysloviť, že skutočnosť, že žalobca tiež predával iné výrobky, ako sú elektronické váhy, neznamená v tomto prípade, že sa Komisia dopustila zjavného nesprávneho posúdenia, keď použila čísla z výkazu príjmov žalobcu na posúdenie jeho ziskov a strát v prípade jediného relevantného výrobku. Na základe dokumentov predložených žalobcom počas prešetrovania bolo možné určiť skutočnú peňažnú hodnotu predajov elektronických váh. Ak sa predaje merajú skôr z hľadiska ich skutočnej peňažnej hodnoty ako z hľadiska jednotiek, možno vidieť, že predaje elektronických váh predstavovali približne tri štvrtiny predajov žalobcu na čínskom vnútornom trhu. Podľa výkazu príjmov za rok 1998 obrat žalobcu na čínskom vnútornom trhu dosahoval takmer 46,5 miliónov CNY (t. j. celkový obrat bez obratu z vývozu), zatiaľ čo podľa tabuľky ukazujúcej mesačné priemerné predajné ceny a mesačné objemy elektronických váh predaných na čínskom vnútornom trhu počas obdobia prešetrovania, ktoré boli predložené žalobcom a neboli napadnuté Radou, predaje elektronických váh dosahovali 34,1 miliónov CNY.

86 Ďalej musí byť rozhodnuté o platnosti výpočtu žalobcu, podľa ktorého jeho predaje na čínskom vnútornom trhu vytvorili zisk vo výške 1,96 % počas finančného roku 1997 a stratu vo výške 0,73 % počas finančného roku 1998. Rada správne pripomína, že žalobca k príjmu z jeho predajov počas obdobia rokov 1997 až 1998 pridal dotácie predstavujúce viac ako 4 milióny CNY.

- 87 Táto okolnosť spochybňuje hodnotu výpočtu žalobcu. Zatiaľ čo je pravdou, že dotácie sa poskytujú tiež v trhových hospodárstvach, sú vždy externým faktorom vo vzťahu k trhu a predstavujú štátny zásah, ktorý môže viesť správanie podnikov smerom odlišným od smeru, ktorý by bol diktovaný trhovými silami. Hoci suma dotácií, o ktoré ide, je malá v porovnaní s celkovým obratom žalobcu v uvedených dvoch rokoch, zdá sa byť značná pri porovnaní s veľmi malými, príležitostnými ziskami vytvorenými na čínskom trhu.
- 88 Ak sa dotácie získané žalobcom odrátajú od ním vytvorených ziskov, ako to spravila Rada (pozri bod 80 vyššie), možno skutočne vidieť, že ako je pravdepodobné, žalobca vytvoril straty na čínskom vnútornom trhu vo výške 2,59 % roku 1998, zatiaľ čo roku 1997 bola jeho pozícia takmer vyrovnaná so ziskom vo výške 0,24 %. Obdobne taký výpočet ukazuje, že straty vytvorené žalobcom na čínskom vnútornom trhu v uvedených dvoch rokoch prevyšovali 1,1 milióna CNY, zatiaľ čo vytvoril zisky vo výške viac ako 11,1 miliónov CNY zo svojich vývozov.
- 89 Preto hoci výrazy použité v odôvodneniach napadnutého nariadenia určite idú za rozsah toho, čo bolo zjavné z dôkazov, o ktoré sa opierali inštitúcie Spoločenstva, uvedené inštitúcie boli napriek tomu oprávnené vyvodiť na základe uvedených dôkazov, že predaje žalobcu v Číne neboli ako celok ziskové počas obdobia, za ktoré boli čísla dostupné, a tým, že toto vyvodili, sa nedopustili zjavného nesprávneho posúdenia.
- 90 To je jeden náznak ktorý by spoločne s inými relevantnými dôkazmi mohol ospravedlňovať zistenie, že žalobca nedokázal to, že pôsobil v podmienkach trhového hospodárstva.

- 91 Berúc do úvahy uvedený údaj, bolo na žalobcovi buď predložiť počas správneho konania dôkazy, ktoré by mohli zrušiť platnosť na nich založeného zistenia inštitúcií Spoločenstva, alebo poskytnúť konkrétne dôkazy preukazujúce skutočnosť, že napriek celkovej neziskovosti jeho prax predajov v Číne bola v súlade so správaním podniku pôsobiaceho v podmienkach trhu.
- 92 V spojitosti s tým žalobca iba tvrdí, že na čínskom vnútornom trhu bola väčšina jeho zisku vytvorená z predajov modelov elektronických váh SM-80 a SM-90. Skutočnosť, že zisk bol vytvorený z predaja uvedených modelov, hoci bolo práve dokázané, že žalobca utrpel straty na čínskom vnútornom trhu v prípade všetkých ostatných elektronických váh, logicky vedie k záveru, že väčšie straty boli vytvorené pri ostatných modeloch, najmä najčastejšie predávaných modeloch, ako je model nižšej kategórie DS-685B, čo robí neplatným výpočet žalobcu, najmä čo sa týka roku 1998. Boli to uvedené modely nižšej kategórie, ktoré žalobca vyvážal do Európskeho spoločenstva.
- 93 Preto treba vysloviť, že žalobca nedokázal, že inštitúcie Spoločenstva sa dopustili zjavného nesprávneho posúdenia, keď zistili, že predával v Číne svoje výrobky so stratou.

c) O pomere medzi predajmi na čínskom vnútornom trhu a vývozmi

Tvrdenia účastníkov konania

- 94 Žalobca popiera zistenie uvedené v napadnutom nariadení, že nebol celkom slobodný pri určovaní pomeru medzi jeho predajmi na čínskom vnútornom trhu a predajmi na vývoz.

- 95 Žalobca napáda tvrdenie, že v súlade s ustanoveniami jeho stanov a článku 15 podrobných pravidiel na vykonanie čínskeho zákona o podnikoch pôsobiacich výlučne so zahraničným kapitálom (ďalej len „podrobné pravidlá“) mu bol uložený pomer vývozu prostredníctvom zmluvy uzatvorenej medzi ním a miestnym orgánom upravujúcim investície. Tvrdí, že je jasné, že žiaden taký pomer neexistuje, po prvé z osvedčenia vydaného Hospodárskou komisiou pre zahraničné veci v Jinshan (Čína) z 22. decembra 1999 (ďalej len „osvedčenie Jinshan“), ktoré na požiadanie predložil, a po druhé zo skutočnosti, že väčšinu svojich predajov uskutočnil na čínskom vnútornom trhu. Žalobca poukazuje na to, že osvedčenie Jinshan výslovne potvrdzuje, že čínskymi orgánmi nebol uložený žiaden pomer, čo sa týka jeho predajov na vývoz. Podľa žalobcu uvedené osvedčenie je jediným dôkazom relevantným na účely dokazovania toho, že čínska vláda mu neuložila žiaden pomer.
- 96 Žalobca nesúhlasí s tvrdeniami Rady týkajúcimi sa praxe uskutočňovanej v tejto súvislosti čínskou vládou. Podľa žalobcu nemožno vážne popierať, že v Číne existovali štátom vlastnené továrne na elektronické váhy, ktoré začali, počnúc osemdesiatymi rokmi, predávať svoje váhy na čínskom vnútornom trhu.
- 97 Rada tvrdí, že inštitúcie Spoločenstva zistili, že medzi rokmi 1996 a obdobím prešetrovania bol pomer predajov Shanghai Tekaora na vývoz k jeho predajom na čínskom vnútornom trhu konštantný a že žalobca nevysvetlil, prečo napriek stratám na čínskom vnútornom trhu udržiaval uvedené percento, ak mu nebol uložený pri predaji na vývoz žiaden pomer.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 98 Osvedčenie Jinshan znie:

„Komisia zahraničného hospodárstva Jinshan je orgánom schvaľujúcim založenie 100 %-ného dcérskeho podniku Shanghai Teraoka Electronic Co. Ltd v Číne

spoločnosťou Teraoka Seiko Co. Ltd, Japonsko. Po rokovaniach medzi pánom Kazuharu Teraoka, predsedom predstavenstva a nami v úvodnej fáze, sme pre túto spoločnosť nedefinovali žiaden pomer predajov na vývoz. Ďalej, nepožadovalo sa z našej strany podpísanie zmluvy, pretože Shanghai Teraoka Co. Ltd je spoločnosťou, ktorej všetky obchodné podiely vlastní zahraničná spoločnosť.“

99 Na účely určenia toho, či uvedený dokument dokazuje, že žalobca mohol na základe trhových podmienok slobodne určiť objem jeho výrobkov na predaj na čínskom vnútornom trhu a objem určený na vývoz, je vhodné po prvé posúdiť obsah čínskych právnych predpisov upravujúcich založenie takého podniku, ako je žalobca.

100 Článok 15 podrobných pravidiel uvádza, že žiadosť o založenie podniku, ktorého všetky obchodné podiely vlastní zahraniční investori, má okrem iného uvádzať pomer predajov na čínskom vnútornom trhu k predajom na medzinárodnom trhu. Podľa článku 45 uvedených pravidiel „pri predaji výrobkov [na] čínskom [vnútornom] trhu musí podnik 100 %-ne vlastnený zahraničným kapitálom dodržiavať jeho schválený pomer predaja“ a „v prípade, ak má podnik 100 %-ne vlastnený zahraničným kapitálom v úmysle predávať viac svojich výrobkov, ako je schválený pomer predaja [na] čínskom [vnútornom] trhu, vyžaduje sa súhlas preskúmajúceho a schvalujúceho orgánu“.

101 Čo sa týka otázky, či bola uzatvorená „zmluva“ podľa článku 15 podrobných pravidiel, treba poznamenať, že to, čo sa myslí „zmluvou“, je v skutočnosti „žiadosťou o založenie podniku so 100 %-nou majetkovou účasťou zahraničných investorov“, ktorá musí okrem iného uvádzať pomer predajov výrobku na čínskom vnútornom trhu k vývozom. Napriek požiadavke Komisie, aby bol uvedený

dokument predložený, žiaden taký dokument medzi informáciami predloženými Komisii žalobcom počas prešetrovania nebol.

102 Naopak, ako odpoveď na písomnú otázku predložil žalobca Súdu prvého stupňa dokumenty týkajúce sa procesu jeho zakladania. Je zjavné z troch z uvedených dokumentov — menovite správy o štúdiu uskutočniteľnosti projektu výroby a fungovania senzorov s vysokou presnosťou a ich aplikácií jedinou investíciou predloženou žalobcom 8. augusta 1992, oficiálnej odpovede na uvedený návrh projektu poskytnutej okresom Jinshan 3. septembra 1992 a žiadosti o súhlas s návrhom na založenie podniku úplne vlastneného zahraničnými investormi, ktorá bola zaregistrovaná Komisiou zahraničného obchodu a hospodárskej spolupráce okresu Jinshan 4. septembra 1992, že sa zamýšľal predaj 50 % výrobkov v zahraničí. Ostatné dokumenty, najmä formulár žiadosti pre novo vybudované alebo rozšírené podnikateľské projekty, ktorý bol predložený Komisii rozvoja a plánovania okresu Jinshan 31. augusta 1992, správa o štúdiu uskutočniteľnosti a stanovky podniku úplne vlastneného zahraničnými investormi spísané Komisiou zahraničného obchodu a hospodárskej spolupráce okresu Jinshan 17. septembra 1992 a oficiálna odpoveď na štúdiu uskutočniteľnosti a stanovky podniku úplne vlastneného zahraničnými investormi vydané okresom Jinshan 17. septembra 1992 — iba ukazujú, že „časť“ výroby sa bude vyvážať. Uvedené dokumenty potvrdzujú po prvé, že od žalobcu sa pri podávaní žiadosti o založenie podniku úplne vlastneného zahraničnými investormi vskutku požadovalo, aby určil percento jeho predajov určených na vývoz, a po druhé, že uvedené percento bolo schválené orgánmi okresu Jinshan v oficiálnej odpovedi z 3. septembra 1992 na žiadosť o založenie žalobcu. Uvedené dokumenty ukazujú, že, keď sa žalobca zakladal, nerátalo sa s tým, že by mal úplnú slobodu rozvrhnúť svoje predaje. Uvedené dokumenty preto odporujú osvedčeniu Jinshan. Uvedené osvedčenie preto nepostačuje ako dôkaz toho, že žalobca sa mohol slobodne rozhodnúť bez zasahovania čínskych orgánov, akú časť svojich výrobkov predávať na čínskom vnútornom trhu a akú časť vyvážať.

- 103 Preto treba preskúmať, či počas správneho konania žalobca predložil dôkazy, z ktorých by sa mohlo vyvodiť, že mu nebol uložený žiaden pomer, čo sa týka rozvrhnutia jeho predajov medzi čínskym vnútorným trhom a vývozom, a že jeho ekonomické rozhodnutia boli prijímané v súlade s trhovými signálmi odrážajúcimi ponuku a dopyt.
- 104 Na tento účel sa uvádza nižšie tabuľka, ktorú zostavil žalobca a ktorej obsah Rada nespochybňovala. Sumarizuje informácie predložené Komisii žalobcom v jeho odpovedi na vyšetrovací dotazník týkajúci sa štatútu trhového hospodárstva.

	1995	1996	1997	1998	IP*
Predaj v Číne	9 020	26 122	23 241	26 183	25 695
Predaj v ES	2 070	9 045	4 407	7 597	5 552
Celkový celosvetový predaj	12 452	43 859	40 882	44 740	42 687
Predaj v Číne ako percento celkového predaja	72,44	59,56	56,85	58,52	60,19

* Obdobie prešetrovania.

- 105 Hore uvedená tabuľka ukazuje, že celý čas od roku 1996 až do konca obdobia prešetrovania predstavovali predaje na čínskom vnútornom trhu približne medzi 57 a 60 % celkových predajov, a teda vykazovali malé zmeny. Vo svetle uvedeného stabilného percentuálneho pomeru treba vysloviť, že existoval určitý pomer medzi predajmi žalobcu na čínskom vnútornom trhu a jeho predajmi na vývoz a že uvedený pomer bol vlastne konštantný. Čo sa týka skutočnosti, že percento predajov na čínskom vnútornom trhu bolo približne 72 % roku 1995, treba poznamenať, že

sám žalobca počas overovacej návštevy uviedol, že až roku 1995 začal vyrábať elektronické váhy a že svoju plnú výrobnú kapacitu dosiahol až roku 1996. Preto pomer za rok 1995, ktorý je odlišný od pomeru za ostatné roky, nemožno považovať za reprezentatívny z dôvodu osobitných okolností príznačných pre uvedený rok, keď celkové predaje roku 1995 predstavovali iba približne jednu tretinu celkových predajov zaznamenaných počas ostatných rokov. Neexistuje preto nič, čo by bránilo tomu, aby boli vzaté do úvahy iba neskoršie roky, a v dôsledku toho, čo by bránilo zisteniu, že existoval konštantný pomer.

106 Skutočnosť, že uvedený pomer nebol 50 %, ako bolo stanovené v ustanoveniach a spresneniach vzťahujúcich sa na založenie žalobcu, ale skôr takmer 60 %, sama osebe neukazuje, že rozvrhnutie predajov bolo výsledkom nezávislých rozhodnutí podniknutých žalobcom ako odpoveď na trhové signály a bez zasahovania zo strany čínskych orgánov. Treba poznamenať, že podľa podrobných pravidiel bolo možné zvýšiť podiel vnútorných predajov podniku prostredníctvom povolenia príslušného orgánu.

107 Okrem toho v tomto kontexte, ktorý je charakterizovaný stratovými predajmi alebo v každom prípade predajmi netvoriacimi zisk uskutočňovanými žalobcom na čínskom vnútornom trhu a poskytovanými mu dotáciami, sa záver, že konštantný pomer nebol výsledkom trhových síl, zdá byť najpravdepodobnejší a bolo na žalobcovi, aby preukázal opak.

108 Na pojednávaní ako odpoveď na otázku položenú Súdom prvého stupňa týkajúcu sa skutočnosti, že Shanghai Teraoka sústavne predával 60 % svojich výrobkov na čínskom vnútornom trhu, hoci také predaje tvorili straty, žalobca vysvetlil, že mal sesterskú spoločnosť v Spojenom kráľovstve, ktorá vyrábala veľké množstvo výrobkov určených na európsky trh, a že preto nepociťoval potrebu vyvážať na uvedený trh z Číny. Uvedené tvrdenie však adekvátne nevysvetľuje, prečo predával

so stratou na čínskom vnútornom trhu. Ako tvrdí Rada, v trhovom hospodárstve by sa žalobca usiloval buď zvýšiť svoje ceny na čínskom vnútornom trhu, alebo prestať s predajom na uvedenom trhu, aby sa sústredil na vývoz.

- 109 Preto treba vysloviť, že žalobca nepredložil dostatočné dôkazy na preukázanie toho, že sa mohol slobodne rozhodnúť, či alebo v akom pomere predávať svoje výrobky na čínskom vnútornom trhu.

d) O závere týkajúcom sa prvého kritéria uvedeného v článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia

- 110 Po prvé, ako je jasné z bodov 59 až 73 vyššie, žalobca počas obdobia prešetrovania nepredložil dostatočné dôkazy na preukázanie toho, že účtoval rozdielne ceny rozdielnym zákazníkom a že jeho ekonomické rozhodnutia boli prijímané ako odpoveď na trhové signály odrážajúce ponuku a dopyt.
- 111 Po druhé, ako je jasné z bodov 81 až 93 vyššie, žalobcovi sa nepodarilo preukázať, že nepredával svoje výrobky so stratou v Číne alebo že existovali čisto obchodné dôvody jeho správania.
- 112 Po tretie, ako je jasné z bodov 98 až 109 vyššie, žalobca nepreukázal, že udržiaval označený pomer predajov na čínskom domácom trhu k vývozom z čisto obchodných dôvodov a že uvedený pomer mu nebol uložený príslušnými ustanoveniami čínskeho

práva. Najmä nepredložil ani trochu prijateľný dôkaz vysvetľujúci skutočnosť, prečo udržiaval uvedený pomer napriek jeho stratám na čínskom domácom trhu, hoci jeho predaje na vývoz boli ziskové.

- 113 Z toho vyplýva, že inštitúcie Spoločenstva sa nedopustili zjavného nesprávneho posúdenia pri posudzovaní faktov, keď vyvodili na základe informácií poskytnutých žalobcom počas prešetrovania, že žalobca nepreukázal, že spĺňa prvé kritérium uvedené v článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia a že preto pôsobí v podmienkach trhového hospodárstva.
- 114 Prvý žalobný dôvod preto musí byť zamietnutý ako nedôvodný.

B — Druhý žalobný dôvod: porušenie článku 3 ods. 2, 3, 5 a 8 základného nariadenia a zjavne nesprávne posúdenie pri určení ujmy

1. Úvodné poznámky

- 115 Žalobca tvrdí, že inštitúcie Spoločenstva porušili článok 3 ods. 2, 3, 5 a 8, keď dospeli k záveru, že výrobné odvetvie Spoločenstva utrpelo značnú ujmu. Tento žalobný dôvod môže byť rozdelený na šesť častí. Prvá časť namieta porušenie článku 3 ods. 5 základného nariadenia; druhá namieta, že na účely určenia ujmy boli vzaté do úvahy dovozy, ktoré neboli dumpingové; tretia spochybňuje zistenie, že výrobné odvetvie Spoločenstva utrpelo značnú ujmu; štvrtá uvádza zjavne nesprávne posúdenie zo strany inštitúcií Spoločenstva pri ich posudzovaní veľkosti skutočného dumpingo-

vého rozpätia; piata uvádza porušenie článku 3 ods. 2 a 3 základného nariadenia vyplývajúce z toho, že sa brali do úvahy čísla vydané Štatistickým úradom Európskych spoločností (Eurostat), a šiesta uvádza porušenie článku 3 ods. 2 a 8 základného nariadenia v tom, že účinky dumpingových dovozov sa posudzovali odkazom na výrobu iba časti kategórie podobných výrobkov v Spoločenstve.

- 116 Pred analýzou rôznych častí druhého žalobného dôvodu je vhodné preskúmať porušenie článku 48 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa, ktoré vo svojej odpovedi uvádza žalobca.
- 117 Žalobca tvrdí, že Rada porušila rokovací poriadok tým, že predložila na svoju obhajobu nové skutočnosti a hodnotenia, ktoré neboli počas správneho konania nikdy sprístupnené žalobcovi. Sťažnosť sa týka najmä vyhlásenia uskutočneného na obhajobu, že „zmena v produktovom mixe, najmä, vyplývala z rastu predajov [elektronických váh] vyššej kategórie v poslednom čase“. Treba vysloviť, že odkaz na článok 48 rokovacieho poriadku je irelevantný, pretože v tejto veci sa žalobca v zásade sťažuje, že Rada doplnila svoje odôvodnenie napadnutého nariadenia vo fáze obhajoby. Na tomto mieste je dostatočné poznamenať, že žalobcova sťažnosť je založená na mylnom predpoklade. Ako je jasné z dokumentu o sprístupnení z 21. septembra 2000, Komisia sprístupnila žalobcovi zmenu objemu predajov za každý segment osobitne. Preto musí byť sťažnosť zamietnutá.
- 118 Čo sa týka podstaty druhého žalobného dôvodu, treba predovšetkým poukázať na to, že ako poznamenal Súd prvého stupňa v bode 48 vyššie, inštitúcie disponujú širokou mierou voľnej úvahy pri posudzovaní komplikovaných hospodárskych záležitostí.

119 Je na žalobcovi aby označil dôkazy umožňujúce Súdu prvého stupňa zistiť, že Rada sa dopustila zjavného nesprávneho posúdenia pri určovaní ujmy (rozsudky zo 17. decembra 1997, EFMA/Rada, T-121/95, Zb. s. II-2391, bod 106; z 28. októbra 1999, EFMA/Rada, T-210/95, Zb. s. II-3291, bod 58, a z 19. septembra 2001, Mukand a i./Rada, T-58/99, Zb. s. II-2521, bod 41).

120 Je vhodné začať so šiestou časťou.

2. Šiesta časť: porušenie článku 3 ods. 2 a 8 základného nariadenia vzťahujúce sa na posúdenie účinku dumpingových dovozov odkazom iba na časť výroby kategórie podobných výrobkov v Spoločenstve

a) Tvrdenia účastníkov konania

121 Žalobca tvrdí, že Rada porušila článok 3 ods. 2 v spojení s článkom 3 ods. 8 základného nariadenia tým, že posudzovala účinky dovozov odkazom iba na niektoré z výrobkov v kategórii podobných výrobkov. Podľa žalobcu jasné znenie článku 3 ods. 8 nepripúšťa posudzovanie dovozov vo vzťahu k výrobe časti kategórie podobných výrobkov, v tomto prípade elektronických váh, v spodnej časti danej kategórie. Navyše žalobca tvrdí, že Rada odmietla požiadavky na to, aby bola ujma určená na základe posúdenia iba časti kategórie podobných výrobkov. V tomto ohľade odkazuje na nariadenie Rady (EHS) č. 3482/92 z 30. novembra 1992 ukladajúce konečné antidumpingové clo na dovozy určitých veľkých elektrolytických hliníkových kondenzátorov pochádzajúcich z Japonska a s konečnou platnosťou vyberajúce dočasné antidumpingové clo (Ú. v. ES L 353, 1992, s. 1) a najmä na odôvodnenie č. 12 uvedeného nariadenia.

- 122 Rada sama sebe odporovala, keď najprv priznala, že tri segmenty relevantného výrobku sú zameniteľné, ale nakoniec vylúčila ekonomické rozlišovacie znaky týkajúce sa segmentov strednej a vyššej kategórie z rozsahu ňou uskutočneného posudzovania na určenie ujmy.
- 123 Podľa názoru žalobcu zvýšenie predajov modelov vyššej kategórie počas obdobia prešetrovania nebolo pre inštitúcie Spoločenstva novou situáciou a v nedávno uzavretých prešetrovaniach neuskutočnili inštitúcie Spoločenstva oddelené posudzovania rozličných segmentov podobného výrobku. Zakladá svoje tvrdenie na odôvodneniach č. 37 až 48 nariadenia Rady (ES) č. 468/2001 zo 6. marca 2001, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých elektronických váh pochádzajúcich z Japonska (Ú. v. ES L 67, 2001, s. 24) a na odôvodneniach č. 47 až 58 nariadenia Rady (ES) č. 469/2001 zo 6. marca 2001, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých elektronických váh pochádzajúcich zo Singapúru (Ú. v. ES L 67, 2001, s. 37).
- 124 Čo sa týka metódy „priemerného výpočtu“, žalobca zastáva názor, že článok 3 ods. 8 základného nariadenia ukladá inštitúciám Spoločenstva povinnosť posúdiť účinok dumpingových dovozov vo vzťahu k výrobe podobných výrobkov v Spoločenstve, v tomto prípade elektronických váh, a odkazuje na cieľ uvedeného ustanovenia. Tvrdí, že posúdenie vývoja rozličných ukazovateľov ujmy vymenovaných v článku 3 ods. 5 základného nariadenia a preskúmanie dosahu dovozov, ktoré bolo uskutočnené na základe iba časti relevantnej kategórie výrobkov, by malo byť vyhlásené za odporujúce článku 3 ods. 8 základného nariadenia.
- 125 Rada namieta, že jej metóda posúdenia založená na segmente bola v súlade s článkom 3 ods. 8 základného nariadenia. Uvádza, že voľba takej metódy bola diktovaná podstatným nárastom v objeme dovozov elektronických váh vyššej kategórie. Uvedená okolnosť vysvetľuje rozdiel v prístupe zaujatom inštitúciami Spoločenstva v prešetrovaní vedúcom k prijatiu napadnutého nariadenia a prístupe zaujatom pri prešetrovaní, na ktoré odkazuje žalobca.

b) Posúdenie Súdom prvého stupňa

126 Z odôvodnenia č. 10 napadnutého nariadenia je jasné, že ako na to poukázal Súd prvého stupňa v odseku 66 vyššie, trh elektronických váh sa zvyčajne delí na tri osobité segmenty: segment nižšej kategórie, segment strednej kategórie a segment vyššej kategórie.

127 Po prvé z článku 3 ods. 8 základného nariadenia nevyplýva, že analýzu po segmentoch nemožno uskutočniť a že sa musí použiť metóda priemerného výpočtu. Ako Rada správne poukázala, pri určovaní ujmy podľa článku 3 základného nariadenia môžu inštitúcie Spoločenstva uskutočniť analýzu po segmentoch, aby zhodnotili rozličné ukazovatele ujmy, najmä ak sa výsledky získané s použitím inej metódy ukážu byť skreslené z akéhokoľvek dôvodu, za predpokladu, že sa riadne vezme do úvahy relevantný výrobok ako celok.

128 Podľa odôvodnenia č. 11 napadnutého nariadenia pozostáva relevantný výrobok z troch segmentov. Odôvodnenie č. 12 uvádza, že elektronické váhy vyrábané v Spoločenstve sú vo všetkých ohľadoch podobné ako váhy vyrábané v Číne, Južnej Kórei a Taiwane a vyvážané z uvedených krajín do Spoločenstva a že preto uvedené výrobky sú podobnými výrobkami.

129 Okrem toho, berúc do úvahy skutočnosť, že segment nižšej kategórie predstavoval 97 % dovozov z dotknutých krajín počas obdobia prešetrovania (pozri odôvodnenie č. 63), je logické a vskutku zásadné pre správny výsledok prešetrovania, aby sa segment nižšej kategórie uvedeného výrobku posúdil osobitne. Preto neexistuje žiaden rozpor medzi definíciou relevantného výrobku a posúdením ujmy.

130 Po druhé, čo sa týka výhrady žalobcu, že oddeleným posúdením relevantných faktorov, ako sú predajné ceny, trhovú podiel, atď., v prípade segmentu nižšej kategórie založila Rada svoje posúdenie na časti kategórie podobných výrobkov, treba poznamenať, že ako je jasné z odôvodnení v napadnutom nariadení týkajúcich sa ujmy, Rada vždy brala do úvahy všetky elektronické váhy a nielen tie v segmente nižšej kategórie (pozri odôvodnenie č. 81). Keďže celkové preskúmanie je založené na podobnom výrobku pozostávajúcom z troch segmentov a nie iba na segmente nižšej kategórie, treba vysloviť, že Rada neporušila článok 3 ods. 8 základného nariadenia.

131 V dôsledku toho musí byť šiesta časť druhého žalobného dôvodu zamietnutá.

3. Prvá časť: porušenie článku 3 ods. 5 základného nariadenia

a) Tvrdenia účastníkov konania

132 Žalobca vytýka, že pri určovaní ujmy Rada neanalyzovala všetky relevantné faktory, najmä skutočnosť, že výrobné odvetvie Spoločenstva sa stále zotavovalo z účinkov minulého dumpingu alebo subvencovania a veľkosť skutočného dumpingového rozpätia. Ako tvrdí žalobca, podľa článku 3 ods. 5 základného nariadenia mala Rada vziať do úvahy na účely určenia ujmy každý z relevantných ekonomických faktorov a indexov vymenovaných v uvedenom článku. Žalobca odkazuje na rozhodnutia Orgánu na urovnávanie sporov Svetovej obchodnej organizácie (WTO) a opiera sa najmä o správu panelu WTO o antidumpingových clách na dovozy bavlnenej posteľnej bielizne z Indie (ďalej len „správa o posteľnej bielizni“).

133 Žalobca uvádza, že znenie a kontext článku 3 ods. 5 základného nariadenia a článku 3.4 Dohody o výklade článku VI Všeobecnej dohody o clách a obchode 1994 (Ú. v. ES L 336, 1994, s. 103, ďalej len „Antidumpingový kódex 1994“) v prílohe 1A dohody zakladajúcej WTO (ďalej len „Dohoda o WTO“), ktorá bola schválená rozhodnutím Rady 94/800/ES z 22. decembra 1994 týkajúce sa uzavretia dohôd v mene Európskeho spoločenstva, pokiaľ ide o záležitosti v rámci jeho kompetencie, ku ktorým sa dospelo na Uruguajskom kole multilaterálnych rokovaní (1986 — 1994) (Ú. v. ES L 336, 1994, s. 1), sú takmer identické a že článok 3 ods. 5 základného nariadenia ukladá inštitúciám Spoločenstva povinnosť preskúmať každý zo 16 ekonomických faktorov. Uvedený pohľad je, ako tvrdí žalobca, v súlade so zisteniami uskutočnenými v správe o postelnej bielizni. Okrem toho zastáva žalobca názor, že keď je to nevyhnutné, musí byť irelevantnosť akéhokoľvek faktora zjavne ukázaná tým, že sú v odôvodnení jasne uvedené tvrdenia, na ktorých je uvedený záver postavený. Tvrdí, že absencia informácií v uvedenom odôvodnení označujúcich, že inštitúcie Spoločenstva splnili jasne im uložené požiadavky, bráni súdom Spoločenstva vo výkone ich preskúmavej funkcie.

134 Žalobca poznamenáva, že odôvodnenie č. 77 napadnutého nariadenia nijako neodkazuje na posúdenie všetkých faktorov vymenovaných v základnom nariadení Radou. Navyše žalobca tvrdí, že inštitúcie Spoločenstva neposúdili ani „skutočnosť, že výrobné odvetvie sa stále zotavuje z účinkov minulého dumpingu alebo subvencovania“, ani „veľkosť skutočného dumpingového rozpätia“. Čo sa týka prvého faktora, žalobca tvrdí, že odôvodnenie č. 59 napadnutého nariadenia, o ktoré sa Rada pri svojej obhajobe opiera, sa týka článku 4 ods. 1 základného nariadenia a nemôže dokazovať, že inštitúcie Spoločenstva splnili záväzok vyplývajúci z článku 3 ods. 5 základného nariadenia. Okrem toho, posúdenie dosahu dovozov, na ktoré odkazujú odôvodnenia č. 88 a 94, týkajúce sa iba časti relevantnej kategórie výrobkov porušuje článok 3 ods. 8 základného nariadenia. Uvedené faktory preto nemôžu podľa názoru žalobcu slúžiť ako dôkaz. Čo sa týka druhého faktora, žalobca tvrdí, že ak aj nebol porušený článok 3 ods. 8 základného nariadenia, nemožno hodnotiť odôvodnenia, o ktoré ide, tak, že zahŕňajú posúdenie ekonomických faktorov, ktorých sa týkajú, pretože prostý odkaz na antidumpingové opatrenia neznamená, že inštitúcie Spoločenstva uskutočnili predmetné posúdenie alebo, presnejšie, posúdili skutočnosť, že výrobné odvetvie sa stále zotavovalo z účinkov

minulého dumpingu. Čo sa týka veľkosti skutočného dumpingového rozpätia, žalobca tvrdí, že vyhlásenie v odôvodnení č. 90 napadnutého nariadenia nemožno považovať za posúdenie, pretože odkazuje na objem a ceny relevantných dovozov, ktoré sú samé osebe osobitnými ukazovateľmi, ktoré obdobne majú inštitúcie Spoločenstva preskúmať.

- 135 Rada namieta, po prvé, že správa o postelnej bielizni, o ktorú sa žalobca opiera, nie je priamo uplatniteľná na právny systém Spoločenstva. Okrem toho tvrdí, že žalobca nesprávne vyložil správu, ktorá je v úplnom súlade s metódou použitou inštitúciami Spoločenstva na určenie ujmy. Podľa Rady sa táto sťažnosť týka adekvátnosti odôvodnenia na účely článku 253 ES. Opierajúc sa o rozsudok z 15. decembra 1999, *Petrotub a Republica/Rada* (spojené veci T-33/98 a T-34/98, Zb. s. II-3837), ktorý bol pri odvolaní zrušený rozsudkom zo 7. februára 2003, *Petrotub and Republica/Rada* (C-76/00 P, Zb. s. I-79), tvrdí, že inštitúcie sú povinné analyzovať v nariadení ukladajúcom konečné antidumpingové opatrenia iba faktory, o ktorých sa zistilo, že sú relevantné.

- 136 Okrem toho Rada tvrdí, že inštitúcie Spoločenstva konali v súlade s článkom 3 ods. 5 základného nariadenia. Rada tvrdí, že tvrdenie žalobcu, že napadnuté nariadenie neobsahuje analýzu všetkých faktorov, je nesprávne, a preto irelevantné.

b) Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 137 Predovšetkým, argumentácia žalobcu sa obmedzuje na sťažnosť, že inštitúcie Spoločenstva neuplatnili článok 3 ods. 5 základného nariadenia vo svetle článku 3.4

Antidumpingového kódexu 1994, a teda nedodrжали zásadu kompatibilného výkladu uvedenú v judikatúre Súdneho dvora.

138 Právne predpisy Spoločenstva sa majú, pokiaľ je to možné, vykladať spôsobom, ktorý je v súlade s medzinárodným právom, najmä vtedy, keď je cieľom ich ustanovení špecificky uviesť do praxe medzinárodnú dohodu uzatvorenú Spoločenstvom (pozri najmä rozsudky zo 14. júla 1998, Bettati, C-341/95, Zb. s. I-4355, bod 20, a z 9. januára 2003, Petrotub, C-76/00 P, už citovaný v bode 135 vyššie, bod 57), čo je prípad základného nariadenia, ktoré bolo prijaté na splnenie povinností vyplývajúcich z Antidumpingového kódexu 1994 (rozsudok Petrotub, C-76/00 P, bod 56).

139 V tejto veci článok 3 ods. 5 základného nariadenia pozostáva z rovnakých prvkov ako článok 3.4 Antidumpingového kódexu 1994. Stanovuje, že preskúmanie dosahu dumpingových dovozov na výrobné odvetvie Spoločenstva má zahŕňať zhodnotenie všetkých relevantných ekonomických faktorov a ukazovateľov majúcich význam pre stav výrobného odvetvia. Obsahuje zoznam faktorov, ktoré môžu byť vzaté do úvahy, a uvádza, že uvedený zoznam nie je vyčerpávajúci a že ani jeden či viacero z uvedených faktorov nevyhnutne nedáva rozhodujúce vodidlo. Obsah článku 3 ods. 5 je takmer identický s obsahom článku 3.4 Antidumpingového kódexu 1994, okrem prvku týkajúceho sa „skutočnosti, že výrobné odvetvie sa stále zotavuje z účinkov minulého dumpingu alebo subvencovania“, ktorý sa neobjavuje v článku 3.4 Antidumpingového kódexu 1994.

140 V dôsledku toho článok 3 ods. 5 základného nariadenia je sám osebe v súlade s Antidumpingovým kódexom 1994. Podľa žalobcu inštitúcie Spoločenstva však konali v rozpore s ich povinnosťou zhodnotiť všetky relevantné faktory, ktorá vyplýva z výkladu článku 3.4 uvedeného kódexu spomenutého v správe o postelnej bielizni tým, že nevzali do úvahy dva z faktorov uvedených v článku 3 ods. 5

základného nariadenia, menovite skutočnosť, že výrobné odvetvie sa stále zotavuje z účinkov minulého dumpingu alebo subvencovania, a veľkosť skutočného dumpingového rozpätia.

141 Treba preto preskúmať, či inštitúcie Spoločenstva zhodnotili uvedené dva faktory alebo nie.

142 V odôvodnení č. 77 napadnutého nariadenia Rada uvádza:

„V súlade s článkom 3 ods. 5 základného nariadenia súčasťou prešetrovania dopadu dumpingových dovozov na priemysel spoločenstva bolo vyhodnotenie všetkých ekonomických faktorov a indexov, ktoré mali dosah a vplyv na stav priemyslu. O určitých faktoroch však nepojednávame detailne, nakoľko sa ukázalo, že nie sú pre stav priemyslu spoločenstva počas tohto prešetrovania relevantné. Záverom treba upozorniť, že žiadny z týchto faktorov nemusí nevyhnutne predstavovať rozhodujúce vodítko.“

143 Čo sa týka skutočnosti, že výrobné odvetvie sa stále zotavuje z účinkov minulého dumpingu alebo subvencovania, v tejto veci bol spravený výslovný odkaz na platné antidumpingové opatrenia v časti napadnutého nariadenia nazvanej „D. Ujma“. Predovšetkým Rada uviedla v odôvodnení č. 59:

„V priebehu analyzovaného obdobia sa štruktúra priemyslu [výrobného odvetvia — *neoficiálny preklad*] spoločenstva podstatne zmenila. Od októbra 1993 (t. j. kedy boli

zavedené konečné antidumpingové opatrenia na dovozy [elektronických váh] s pôvodom v Singapure a [Južnej] Kórei) [výrobné odvetvie implementovalo] program reštrukturalizácie a konsolidácie...“

144 Ďalej, v odôvodnení č. 88 napadnutého nariadenia je uvedené, že „... straty v tomto segmente znížili celkovú ziskovosť priemyslu [výrobného odvetvia — *neoficiálny preklad*] spoločenstva a zabránili mu v plnej miere profitovať z euro-efektu a z antidumpingových opatrení proti dovozom s pôvodom v Japonsku a Singapúre...“.

145 Napokon v odôvodnení č. 94 je ako záver uvedené, že „... žalostná ekonomická situácia v segmente s nízkym rozsahom, ktorá zabránila priemyslu [výrobnému odvetviu — *neoficiálny preklad*] spoločenstva dosiahnuť takú úroveň celkovej ziskovosti, aká by sa bola dala očakávať pri vplyve euro-efektu a platných antidumpingových opatrení, najmä ak máme na mysli snahu o reštrukturalizáciu“.

146 Uvedené odôvodnenia jasne ukazujú, že pri preskúvaní dosahu dumpingových výrobkov na dotknuté výrobné odvetvie Spoločenstva, vzali inštitúcie Spoločenstva do úvahy skutočnosť, že výrobné odvetvie sa stále zotavovalo z účinkov minulého dumpingu.

147 V prípade tvrdenia žalobcu, že vyhlásenia v odôvodneniach č. 88 a 94 sú neplatné a nemôžu slúžiť ako dôkaz, že inštitúcie Spoločenstva zhodnotili uvedený faktor, pretože zhodnotenie sa týkalo iba časti relevantnej kategórie výrobkov, a teda inštitúcie Spoločenstva porušili článok 3 ods. 8 základného nariadenia, je postačujúce uviesť, že uvedené tvrdenie je irelevantné. Ako bolo zistené v bode 129 vyššie, berúc do úvahy, že dovozy elektronických váh nižšej kategórie

predstavovali 97 % dovozov všetkých elektronických váh spolu, inštitúcie boli pri určovaní ujmy oprávnené preskúmať segment nižšej kategórie osobitne.

- 148 Čo sa týka „veľkosti skutočného dumpingového rozpätia“, Rada tento faktor zhodnotila v odôvodnení č. 90, uvedúc tam, že „pokiaľ sa jedná o dopad veľkosti skutočného dumpingového rozpätia na priemysel [výrobné odvetvie — *neoficiálny preklad*] spoločnosti — vychádzajúc z objemov a cien dovozov z predmetných krajín — tento dopad nemožno považovať za zanedbateľný“.
- 149 Teda, Rada sa nedopustila toho, že by nezhodnotila faktor veľkosti skutočného dumpingového rozpätia. Zatiaľ čo Komisia neznamenala uvedený faktor vo svojom dokumente o sprístupnení z 21. septembra 2000, odkázala na neho vo svojich listoch zo 4. a 23. októbra 2000, v ktorých odpovedala na pripomienky žalobcu z 29. septembra 2000.
- 150 Preto musí byť prvá časť druhého žalobného dôvodu zamietnutá.

4. *Druhá časť: posudzovanie nedumpingových dovozov pri zhodnotení určujúcom ujmu*

a) Tvrdenia účastníkov konania

- 151 Žalobca tvrdí, že inštitúcie Spoločenstva zjavne porušili článok 3 ods. 2, 3 a 5 základného nariadenia tým, že vzali do úvahy pri ich hodnotení ujmy nedumpingové

dovozy, menovite dovozy CAS Corp., jednej z kórejských spoločností podliehajúcich prešetovaniu, o ktorej sa zistilo, že do dumpingu nebola zapojená.

- 152 Žalobca vykladá odkaz uvedený v článku 3 základného nariadenia na „dumpingové dovozy“ tak, že tento bráni v tom, aby sa brali do úvahy dovozy od vyvážajúcich výrobcov, ktorí nie sú zapojení do dumpingu. V dôsledku toho kumulatívne posúdenie uvedených dovozov zakotvené v článku 3 ods. 4 základného nariadenia nemôže zahŕňať dovozy od vyvážajúceho výrobcu, pri ktorom sa zistilo nulové alebo *de minimis* dumpingové rozpätie. Branie dovozov CAS Corp. do úvahy preto spôsobuje neplatnosť analýzy inštitúcií Spoločenstva a robí neplatným celé určenie ujmy. V spojitosti s tým sa žalobca opiera o nariadenie Rady (ES) č. 1644/2001 zo 7. augusta 2001 meniace a dopĺňajúce nariadenie (ES) č. 2398/97 ukladajúce konečné antidumpingové clo na dovozy bavlnenej posteľnej bielizne majúcej pôvod v Egypte, Indii a Pakistane a odkladajúce jeho uplatnenie v prípade dovozov majúcich pôvod v Indii (Ú. v. ES L 219, 2001, s. 1), ktoré bolo prijaté Radou po správe o posteľnej bielizni.
- 153 Žalobca tvrdí, že Rada nepredložila žiadne odôvodnenie svojho vyhlásenia alebo žiaden iný presvedčivý dôkaz na podporu svojho vyhlásenia, že skutočnosť, že určité dovozy od jedného kórejského výrobcu neboli dumpingové, nemala význam pre celkový dosah kórejských dovozov na výrobné odvetvie Spoločenstva.
- 154 Rada spochybňuje žalobcov výklad článku 3 ods. 2, 3 a 5 základného nariadenia. Rada tvrdí, že „dumpingovými dovozmi“ treba rozumieť dovozy z krajiny, pre ktorú

bolo ako celok určené dumpingové rozpätie nad úrovňou *de minimis*. Podľa Rady tento prístup je v súlade s dlhotrvajúcou praxou Spoločenstva a neodporuje zneniu článku 3.

¹⁵⁵ Rada tvrdí, že prijala vyššie popísaný prístup, pretože po prvé dumpingové a nedumpingové dovozy môžu byť oddelené iba za určitých okolností a iba ak sú prijaté určité prístupy, ktoré často nie sú uplatniteľné. Po druhé uvádza, že dumping je dokázaný iba za obdobie prešetrovania, ale vývoj ukazovateľov ujmy sa posudzuje počas dlhšieho obdobia. Inštitúcie Spoločenstva nemôžu určiť, či dovozy, ktoré boli dumpingové počas obdobia prešetrovania, boli tiež dumpingové počas zvyšku obdobia analýzy a naopak. Okrem toho Rada uvádza, že z jej prístupu môžu ťažiť vývozcovia, zatiaľ čo prístup obhajovaný žalobcom im môže byť na ujmu. Napokon Rada tvrdí, že konala v rámci obmedzení jej širokej miery voľnej úvahy, ktoré bolo uznané vo veci Thai Bicycle, už citovanej v bode 46 vyššie. Rada tvrdí, že opačne od toho, čo tvrdí žalobca, záver dosiahnutý v rozsudku zo 7. mája 1987, Nachi Fujikoshi/Rada (255/84, Zb. s. 1861), je všeobecný a že v uvedenom rozsudku Súdny dvor vyslovil, že nie je nevyhnutné posudzovať osobitne časť ujmy utrpenú výrobným odvetvím Spoločenstva, ktorú možno priradiť dovozom konkrétneho výrobcu.

¹⁵⁶ Alternatívne, Rada tvrdí, že ak sa aj inštitúcie Spoločenstva dopustili omylu pri určovaní objemu dumpingových dovozov, pretože zahrnuli dovozy CAS Corp., uvedený omyl v skutočnosti neovplyvnil určenie ujmy ako takej. Napokon Rada poukazuje na to, že žalobca si musel byť dobre vedomý dumpingového rozpätia určeného pre CAS Corp., berúc do úvahy obsah jemu zaslaného dokumentu o sprístupnení, a poznamenáva, že žalobca v danom čase nevzniesol žiadnu námietku. Okrem toho uvádza, že ak by aj inštitúcie Spoločenstva neuskutočnili kumulatívne posúdenie dovozov z Južnej Kórei a Číny, dospeli by k rovnakým záverom, čo sa týka čínskych dovozov.

b) Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 157 Článok 3 ods. 2 základného nariadenia uvádza všeobecné pravidlá, ktoré treba sledovať pri určovaní toho, či došlo k ujme, a nasledujúce ustanovenia ponúkajú konkrétnejšie vodidlo, čo sa týka uvedeného určenia. Článok 3 ods. 5 a 6 tiež zakotvujú preskúvanie dumpingových dovozov.
- 158 Na preskúmanie druhej časti druhého žalobného dôvodu je nevyhnutné po prvé vyložiť výraz „dumpingové dovozy“ obsiahnutý v článku 3 základného nariadenia.
- 159 Predovšetkým, uvedený pojem celkom zjavne pokrýva súhrn všetkých dumpingových transakcií. Keďže však nie je možné preskúmať všetky individuálne transakcie, treba na účely analyzovania ujmy vziať do úvahy všetky dovozy akéhokoľvek vyvážajúceho výrobcu, pri ktorom bolo dokázané, že je zapojený do dumpingových praktík. Naopak, dovozy vyvážajúceho výrobcu s dokázaným nulovým alebo *de minimis* dumpingovým rozpätím nemožno považovať za „dumpingové“ na účely posúdenia ujmy.
- 160 Ďalej podľa článku 3 ods. 4 základného nariadenia, keď dovozy výrobku z viac ako jednej krajiny sú súčasne podrobené antidumpingovému prešetrovaniu, účinky takých dovozov sa kumulatívne posúdia, iba ak je určené, že dumpingové rozpätie určené vo vzťahu k dovozom z každej krajiny je viac ako *de minimis*, ako je definované v článku 9 ods. 3, objem dovozov zo žiadnej krajiny nie je zanedbateľný

a kumulatívne posúdenie účinkov dovozov je vhodné vo svetle podmienok hospodárskej súťaže.

- 161 Uvedené ustanovenie treba vykladať tak, že umožňuje brať do úvahy dovozy z danej krajiny iba v rozsahu, v akom prichádzajú od vyvážajúceho výrobcu, pri ktorom bolo preukázané, že sa zapája do dumpingu. V dôsledku toho dovozy z krajiny, kde bolo preukázané dumpingové rozpätie väčšie ako *de minimis*, môžu byť vzaté do úvahy v plnom rozsahu, iba ak v uvedenej krajine neexistuje žiaden vyvážajúci výrobca, vo vzťahu ku ktorému bolo preukázané nulové alebo *de minimis* dumpingové rozpätie.
- 162 Preto v tomto kontexte a vo svetle cieľa a účelu článku 3 základného nariadenia treba vysloviť, že pojem „dumpingové dovozy“ nepokrýva dovozy vyvážajúceho výrobcu, ktorý sa nezapája do dumpingu, ak aj je uvedený vývozca založený v krajine, v ktorej bolo identifikované dumpingové rozpätie väčšie ako *de minimis*.
- 163 Uvedený výklad v žiadnom prípade neodporuje judikatúre, podľa ktorej na účely určenia existencie ujmy si právny poriadok Spoločenstva vyberá použitie územného rozsahu jednej alebo viacerých krajín, posudzujúc všetky dumpingové dovozy z dotknutej krajiny alebo krajín spoločne (rozsudok z 20. októbra 1999, Swedish Match Philippines/Rada, T-171/97, Zb. s. II-3241, bod 65). Bolo vyslovené, že existencia ujmy na strane výrobného odvetvia Spoločenstva spôsobenej dumpingovými dovozmi sa musí posúdiť ako celok a nie je nevyhnutné (alebo vskutku možné) oddelene definovať podiel, ktorý možno priradiť každej zo zodpovedných spoločností na takej ujme (Nachi Fujikoshi, už citovaný v bode 155 vyššie, bod 46; Swedish Match Philippines, bod 66, a Arne Mathisen, už citovaný v bode 48 vyššie, bod 123).

164 Treba poznamenať, že vo vyššie citovaných prípadoch bolo otázkou, ktoré spoločnosti boli zodpovedné za dumpingové dovozy. Protikladne k tomu v tejto veci je otázkou, že dovozy ktorej spoločnosti neboli dumpingové, inými slovami dovozy spoločnosti, ktorá nie je zodpovedná za dumping. V dôsledku toho judikatúra uvedená v predchádzajúcom bode nie je uplatniteľná ako taká v tejto veci a nemá žiaden význam pre výklad pojmu „dumpingové dovozy“.

165 Navyše, výklad je v súlade s výkladom Dohody WTO uvedeným v správe o postelnej bielizni, ktorej zistenia Rada akceptovala. Teda v odôvodnení č. 17 nariadenia č. 1644/2001 je uvedené, že „Panel tiež vyjadril názor, že dovozy, ktoré bolo možné priradiť výrobcovi/vývozcovi, o ktorom sa zistilo, že nie je zapojený do dumpingu nemohli byť považované za dovozy spadajúce pod pojem ‚dumpingových dovozov‘ na účely analýzy ujmy“. V dôsledku toho Rada podnikla nové posúdenie dosahu dumpingových dovozov vynímajúce vývozcov nepraktikujúcich dumping.

166 Zo všetkého vyššie uvedeného vyplýva, že inštitúcie Spoločenstva nemali vziať do úvahy dovozy od kórejskej spoločnosti CAS Corp., hoci dumpingové rozpätie preukázané pre Južnú Kóreu bolo nad *de minimis*, pretože uvedená spoločnosť sa nepodieľala na dumpingu.

167 Ako druhý krok je nevyhnutné preskúmať účinky uvedeného omylu v tejto veci. Dosah preto treba posúdiť vo svetle tohto nadpisu žaloby, ktorý sa týka ujmy údajne spôsobenej žalobcovi v dôsledku skutočnosti, že dovozy od CAS Corp. boli vzaté do úvahy spolu s dovozmi, ktoré boli dumpingové (pozri v tomto zmysle rozsudok z 2. mája 1995, NTN Corporation a Koyo Seiko/Rada, spojené veci T-163/94 a T-165/94, Zb. s. II-1381, body 112 až 115). Na zrušenie rozsudku nepostačuje to,

že Rada sa dopustila omylu. Uvedený omyl tiež musel mať dosah na určenie toho, či existuje ujma, a teda na obsah nariadenia samotného.

- 168 Rada uvádza, že mohla určiť ujmu výlučne na základe dovozov z Číny. Na uvedený účel zostavila tabuľku vo svojej duplike, ktorá ukazuje hlavné ukazovatele ujmy, ako by boli posudzované, ak by boli vzaté do úvahy iba dovozy z Číny, a porovnáva ich s ukazovateľmi vedúcimi k zisteniam uvedeným v napadnutom nariadení. Omyl v počítaní v tabuľke bol opravený na pojednávaní.

Zmenené a doplnené informácie	Pôvodné čísla (všetky dotknuté krajiny)	Nové čísla (iba Čína)
Objem dotknutých dovozov	Zvýšený zo 14 853 jednotiek roku 1995 na 33 063 jednotiek v období prešetrovania	Zvýšený z 3 456 jednotiek roku 1995 na 16 827 jednotiek v období prešetrovania
Zvýšenie objemu dovozov	123 %	387 %
Trhový podiel dovozov	Zvýšený z 9,2 % v roku 1995 na 15,1 % v období prešetrovania	Zvýšený z 2,1 % v roku 1995 na 7,7 % v období prešetrovania
Rozpätie zníženia cien pre každú krajinu	0 až 52 % pre Čínun 60 až 65 % pre Taiwan 30 až 50 % pre Južnú Kóreu	0 až 52 %
Dovozy z nižšej kategórie (odhad)	Zvýšené zo 14 407 na 32 071 jednotiek	Zvýšené z 3 352 na 16 322 jednotiek
Zvýšenie objemu (nižšia kategória)	123 %	387 %

169 Z uvedenej tabuľky, ktorej čísla neboli žalobcom napadnuté a ktorej čísla týkajúce sa čísiel o objeme a trhového podielu dovozov sú v spise, je zjavné, že čínske dovozy do Spoločenstva sa zvýšili o 387 % z 3 456 jednotiek roku 1995 na 16 827 jednotiek počas obdobia prešetrovania. Počas rovnakého obdobia sa dovozy z Južnej Kórei zvýšili iba o 32 % (5 532 jednotiek roku 1995 a 7 301 roku 1999), zatiaľ čo dovozy z Taiwanu sa zvýšili iba o 52 % (5 865 jednotiek roku 1995 a 8 935 roku 1999). Celkový nárast objemu dovozov z uvedených troch krajín bol 123 % (14 853 jednotiek roku 1995 a 33 063 roku 1999). Teda percentuálny nárast dovozov z Číny bol oveľa väčší ako nárast dovozov z ostatných dotknutých krajín. Vo svetle článku 3 ods. 3 základného nariadenia je však dôležitou otázkou to, či došlo k významnému zvýšeniu dovozov z konkrétneho nečlenského štátu v absolútnych číslach a nie iba v percentách, alebo či došlo k značnému zvýšeniu trhového podielu dovozov na spotrebe v Spoločenstve. Zvýšenie z 3 456 jednotiek roku 1995 na 16 827 jednotiek počas obdobia prešetrovania možno považovať za významné zvýšenie v absolútnych číslach. Trhový podiel predstavovaný dovozmi sa zvýšil z 2,1 % roku 1995 na 7,7 % počas obdobia prešetrovania. Počas uvedeného obdobia klesol trhový podiel výrobného odvetvia Spoločenstva vo vzťahu k všetkým modelom elektronických váh z 26,1 na 24,9 %, čo zodpovedá relatívnemu zníženiu o 4,6 %. Uvedené čísla ukazujú, že dovozy z Číny samotnej by boli dostatočné na preukázanie ujmy.

170 Hoci ujma mohla byť určená iba na základe dovozov z Číny, je navyše na mieste preskúmať účinky vylúčenia dovozov CAS Corp. na objem celkových dovozov z troch dotknutých krajín. Vo svojej duplike Rada tiež zostavila v tejto záležitosti tabuľku, v ktorej zhodnotila dovozy do Spoločenstva, vynímajúc dovozy od CAS Corp. Ako odpoveď na písomnú otázku položenú Súdom prvého stupňa Rada poskytla čísla týkajúce sa CAS Corp. a doplnila do tabuľky uvedené čísla. Tabuľka bola takisto opravená na pojednávajú.

Zmenené a doplnené informácie	Pôvodné čísla (všetky dotknuté krajiny)	Nové čísla (všetky dotknuté krajiny s výnimkou, čo sa týka Južnej Kórei, vývozov CAS Corp.)
Objem dotknutých dovozov	Zvýšený zo 14 853 jednotiek roku 1995 na 33 063 jednotiek v období prešetrovania	Zvýšený z 11 273 jednotiek roku 1995 na 29 248 jednotiek v období prešetrovania
Zvýšenie objemu dovozov	123 %	159 %
Trhový podiel reprezentovaný dovozmi	Zvýšený z 9,2 % roku 1995 na 15,1 % v období prešetrovania	Zvýšený zo 7 % roku 1995 na 13,4 % v období prešetrovania
Rozpätie zníženia cien pre každú krajinu	0 až 52 % pre Čínu 60 až 65 % pre Taiwan 30 až 50 % pre Južnú Kóreu	0 až 52 % pre Čínu 60 až 65 % pre Taiwan 30 až 32 % pre Južnú Kóreu
Dovozy nižšej kategórie (odhad)	Zvýšené zo 14 407 na 32 071 jednotiek	Zvýšené z 10 935 na 28 671 jednotiek
Zvýšenie objemu (nižšia kategória)	123 %	162 %

- 171 Tabuľka, ktorej čísla neboli žalobcom spochybnené a ktorej čísla týkajúce sa objemu a trhového podielu dovozov sú v spise, ukazuje, že objem vývozov do Spoločenstva zo všetkých dotknutých krajín s výnimkou vývozov CAS Corp. vo vzťahu k Južnej Kórei sa zvýšil o 159 % skôr ako o 123 %, ak sa vezmú do úvahy vývozy CAS Corp., menovite z 11 273 jednotiek roku 1995 na 29 248 jednotiek počas obdobia prešetrovania. Treba tiež poznamenať, že v absolútnych číslach dumpingové vývozy značne vzrástli, zatiaľ čo vývozy CAS Corp. ostali takmer rovnaké. Navyše, trhový podiel reprezentovaný dovozmi do Spoločenstva z dotknutých krajín, vynímajúc dovozy od CAS Corp., sa zvýšil zo 7 na 13,4 %, čo predstavuje značný nárast. Okrem toho, berúc do úvahy to, že trhový podiel predstavovaný vývozmi CAS Corp. sa znížil, zvýšenie trhového podielu reprezentovaného ostatnými výrobcami bolo ešte výraznejšie.

- 172 Ďalej, nezdá sa byť preukázané, že zistenia Rady týkajúce sa účinku dumpingových dovozov na cenu podobných výrobkov zo Spoločenstva a zistenia týkajúce sa dosahu uvedených dovozov na výrobné odvetvie Spoločenstva by boli znateľne zmenené, ak by Rada zo svojho posudzovania vylúčila dovozy od vývozcu, ktorý sa nezapájal do dumpingu.
- 173 V dôsledku toho treba vysloviť, že posúdenie dovozov z troch dotknutých krajín s výnimkou dovozov od CAS Corp., by v každom prípade bolo dostatočné na to, aby Rada preukázala, že ujma bola spôsobená. Preto omyl, ktorého sa dopustili inštitúcie Spoločenstva, keď brali do úvahy dovozy od CAS Corp., nemožno považovať za omyl, ktorý mal rozhodujúci dosah na záver Rady o existencii ujmy.
- 174 Zistenie, že k takému omylu došlo, preto nie je dostatočné na to, aby to viedlo k zrušeniu napadnutého nariadenia.

5. *Tretia časť: zistenie, že výrobné odvetvie Spoločenstva utrpelo značnú ujmu*

- 175 Argumentáciu predloženú žalobcom týkajúcu sa tretej časti druhého žalobného dôvodu možno rozdeliť do štyroch častí, ktoré budú preskúmané oddelene.

a) Rozdiel medzi predbežnými a konečnými číslami

Tvrdenia účastníkov konania

- 176 Žalobca tvrdí, že existuje rozpor medzi číslami týkajúcimi sa ujmy, ktoré mu boli prísúpené v prílohe k listu zo 4. októbra 2000 vo forme tabuľky zostavenej v apríli

2000 (ďalej len „dokument z apríla 2000“) a číslami uvedenými v dokumente o sprístupnení z 21. septembra 2000 a v napadnutom nariadení. Uvedené čísla sa okrem iného vzťahovali na objem predajov v Spoločenstve, trhovú podiel, predajnú cenu v Spoločenstve a zamestnanosť vo výrobnom odvetví Spoločenstva, ale v dôsledku nesúladu nie sú založené na pozitívnych a nevyvrátiteľných dôkazoch, ako sa to vyžaduje podľa článku 3 ods. 2 základného nariadenia.

- 177 Žalobca tvrdí, že mohol predpokladať, že čísla sprístupnené Komisiou výrobnému odvetviu Spoločenstva boli presné, pretože predbežné zistenia sú zvyčajne overované Komisiou, ktorá vo všeobecnosti neprijíma žiadne zmeny a doplnenia čísiel po overení. Podľa žalobcu predmetné čísla, ktoré mu boli sprístupnené niekoľko mesiacov po začatí prešetrovania, majú kľúčovú dôležitosť pre určenie toho, či inštitúcie Spoločenstva riadne preukázali, že výrobné odvetvie Spoločenstva utrpelo značnú ujmu.
- 178 Rada po prvé tvrdí, že sťažnosť je neprípustná, pretože sa netýka uvádzaného zjavného nesprávneho posúdenia. Žalobca sa nepriamo sťažuje, že inštitúcie Spoločenstva nesprístupnili adekvátne konečné informácie žalobcovi tým, že neodpovedali na jeho otázky týkajúce sa existencie rozporu medzi predbežnými a konečnými číslami. Alternatívne, Rada tvrdí, že táto sťažnosť je nepodložená, pretože jedinou relevantnou otázkou je, či došlo k zjavnému nesprávne posúdeniu pri výklade konečných čísiel, ako sú uvedené v napadnutom nariadení.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 179 Predovšetkým, čo sa týka udávanej neprípustnosti tejto sťažnosti, je postačujúce uviesť, že protikladne k tomu, čo tvrdí Rada, sťažnosť je spojená s uvádzaným zjavným nesprávnym posúdením. Ak inštitúcie Spoločenstva mylne založili svoje

zistenia na nepresných číslach, nesprávne by vyložili fakty, a mohli by sa preto dopustiť zjavného nesprávneho posúdenia. Sťažnosť je preto prípustná.

180 Čo sa týka podstaty, vo svojom liste zo 4. októbra 2000 umožnila Komisia žalobcovi prístup k verzii tabuľky neobsahujúcej dôverné informácie, ktorá sa objavila v dokumente zostavenom v apríli 2000 a podľa Rady obsahujúcom predbežné zistenia o ujme. Niektoré čísla v dokumente z apríla 2000 sa však líšili od čísiel v dokumente o sprístupnení z 21. septembra 2000 a v napadnutom nariadení. Uvedené čísla sa týkali okrem iného objemu predajov v Spoločenstve, trhového podielu, predajnej ceny v Spoločenstve a zamestnanosti vo výrobnom odvetví Spoločenstva.

181 Zo spisu je zjavné, že výrobcovia v Spoločenstve nesúhlasili s číslami o určitých ukazovateľoch ujmy obsiahnutými v dokumente z apríla 2000. Inštitúcie Spoločenstva preto vzali do úvahy pripomienky vznesené výrobným odvetvím Spoločenstva na stretnutí 6. apríla 2000 a v ich následnej korešpondencii.

182 V tejto spojitosti je postačujúce uviesť, že ako na to Rada správne poukazuje, antidumpingové prešetrovanie je kontinuálny proces, počas ktorého sú mnohé zistenia sústavne revidované. Nemožno preto vylúčiť to, že konečné zistenia spravené inštitúciami Spoločenstva sa budú líšiť od zistení uskutočnených v akúkoľvek inú etapu prešetrovania. Okrem toho môžu byť predbežné čísla z definície zmenené a doplnené počas prešetrovania. V dôsledku toho žalobca nemá pravdu, keď tvrdí, že uvádzaný rozpor v každom prípade ilustruje nedostatok objektívnosti a spoľahlivosti predmetných čísiel. Napokon Súd prvého stupňa poukazuje na to, že ujma musí byť určená vo vzťahu k času, kedy bol prijatý akýkoľvek akt ukladajúci ochranné opatrenia (rozsudok z 28. novembra 1989, *Epicheiriseon Metallertikon Viomichanikon kai Naftiliakon a i./Rada*, C-121/86, Zb. s. I-3919, body 34 a 35).

183 Vzhľadom na uvedenú judikatúru treba vysloviť, že tvrdenie žalobcu týkajúce sa rozporov medzi predbežnými a konečnými zisteniami je irelevantné.

184 V dôsledku toho nemožno prvú výhradu prijať.

b) Zhodnotenie určitých ukazovateľov ujmy

Tvrdenia účastníkov konania

185 Žalobca tvrdí, že inštitúcie Spoločenstva sa dopustili zjavného nesprávneho posúdenia, keď zistili, že čísla o trhových podieloch, predajných cenách podobného výrobku a ziskovosti ukázali, že došlo k značnej ujme. Uvedené čísla ukazujú odlišný trend v ekonomických ukazovateľoch situácie výrobcov v Spoločenstve spolupracujúcich na konaní medzi rokom 1995 a obdobiím prešetrovania.

186 Čo sa týka trhového podielu, žalobca tvrdí, že berúc do úvahy rozpory v číslach nemožno zistiť, že závery z nich vyvozené sú založené na presných dôkazoch.

187 Čo sa týka predajných cien, žalobca tvrdí, že vylúčiť faktor týkajúci sa vývoja ceny za tri segmenty bolo v rozpore s definíciou posudzovaného výrobku, ako je uvedená v odôvodneniach č. 10 a 11 napadnutého nariadenia, a so vzájomnou zameniteľnosťou troch segmentov trhu elektronických váh. Žalobca poukazuje na to, že neexistovala osobitná analýza každého segmentu v predchádzajúcich antidumpin-

gových konaniach. Odkazuje na odôvodnenie č. 73 nariadenia Rady (EHS) č. 993/93 z 26. apríla 1993 ukladajúceho konečné antidumpingové clo na dovozy určitých elektronických váh majúcich pôvod v Japonsku (Ú. v. ES L 104, 1993, s. 4) a odôvodnenie č. 36 nariadenia Komisie (EHS) č. 1103/93 z 30. apríla 1993 ukladajúceho dočasné antidumpingové clo na dovozy určitých elektronických váh majúcich pôvod v Singapure a Južnej Kórei do Spoločenstva (Ú. v. ES L 112, 1993, s. 20). V každom prípade Rada konala v rozpore s článkom 3 ods. 8 tým, že uskutočnila posúdenie po jednotlivých segmentoch, pretože uvedený článok nedovoľuje oddelené posúdenie segmentov podobného výrobku.

188 Žalobca ďalej tvrdí, že v nedávnych nariadeniach ukladajúcich konečné antidumpingové clá na elektronické váhy boli použité vážené priemerné predajné ceny skôr ako priemerné predajné ceny určené po segmentoch. Opiera sa o odôvodnenie č. 42 nariadenia č. 468/2001 a odôvodnenie č. 52 nariadenia č. 469/2001.

189 Okrem toho žalobca spochybňuje zistenie Rady, že predajné ceny klesli, a tvrdenie Rady, že čísla ukazujúce zvýšenie predajných cien vo výške 17 % sú nesprávne. Uvádza, že uvedené tvrdenie je v rozpore s odôvodnením č. 83 napadnutého nariadenia, a tvrdí, že uvedený rozpor je dôkazom toho, že určenie ujmy nebolo založené na nesporných dôkazoch.

190 Okrem toho podľa článku 3 ods. 5 základného nariadenia mala Rada preskúmať priemerné predajné ceny spolu s faktormi ovplyvňujúcimi uvedené ceny, takými ako sú klesajúci trend výrobných nákladov, na ktorý sa v skutočnosti odkazuje v odôvodnení č. 122 napadnutého nariadenia. Navyše podľa žalobcu nedávna prax inštitúcií Spoločenstva ukazuje, že faktory ovplyvňujúce ceny v Spoločenstve sú posudzované spoločne so samotnými cenami s cieľom určiť, či zmeny vo výrobných nákladoch mohli mať dosah na predajné ceny výrobného odvetvia Spoločenstva.

Preto sa opiera najmä o odôvodnenia č. 80 a 81 nariadenia Komisie (ES) č. 1612/2001 z 3. augusta 2001 ukladajúceho dočasné antidumpingové clo na dovozy feromolybdénu majúceho pôvod v Číne (Ú. v. ES L 214, 2001, s. 3).

- 191 Čo sa týka ziskovosti, žalobca tiež uvádza zjavný rozpor, ktorý mu znemožňuje prijať definíciu ceny nespôsobujúcej ujmu danú Radou. Podľa žalobcu, keďže výrobné odvetvie Spoločenstva dosiahlo mieru zisku vo výške približne 10 % počas obdobia prešetrovania, Rada mala vyvodiť záver, že celková ziskovosť bola uspokojujúca. Podľa inštitúcií Spoločenstva 10 %-ná miera zisku je mierou, ktorej dosiahnutie môže výrobné odvetvie Spoločenstva očakávať pri predajoch elektronických váh v Európskom spoločenstve, ak nie sú dovozy dumpingové. Žalobca zastáva názor, že zvýšenie zisku bolo zväčša možné priradiť značnému zníženiu výrobných nákladov.
- 192 Rada namieta existenciu zjavného nesprávneho posúdenia pri hodnotení ekonomických ukazovateľov týkajúcich sa trhových podielov, predajných cien a ziskovosti výrobného odvetvia Spoločenstva.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 193 Predovšetkým, berúc do úvahy to, že žalobca založil svoje tvrdenie na rozporoch medzi predbežnými a konečnými číslami, treba pripomenúť, že uvedená sťažnosť bola zamietnutá pri preskúmaní predchádzajúcej sťažnosti.

— Predajná cena podobného výrobku

194 V odôvodnení č. 83 napadnutého rozhodnutia Rada zistila, že predajné ceny elektronických váh sa znížili o 11 % v segmente vyššej kategórie, o 18 % v segmente strednej kategórie a o 17 % v segmente nižšej kategórie. Ako odpoveď na poznámku vznesenú žalobcom počas antidumpingového konania, že celkové priemerné predajné ceny za všetky elektronické váhy sa zvýšili počas obdobia analýzy, Rada uviedla v odôvodnení č. 83, ako to Komisia spravila inými slovami vo svojom liste z 23. októbra 2000, že „tento zjavný nárast bol však v plnom rozsahu spôsobený zmenami v kombinácii výrobkov (t. j. podstatné zmeny v objeme predaja palety výrobkov od roku 1995 po obdobie vyšetrovania [prešetrovania — *neoficiálny preklad*])“.

195 Ako odpoveď na písomnú otázku vznesenú Súdom prvého stupňa, Rada uviedla dôvody identifikovaných rozporov medzi predbežným výpočtom objavujúcim sa v dokumente z apríla 2000, ukazujúcim 17 % zvýšenie predajnej ceny za všetky elektronické váhy, a konečným výpočtom, ktorý v danom momente ukazoval zníženia vo všetkých oddelene preskúmaných segmentoch. Z odpovede Rady je zrejmé, že Komisia uskutočnila tri zmeny predbežného výpočtu, ktoré posúdené vcelku vysvetľujú, prečo boli dosiahnuté v prípade cenového trendu rozdielne výsledky. Po prvé došlo k omylu vo výpočte uvedenom v dokumente z apríla 2000, pretože, naopak, do tabuľky mali byť zahrnuté iba predaje nespriazneným zákazníkom. V dôsledku toho dokument z apríla 2000 uvádzal, že došlo k zvýšeniu predajných cien, hoci berúc do úvahy to, že výpočet v uvedenej tabuľke ukazoval zvýšenie o 35 % v predaných množstvách a zvýšenie obratu vo výške 27 %, výsledok mal ukazovať zníženie predajnej ceny o 6 %, čo by bolo ekvivalentné indexu 94, ak by bola použitá metóda zvyčajne používaná na výpočet cenových trendov, keď sa pre každý rok celková hodnota predajov delí celkovým objemom (127/135), keď index 100 zodpovedá začiatku obdobia prešetrovania. Po druhé Komisia mierne revidovala výpočet trendu objemu predajov. Zatiaľ čo výpočet uvedený v dokumente z apríla 2000 ukázal zvýšenie predaných množstiev o 35 %, došlo k zvýšeniu iba o 29 % podľa konečného výpočtu tak Komisie, ako aj Rady (pozri odôvodnenie č. 79

napadnutého nariadenia). Uvedená zmena mala jasný dosah na výpočet cenového trendu. Berúc do úvahy to, že rast obratu všetkých elektronických váh spolu bol 27 % (pozri odôvodnenie č. 80), vzťah medzi uvedeným rastom a rastom v celkových predaných množstvách bol 98 (127/129), čo zodpovedá poklesu celkovej ceny takmer o 2 %. Po tretie Komisia vypočítala cenový trend pre každú kategóriu výrobkov a nie pre všetky výrobky ako celok, čo vysvetľuje zvyšný rozpor v trende cien.

- 196 Okrem toho je z odpovede Rady tiež zrejmé, že v dôsledku fenoménu známemu štatistikom, keď výrobok obsahuje rozličné kategórie, výpočet celkového cenového trendu (na základe trendu v hodnotách objemu a predajov) je skreslený, ak sa ceny a trendy v objeme predajov od kategórie ku kategórii značne odlišujú. Keďže to bolo tak v tomto prípade, Komisia vypočítala cenový trend pre každú kategóriu výrobku. Ako bolo vyslovené v odsekoch 127 až 131 vyššie, preskúmanie na základe kategórií nie je v rozpore s článkom 3 ods. 8 základného nariadenia.
- 197 Za týchto okolností teda nemožno zistiť, že inštitúcie Spoločenstva sa dopustili zjavného nesprávneho posúdenia tým, že na svoj výpočet nepoužili metódu vytvorenú tak, aby poskytovala vážený priemer predajnej ceny. V každom prípade žiadna z informácií v spise nerobí neplatným výpočet, podľa ktorého sa predajné ceny za všetky kategórie spoločne znížili o približne 2 % medzi rokmi 1995 a obdobím prešetrovania, skôr, ako by došlo k ich zvýšeniu o 17 %, ako bolo ukázané predbežným výpočtom.
- 198 Napokon tvrdenie žalobcu, že trend cien sa mal posudzovať spoločne s faktormi ovplyvňujúcimi ceny, takými ako trend, v rámci Spoločenstva vo výrobných nákladoch a produktivite, čo sa týka relevantného výrobku, je irelevantný. Zatiaľ čo inštitúcie Spoločenstva niekedy mohli preskúmať iné faktory v rovnaký čas ako ceny, také preskúmanie je uskutočňované od prípadu k prípadu, a teda môže sa líšiť v závislosti od prípadu, o ktorý ide. V každom prípade, ako na to poukazuje Rada, faktory, na ktoré odkazoval žalobca, boli vzaté do úvahy pri posudzovaní ziskovosti a v konečných zisteniach Rady týkajúcich sa ujmy. Treba preto vysloviť, že inštitúcie

Spoločenstva preskúmali „faktory ovplyvňujúce ceny v Spoločenstve“, ako sa to vyžaduje podľa článku 3 ods. 5 základného nariadenia.

— Ziskovosť a účinok zavedenia euro

199 V odôvodnení č. 89 napadnutého nariadenia Rada uviedla, že „celková ziskovosť priemyslu [výrobného odvetvia — *neoficiálny preklad*] spoločenstva nebola na takej úrovni, ktorá by sa bola dala reálne očakávať v období vyšetrovania [prešetrovania — *neoficiálny preklad*], a to v dôsledku depresívnych účinkov dumpingových dovozov na cenu“. Žalobca však zastáva názor, že uvedené zistenie odporuje odôvodneniu č. 131, podľa ktorého miera zisku vo výške 10 % sa považuje za nevyhnutnú na zabezpečenie životaschopnosti výrobného odvetvia Spoločenstva, a odôvodneniu č. 84, v ktorom je uvedené, že „návratnosť obratu všetkých [elektronických váh] ako celku vzrástla z nízkej pozitívnej úrovne v roku 1995 na cca 10% za obdobie vyšetrovania [prešetrovania — *neoficiálny preklad*]“, zatiaľ čo, naopak, „na rozdiel od vyššie uvedeného segment s nízkym rozsahom utrpel pokles z nízkej pozitívnej ziskovosti v roku 1995 do podstatných strát za obdobie vyšetrovania [prešetrovania — *neoficiálny preklad*] (cca 20%)“.

200 Rada správne tvrdí, že s ohľadom na všetky okolnosti, miera zisku bola iba minimálnou požiadavkou na prežitie výrobného odvetvia Spoločenstva, ktorá v tejto veci bola nedostatočná vo svetle účinku spôsobeného zavedením eura. Komisia vysvetlila v bode 4.4.7 dokumentu o sprístupnení z 21. septembra 2000, že obvyklý zisk výrobného odvetvia Spoločenstva bol 10 %. Výrobné odvetvie však nebolo schopné dosiahnuť uvedenú hladinu zisku počas rokov predchádzajúcich účinku spôsobenému zavedením eura. Naopak, počas obdobia prešetrovania ziskovosť odvetvia v Spoločenstve dosiahla hladinu, ktorá bola dostatočná na zabezpečenie jeho životaschopnosti, pretože uvedený účinok zvýšil objemy predajov.

- 201 Preto ako je jasné z odôvodnení č. 85 až 88 napadnutého nariadenia, inštitúcie Spoločenstva kompenzovali dosah účinku spôsobeného zavedením eura na ziskovosť zistením, že ziskovosť by bola nedostatočná v prípade neexistencie uvedeného účinku. Treba poznamenať, že uvalenie antidumpingového cla je opatrením vyvolávajúcim účinky v budúcnosti. Berúc do úvahy ich širokú mieru voľnej úvahy, inštitúcie Spoločenstva boli preto oprávnené neprihliadať na účinky zavedenia eura pri posudzovaní ziskovosti výrobného odvetvia Spoločenstva a nedopustili sa tým zjavného nesprávneho posúdenia.
- 202 Druhú výhradu preto nemožno prijať.

c) Značná ujma a posúdenie faktov

Tvrdenia účastníkov konania

- 203 Žalobca tvrdí, že pokiaľ ide o faktory týkajúce sa trhových podielov a trendov priemerných cien všetkých elektronických váh v každom z troch segmentov, Rada zistením, že výrobné odvetvie Spoločenstva utrpelo značnú ujmu, neuskutočnila objektívne posúdenie faktov. Také posúdenie by ukázalo, že trhové podiely výrobného odvetvia Spoločenstva vzrástli v období rokov 1995 až do obdobia prešetovania a že došlo k súčasnému poklesu výrobných nákladov. Navyše, Rada porušila článok 3 ods. 8 základného nariadenia, pretože jej zistenia týkajúce sa ujmy nemali byť založené na uvedených číslach.
- 201 Rada odporuje, že žalobca iba opakuje ním predloženú argumentáciu v spojitosti s druhou časťou druhého žalobného dôvodu.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

205 Žalobca tu vznáša rovnaké tvrdenia, ako sú tvrdenia, ktoré už boli rozobraté a zamietnuté v odsekoch 127 až 131, 180 až 184 a 198 vyššie.

206 V dôsledku toho nemožno tretiu sťažnosť podporiť.

d) Začiatok a vyvrcholenie účinku vyvolaného zavedením eura

Tvrdenia účastníkov konania

207 Žalobca tvrdí, že Rada sa dopustila zjavného nesprávneho posúdenia pri hodnotení dosahu perspektívy zavedenia eura na výrobné odvetvie Spoločenstva. Podľa žalobcu v dôsledku značného nesúladu medzi informáciami tvoriacimi základ pre posúdenie dosahu zavedenia eura inštitúciami Spoločenstva a ich skutočnými zisteniami napadnuté nariadenie nie je založené na pozitívnych a nevyvrátiteľných dôkazoch a neobsahuje objektívne preskúmanie. Okrem toho, čo sa týka udávaných prepojení medzi zlepšením ziskovosti a zavedením eura, žalobca uvádza, že predmetné zvýšenie bolo spôsobené nižšími nákladmi a nie perspektívou zavedenia eura.

208 Rada po prvé namietla, že tvrdenie žalobcu je irelevantné, pretože nepopiera, že zavedenie eura malo účinok ako taký, ale skôr napáda iba časové obdobie, počas

ktoré bolo zistené, že sa pocítoval uvedený účinok. Po druhé žalobca neoznačuje žiadne dôkazy toho, že odhad uskutočnený inštitúciami Spoločenstva je nesprávny.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 209 Žalobca nepopiera, že zavedenie eura ako také malo účinok, ale popiera skôr platnosť dôkazov, na ktorých Rada založila svoje určenie začiatku a vyvrcholenia uvedeného účinku.
- 210 Inštitúcie Spoločenstva zistili, že zavedenie eura začalo mať účinok roku 1997, zatiaľ čo žalobca tvrdí, že začalo mať účinok roku 1998, opierajúc sa o zhrnutie odpovede spoločnosti Bizerba neobsahujúcej dôverné informácie zo 17. novembra 1999 k dotazníku o prešetrovaní. V bode I.1 uvedeného dokumentu je uvedené, že „našťastie, zavedenie euro vedie k dočasnému zvýšeniu dopytu od posledného štvrtroka 1998“. V liste od spoločnosti Bizerba z 10. apríla 2000 je uvedené, že „z dôvodu zavedenia euro začali predajné obraty v EÚ mierne rásť v roku 1998 a počas [obdobia prešetrovania]“ a že „celkový trh EÚ... [elektronických váh] [bol] však náchylný k oveľa vyššiemu rastu vo výške [približne] 50 % od roku 1997 do [obdobia prešetrovania] z dôvodu [očakávaného] nahradenia [elektronických] váh v priebehu zavedenia euro“. Napokon z grafov, ktoré spoločnosť Bizerba priložila k svojmu listu z 10. apríla 2000, je jasné, že predaje všetkých elektronických váh sa zvýšili od roku 1996. Treba preto vysloviť, že informácie poskytnuté zo strany spoločnosti Bizerba sú občas rozporné a v každom prípade neurčité.
- 211 Berúc do úvahy to, že pri antidumpingových prešetrovaniach musia inštitúcie Spoločenstva preskúmať všetky čísla poskytnuté výrobným odvetvím Spoločenstva,

berúc do úvahy širokú mieru voľnej úvahy zverenú inštitúciám Spoločenstva v takých konaniach, čísla v napadnutom nariadení, ktoré sú založené na číslach uvedených v záverečnom sprístupnení, sa môžu líšiť od čísiel poskytnutých podnikom v akýkoľvek čas, zvlášť keď sú uvedené čísla vzájomne rozporné alebo vo vzájomnom nesúlade. Okrem toho, ako uviedla spoločnosť Bizerba vo svojich vyhláseniach z 10. apríla 2000, na trhu elektronických váh v celom Spoločenstve došlo od roku 1997 do obdobia prešetrovania k silnému rastu. Rada bola teda oprávnená zistiť, že zavedenie euro začalo mať pozorovateľný účinok už roku 1997. Navyše žalobca nepredložil dôkazy preukazujúce skutočnosť, že inštitúcie Spoločenstva sa v uvedenom ohľade dopustili omylu.

212 Inštitúcie Spoločenstva zastali názor, že účinok zavedenia eura dosiahol svoj vrchol roku 1999, zatiaľ čo žalobca je názoru, že bol dosiahnutý počas roku 2001, a odkazuje na čísla poskytnuté výrobným odvetvím Spoločenstva.

213 Skutočnosť, že zistenia inštitúcií Spoločenstva nie sú celkom v súlade so všetkými pripomienkami vznesenými výrobným odvetvím Spoločenstva, neznamená, že inštitúcie Spoločenstva sa zjavne mýlili vo svojom posúdení. Z bodu 7.4 listu Komisie zo 4. októbra 2000 je jasné, že Komisia založila svoje predpovede na informáciách predložených výrobným odvetvím Spoločenstva v prípade účinku zavedenia eura. Na svoju obhajobu Rada uviedla, že práve na základe uvedeného posúdenia inštitúcie Spoločenstva predpovedali, že účinok zavedenia eura dosiahne svoj vrchol roku 1999. Okrem toho zo sťažností výrobcov v Spoločenstve je zjavné, že uviedli, že sa očakávalo, že účinok zavedenia eura zmizne v období medzi rokmi 2000 a 2003. Napokon, hoci napadnuté nariadenie uvádza, že účinok zavedenia eura dosiahol svoj vrchol roku 1999, poukazuje sa tiež na to, že dočasný nárast predajov pokračoval až do roku 2000. V odôvodnení č. 64 uvedeného nariadenia je výslovné

uvedené, že účinok zavedenia eura posunul niektoré predaje z jedného obdobia (2001 až 2004) do ďalšieho (1997 až 2000). Teda podľa napadnutého nariadenia účinok zavedenia eura pokračoval roku 1999.

214 Žalobca neoznačil dôkazy preukazujúce skutočnosť, že predpovede inštitúcií Spoločenstva boli zjavne mylné a že neboli založené na pozitívnom dôkaze. Okrem toho, žalobca neukázal, ako by sa zistenia Rady týkajúce sa ujmy líšili, ak by zavedenie eura začalo mať účinky koncom roku 1998 a dosiahlo svoj vrchol roku 2001. V každom prípade zavedenie eura malo účinok počas obdobia prešetrovania.

215 V dôsledku toho štvrtú výhradu nemožno prijať.

216 Preto musí byť tretia časť druhého žalobného dôvodu zamietnutá.

6. Štvrtá časť: zjavná chyba inštitúcií Spoločenstva pri posudzovaní veľkosti skutočného dumpingového rozpätia

a) Tvrdenia účastníkov konania

217 Žalobca uvádza, že inštitúcie Spoločenstva sa dopustili zjavného nesprávneho posúdenia, porušiac článok 3 ods. 5 základného nariadenia, pri posudzovaní veľkosti skutočného dumpingového rozpätia. Rozpätie zníženia cien za elektronické váhy zo Spoločenstva váhami z dotknutých krajín bolo zreteľne vyššie ako skutočné dumpingové rozpätie. Teda potenciálne odstránenie dumpingu by nespôsobil

žiadnu podstatnú zmenu v rozpätí zníženia cien. Žalobca preto tvrdí, že treba porovnať dumpingové rozpätie a rozpätie zníženia cien. Tvrdí, že také porovnanie môže odhaliť skutočnosť, že ujma je spôsobená inými faktormi, ako je dumping.

- 218 Rada popiera, že by boli inštitúcie Spoločenstva povinné porovnávať rozpätie zníženia cien a dumpingové rozpätie, dva faktory, ktoré je ťažké porovnávať. Akékoľvek je skutočné rozpätie zníženia cien, dumpingové rozpätie treba vždy považovať za relevantné samé osebe na účely určenie ujmy, ak je viac ako *de minimis* v zmysle článku 3 ods. 4 základného nariadenia.

b) Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 219 Základné nariadenie neuvádza, že dumpingové rozpätia treba porovnávať s rozpätiami zníženia cien alebo že keď je dumpingové rozpätie nižšie ako rozpätie zníženia cien, uvedené porovnanie preukazuje, že ujma utrpená výrobným odvetvím Spoločenstva je spôsobená nie dumpingom, ale inými faktormi, ako sú prirodzené nákladové výhody požívané vývozcami.

- 220 Preto nemožno inštitúciám Spoločenstva vytýkať to, že také porovnanie neuskutočnili. V súlade s článkom 3 ods. 3 základného nariadenia treba pri posudzovaní účinku dumpingových dovozov na ceny preskúmať otázku, či cena podobného výrobku výrobného odvetvia Spoločenstva bola znížená, zatiaľ čo v súlade s článkom 3 ods. 5 základného nariadenia treba pri preskúvaní dosahu dumpingových výrobkov na výrobné odvetvie Spoločenstva zhodnotiť iné faktory vrátane veľkosti skutočného dumpingového rozpätia. Rada popísala svoje preskúvanie zníženia

cien v odôvodneniach č. 72 až 74 a v odôvodnení č. 90 preskúmala veľkosť skutočného dumpingového rozpätia, ako je poznamenané vyššie. Teda pri posudzovaní ujmy vzala Rada do úvahy jeden z faktorov vymenovaných v článku 3 ods. 5 základného nariadenia a nevyžadovalo sa od nej porovnávať uvedený faktor s rozpätím zníženia cien.

221 Štvrtá časť druhého žalobného dôvodu musí byť preto zamietnutá ako nedôvodná.

7. Piata časť: porušenie článku 3 ods. 2 a 3 základného nariadenia tým, že boli zobrazené do úvahy čísla Eurostatu

a) Tvrdenia účastníkov konania

222 Žalobca tvrdí, že Rada dospela k svojmu zisteniu, že výrobné odvetvie Spoločenstva utrpelo značnú ujmu v rozpore s článkom 3 ods. 3 v spojení s článkom 3 ods. 2 základného nariadenia, keďže sa pri určení objemu dovozov opierala o štatistiku Eurostatu, ktorá zahŕňala dovozy iných výrobkov, ako je relevantný výrobok.

223 Definícia zodpovedajúca kódu KN 8423 8150 zahŕňa výrobky, ktoré nepatrili pod rozsah pôsobnosti konania, pretože kritérium na zahrnutie odkazuje na akýkoľvek typ váh s váziacou kapacitou menej ako 30 kg zamýšľaných na použitie v obchode. Žalobca poznamenáva, že Rada pripúšťa, že kód KN 8423 8150 pokrýva iné váhy, ako sú elektronické váhy.

224 Žalobca sa tiež opiera o čísla vyplývajúce zo štúdie trhu uskutočnenej výrobcami v Spoločenstve, ktorí vzniesli sťažnosť, podľa ktorej iba 50 % dovozov z Číny, ktoré boli klasifikované pod horeuvedeným kódom, boli elektronickými váhami pokrytými napadnutým nariadením.

225 Žalobca napáda stanovisko Rady, že všetky získané dôkazy naznačujú, že z dotknutých krajín boli vyvážané iba elektronické váhy. Po prvé žalobca tvrdí, že počas prešetrovania predložili rozličné strany dôkazy dokazujúce na prvý pohľad, že Eurostat nebol spoľahlivým zdrojom na účely určenia objemu dovozov elektronických váh. Po druhé, čo sa týka dovozov pod hlavičkou KN 8423 8150, žalobca uvádza, že keďže vývozcovia a dovozcovia, ktorí spolupracovali pri prešetrovaní, vyvážali a dovážali iba elektronické váhy, nemohli dokázať, že iné výrobky boli takisto dovážané pod uvedenou hlavičkou. Po tretie podľa žalobcu si Komisia bola vedomá existencie čínskych výrobcov, ktorí vyrábali iné váhy, ako sú elektronické váhy. Keďže však uvedené iné váhy neboli predmetom prešetrovania, nemohlo sa predpokladať, že uvedení vyvážajúci výrobcovia spolupracovali na uvedenom prešetrovaní s Komisiou. Po štvrté žalobca tvrdí, že objem dovozov z Číny mal byť určený na základe overených čísiel pre troch čínskych vývozcov. Po piate podľa tvrdenia žalobcu čísla Eurostatu týkajúce sa priemerných dovozných cien, ktoré boli pripojené k sťažnosti, jasne ukazujú, že Eurostat už nebol spoľahlivým zdrojom informácií týkajúcich sa Číny. Žalobca poznamenáva, že existovalo niekoľko faktorov ukazujúcich na skutočnosť, že nebolo vhodné použiť čísla Eurostatu.

226 Napokon žalobca poukazuje na to, že v niekoľkých nedávnych antidumpingových prešetrovaniach Rada pri určovaní ujmy spochybnila relevantnosť štatistík poskytnutých Eurostatom, pretože kód KN, pod ktorý relevantný výrobok patril, pokrýval výrobky, ktoré neboli predmetom vedeného konania. Tým sa opiera okrem iného o odôvodnenie č. 35 nariadenia Rady (ES) č. 2313/2000 zo 17. októbra 2000, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo, vyberá s konečnou platnosťou

dočasné clo uložené na dovozy niektorých farebných televíznych obrazoviek z Indie a Kórejskej republiky a ktorým sa ukončuje antidumpingové konanie v súvislosti s dovozmi z Litvy, Malajzie a Čínskej ľudovej republiky (Ú. v. ES L 267, 2000, s. 1). Uvedený prístup bol potvrdený v rozsudku z 27. novembra 1991, Gimelec a i./Komisia (C-315/90, Zb. s. I-5589, body 13 a 14).

- ²²⁷ Rada nepopiera, že kód KN 8423 8150 sa tiež uplatňuje na iné váhy, ako sú váhy, ktoré boli predmetom prešetrovania, ani to, že Eurostat nerobí rozdiel medzi rozličnými modelmi pokrytými uvedeným kódom. Rada však uvádza, že všetky získané dôkazy vrátane dôkazov poskytnutých vývozcami a dovozcami, ktorí spolupracovali na prešetrovaní, naznačujú, že dotknutými krajinami boli vyvážené iba elektronické váhy. Okrem toho Rada uvádza, že inštitúcie Spoločenstva mali informácie iba o menej ako 50 % celkových dovozov v dôsledku výnimočne nízkej úrovne spolupráce na strane vývozcov, najmä čínskych vývozcov. Zo skutočnosti, že boli dostupné iba obmedzené informácie o vývozoch z Číny, však nemožno vyvodiť, že Rada prekročila hranice svojej miery voľnej úvahy, keď založila svoje posúdenie na číslach poskytnutých Eurostatom.

b) Posúdenie Súdom prvého stupňa

- ²²⁸ Žalobca tvrdí, že určením objemu dovozov na základe štatistík Eurostatu, hoci si boli vedomé toho, že kód KN 8423 8150 pokrýval iné tovary ako elektronické váhy, inštitúcie Spoločenstva nezaložili svoje zistenia týkajúce sa objemu dovozov na pozitívnych dôkazoch. Preskúmanie použitia čísiel Eurostatu pri určení objemu dovozov Súdom prvého stupňa sa preto obmedzí na uvedený osobitný aspekt.

229 Žalobca sa opiera o vec Gimelec, už citovanú v bode 226 vyššie (odseky 13 a 14). Rozsudok Súdneho dvora v uvedenej veci uvádzal:

„Komisia bola oprávnená založiť svoje rozhodnutie na špecifických údajoch vyplývajúcich z jej prešetrovania ak aj nezodpovedali štatistikám Spoločenstva o ktoré sa žalobcovia opierajú. V skutočnosti, ako na to poukázala Komisia bez toho, aby bol tento bod spochybnený žalobcami, štatistiky Spoločenstva nemôžu poskytovať žiaden dôkaz pretože klasifikujú elektrické motory pod colnou kategóriou, ktorá zahŕňa tiež iné výrobky.

Z toho vyplýva, že Komisia určila objem predmetných dovozov na základe informácií, ktoré jej boli primerane dostupné.“

230 Z uvedeného rozsudku je jasné, že inštitúcie Spoločenstva sa nedopúšťajú zjavného nesprávneho posúdenia, keď zakladajú svoje zistenia na informáciách primerane im dostupných. Judikatúra tiež jasne ukazuje, že inštitúcie Spoločenstva nie sú viazané odpoveďami dotknutých účastníkov, ak je stupeň spolupráce nízky, a preto čísla poskytnuté jedným alebo dvoma dotknutými podnikmi nemožno považovať za reprezentatívne (pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. júla 1996, Sinochem Heilongjiang/Rada, T-161/94, Zb. s. II-695, bod 65).

231 V tejto veci inštitúcie Spoločenstva zastali názor, že napriek skutočnosti, že kód KN 8423 8150 môže tiež zahŕňať iné výrobky, ako sú elektronické váhy, také ako sú počítacie váhy a skúšobné váhy, bolo na účely tohto prešetrovania vhodné použiť čísla Eurostatu na určenie objemu dovozov z dotknutých krajín, pretože počas prešetrovania neboli Komisii predložené žiadne dôkazy, ktoré by naznačovali, že iné váhy, ako sú elektronické váhy, boli z dotknutých krajín dovážané do Spoločenstva.

232 Ako odpoveď na písomnú otázku položenú Súdom prvého stupňa Rada uviedla, že inštitúcie Spoločenstva nepoužili čísla Eurostatu ako také. Čo sa týka dovozov z Číny roku 1995 a 1998 a počas celého obdobia prešetrovania, Komisia zistila, že čísla o objeme hlásené Eurostatom boli príliš vysoké a že ceny stanovené Eurostatom boli príliš nízke. Napríklad, čo sa týka roku 1995, Eurostat hlásil priemernú cenu 7 EUR za jednotku. Bolo preto jasné, že uvedené ceny sa nemohli vzťahovať na zostavené jednotky elektronických váh, ale skôr na dovozy častí. Komisia preto čísla Eurostatu prispôsobila. Podľa Rady úpravy uskutočnené Komisiou dostali objemy dovozu na pravdepodobnejšie úrovne jednotiek, ktoré sa zdali primerané vo svetle čísiel poskytnutých čínskymi vývozcami, ktorí spolupracovali na prešetrovaní, úrovne spolupráce zo strany čínskeho trhu a odhadov uskutočnených výrobným odvetvím Spoločenstva, ktoré podalo sťažnosť. Teda Komisia použila pri svojom prešetrovaní čísla sprístupnené žalobcovi v liste o sprístupnení z 21. septembra 2000. Ďalej, žalobca si bol podľa Rady vedomý toho, že základné čísla Eurostatu boli prispôbené, a voči uvedenej úprave nenamietal. Jednoducho tvrdil, že Komisia nedokázala, že čísla Eurostatu nepokrývali iné výrobky, ako sú elektronické váhy.

233 Vo svojej odpovedi Rada tiež poskytla Súdu prvého stupňa čísla Eurostatu, na základe ktorých sa uskutočnila úprava. Uvedené čísla sa skutočne odlišujú od čísiel Eurostatu, ktoré výrobné odvetvie Spoločenstva pripojilo k svojej sťažnosti. Aby vysvetlila uvedený nesúlad, Rada na pojednávaní uviedla, že keďže sú čísla Eurostatu priebežne revidované, základné čísla Eurostatu použité Komisiou v záverečnej fáze jej prešetrovania nie sú identické s číslami, ktoré boli dostupné pri podaní sťažnosti.

234 Z čísiel Eurostatu predložených Radou je jasné, že počas obdobia prešetrovania objem dovozov z Číny bol 47 658 jednotiek. Číslo použité Komisiou po úprave však bolo 16 827 jednotiek. Preto radšej, ako by použila číslo 63 894 jednotiek, ktoré podľa Eurostatu predstavovalo vývozy z troch dotknutých krajín, Komisia podobne

použila nižšie číslo 33 063 jednotiek. Podobne, čo sa týka roku 1995, čísla Eurostatu hlásili dovozy z Číny na 21 289 jednotkách, zatiaľ čo číslo použité Komisiou bolo 3 456 jednotiek, a hoci Eurostat dostal celkom 32 686 jednotiek pre dovozy z troch dotknutých krajín, Komisia odhadla uvedený súhrn na 14 853 jednotiek.

235 Z odôvodnení č. 63, 70 a 71 napadnutého nariadenia je jasné, že čísla zaobstarané Eurostatom boli použité na posúdenie spotreby v Spoločenstve, objemu dovozov a teda trhových podielov. Podľa stanovísk Rady spomenuté čísla sú preto prispôbenými číslami, ktoré ukazujú, že celkový objem dovozov bol 33 063 jednotiek počas obdobia prešetrovania.

236 Z odôvodnenia č. 105 napadnutého nariadenia je však jasné, že počas obdobia prešetrovania vyvážajúci výrobcovia spolupracujúci na prešetrovaní vyviezli do Spoločenstva takmer 15 000 jednotiek, z ktorých bolo 97 % v trhovom segmente nižšej kategórie.

237 Existuje preto veľký rozpor medzi číslami poskytnutými spolupracujúcimi vyvážajúcimi výrobcami a prispôbenými číslami Eurostatu. V spojitosti s tým Rada poukazuje na to, že úroveň spolupráce zo strany vývozcov, najmä čínskych vývozcov bola nízka. Na pojednávaní uviedla, že podľa správy vypracovanej združením čínskych výrobcov váh, ktorú Rada nenavrholo zaradiť do spisu, sa o trh delilo 15 spoločností. Z uvedených 15 spoločností, iba tri spolupracovali pri prešetrovaní. Teda podľa Rady veľké množstvo uvedených spoločností pri vyšetrovacom konaní nespocovalo a vo svetle čísiel Eurostatu, ktoré ukázali rozdiel medzi skutočne identifikovanými predajmi a predajmi, ktoré boli zaznamenané, inštitúcie Spoločenstva mali dobrý dôvod domnievať sa, že veľa z uvedených spoločností vyvážalo ale nespocovalo.

- 238 Podľa článku 18 základného nariadenia v prípade neposkytnutia spolupráce môžu byť zistenia spravené „na základe dostupných skutočností“, ktoré musia byť overené, kde je to možné, odkazom na iné dostupné nezávislé zdroje, akými sú oficiálne štatistiky o dovozoch.
- 239 Okrem toho v tejto veci je z odôvodnenia č. 5 napadnutého nariadenia zrejmé, že s výnimkou jedného taiwanského vyvážajúceho výrobcu všetci vyvážajúci výrobcovia vrátane troch čínskych spoločností, ktorých výrobcovia z výrobného odvetvia Spoločenstva zmienili vo svojej sťažnosti, v skutočnosti spolupracovali pri prešetrovaní. Skutočnosť, že výrobné odvetvie Spoločenstva zmienilo vo svojej sťažnosti iba tri čínske spoločnosti, neznamená, že na trhu neboli žiadni iní čínski vyvážajúci výrobcovia. V dôsledku toho nemožno inštitúciám Spoločenstva vytýkať, že zastali názor, že niektorí vyvážajúci výrobcovia nespupracovali. Treba poznamenať, že na pojednávaní žalobca tvrdil, že správa vypracovaná združením čínskych výrobcov váh bola pripojená k odpovediam na dotazník Komisie. Žiadna taká správa sa však v spise nenachádza. Vo svojej odpovedi na dotazník týkajúci sa udelenia štatútu trhového hospodárstva odkazoval žalobca na šesť hlavných výrobcov elektronických váh vrátane troch spolupracujúcich spoločností.
- 240 Čo sa týka tvrdenia žalobcu, že predmetný kód KN sa tiež vzťahuje na iné výrobky, ako sú elektronické váhy, treba pripomenúť, že Komisia správne prispôsobila čísla Eurostatu, pretože zastala názor, že iné výrobky (menovite v tomto prípade náhradné súčiastky) boli dovážané pod uvedeným kódom, a nakoniec získala číslo 33 063 jednotiek. Inštitúcie Spoločenstva nedostali následne žiadnu špecifickú informáciu, ktorá by ukazovala, že uvedené číslo tiež zahŕňalo dovozy iných výrobkov, ako sú elektronické váhy. Okrem toho žalobca nepredložil ani najmenší dôkaz o tom, že to bolo tak. Preto bola Komisia oprávnená zastať názor, že hoci sa predmetný kód vzťahuje na iné výrobky, číslo 33 063 jednotiek predstavovalo iba dovozy elektronických váh. Treba mať na pamäti, že inštitúcie Spoločenstva požívajú širokú mieru voľnej úvahy a že ako na to bolo poukázané vbode 119 vyššie, je na žalobcovi

označiť dôkazy, na základe ktorých môže Súd prvého stupňa zistiť, že sa Rada dopustila zjavného nesprávneho posúdenia. Žalobca však také dôkazy neoznačil.

241 Za okolností tohto prípadu treba vysloviť, že inštitúcie Spoločenstva sa nedopustili zjavného nesprávneho posúdenia, keď použili prispôbené čísla Eurostatu na posúdenie spotreby v rámci Spoločenstva a na určenie celkového objemu dovozov z dotknutých krajín a trhových podielov predstavovaných Spoločenstvom a dovozcami.

242 Piatu časť druhého žalobného dôvodu preto nemožno prijať. Preto musí byť druhý žalobný dôvod zamietnutý v plnom rozsahu.

C — Tretí žalobný dôvod: porušenie článku 3 ods. 6 základného nariadenia

1. Úvod

243 Žalobca tvrdí, že Rada porušila článok 3 ods. 6 základného nariadenia tým, že sa dopustila zjavného nesprávneho posúdenia pri určovaní príčiny.

- 244 Napadnuté nariadenie sa zaoberá príčinou v odôvodneniach č. 98 až 116. V odôvodneniach č. 115 a 116 je dosiahnutý nasledujúci záver:

„Vzhľadom na časovú zhodu medzi realizovaným znižovaním cien ako aj významným trhovým podielom, ktorý získali dumpingové dovozy z predmetných krajín na jednej strane a zodpovedajúcou stratou trhového podielu, ktorú zaznamenal priemysel [výrobné odvetvie — *neoficiálny preklad*] spoločnosti, ako aj znížením predajných cien na druhej strane, dospelo sa k záveru, že dumpingové dovozy s pôvodom v predmetných krajinách spôsobili priemyslu [výrobnému odvetviu — *neoficiálny preklad*] spoločnosti materiálne škody.

Na základe vyššie uvedeného sa dospelo k záveru, že dumpingové dovozy s pôvodom v predmetných krajinách spôsobili priemyslu [výrobnému odvetviu — *neoficiálny preklad*] spoločnosti materiálne škody. Hoci aj ostatné faktory mohli k tomu prispieť, nie sú také významné, aby narušili kauzálne prepojenie [príčinnú súvislosť — *neoficiálny preklad*] medzi dumpingovými dovozmi a škodami, ktoré utrpel priemysel [výrobné odvetvie — *neoficiálny preklad*] spoločnosti.“

- 245 Žalobca predkladá niekoľko tvrdení na podporu tretieho žalobného dôvodu. Uvedené tvrdenia sú z väčšej časti rovnaké ako tvrdenia vzťahujúce sa na určenie ujmy, ktoré boli preskúvané v spojitosti s druhým žalobným dôvodom. Preto sa bude, kde to bude vhodné, odkazovať na predchádzajúce body. Argumentáciu žalobcu možno rozdeliť na štyri časti.

2. Prvá časť: ziskovosť

a) Tvrdenia účastníkov konania

- 246 Žalobca sa opiera o znateľné zvýšenie ziskovosti vo výrobnom odvetví Spoločnosti medzi rokmi 1995 a obdobím prešetrovania ako o dôkaz toho, že dovozy dumpingových výrobkov nemali žiaden účinok. Tvrdeniu Rady v odôvodnení

č. 102 napadnutého nariadenia, že došlo k „neblahým dôsledkom na ziskovosť priemyslu [výrobného odvetvia — *neoficiálny preklad*] spoločenstva“, odporujú údaje v odôvodnení č. 84, podľa ktorých „návratnosť obratu všetkých [elektronických váh] ako celku vzrástla z nízkej pozitívnej úrovne v roku 1995 na cca 10% za obdobie vyšetrovania [prešetovania — *neoficiálny preklad*]“.

247 Rada žalobcovým tvrdeniam odporuje.

b) Posúdenie Súdom prvého stupňa

248 Stačí poukázať na to, že žalobca nezohľadňuje dosah zavedenia eura. Treba odkázať na odseky 199 až 202 vyššie, v ktorých je ukázané, že toto tvrdenie, ktoré je spojené viac s ujmou ako s príčinnou súvislosťou, je nedôvodné.

3. *Druhá časť: trendy predajných cien*

a) Tvrdenia účastníkov konania

249 Žalobca tvrdí, že pokles cien za modely vyššej a strednej kategórie elektronických váh nemohol byť spôsobený dovozmi z dotknutých krajín. Podľa vlastných zistení Rady objem dovozov váh strednej a vyššej kategórie bol zanedbateľný. Rada nepreskúmala a nevysvetlila skutočnosť, že ceny v segmente strednej kategórie klesli

ešte nižšie ako ceny v segmente nižšej kategórie a že ceny v segmente vyššej kategórie tiež klesli vo veľmi podobnom rozsahu.

- 250 Podľa žalobcu pokles cien bolo v skutočnosti možné pričítať dobre známej skutočnosti, že cena elektronického tovaru má s napredovaním technológie prirodzene tendenciu klesať. Teda inštitúcie Spoločenstva nepreskúmali trend výrobných nákladov pri posudzovaní dosahu dovozov na trendy cien elektronických váh v uvedených segmentoch. Okrem toho podľa názoru žalobcu odkaz na efekt znižovania je irelevantný. Žalobca tvrdí, že pokles cien elektronických váh v segmentoch strednej a vyššej kategórie nespôsobil zníženie ziskovosti v uvedených segmentoch. Žalobca tvrdí, že ziskovosť sa naopak zvýšila.
- 251 Okrem toho žalobca tvrdí, že inštitúcie Spoločenstva nevzali riadne do úvahy skutočnosť, že ceny klesli v dôsledku objavenia sa viacnásobných užívateľov, čo viedlo k posunu v kúpnej sile. Žalobca zastáva názor, že toto nesprávne posúdenie vyplynulo zo skutočností, že inštitúcie Spoločenstva vzali do úvahy zmeny v štruktúre spoločností a/alebo zlúčenia spoločností, ktoré neboli časťou výrobného odvetvia Spoločenstva. Inštitúcie Spoločenstva teda neposkytli dôkaz, že zvýšenie kúpnej sily obchodných reťazcov nespôsobil značnú ujmu, na ktorú odkazujú odôvodnenia č. 113 a 114 napadnutého nariadenia.
- 252 Okrem toho žalobca uvádza, že na preukázanie toho, že udávaný pokles cien v každom z troch segmentov elektronických váh vskutku predstavoval značnú ujmu podobnému výrobku, treba tiež ukázať, aký dosah na ziskovosť v uvedených troch segmentoch mali uvedené poklesy ceny. Žalobca poukazuje na to, že výrobné odvetvie Spoločenstva zaznamenalo veľké zisky a že ak zisky zostávajú na uspokojujúcej úrovni napriek poklesu predajných cien, nie je dovozmi spôsobená žiadna značná ujma. Podľa žalobcu sa oligopolistické zisky vytvorené výrobcami v Spoločenstve mohli znížiť v dôsledku konkurencie dovozov.

253 Rada žalobcovým tvrdeniam odporuje.

b) Posúdenie Súdom prvého stupňa

254 Čo sa týka tvrdenia, že inštitúcie Spoločenstva nevzali do úvahy účinnok zvýšenia produktivity na predajné ceny, stačí uviesť, že uvedené tvrdenie už bol rozobraté v bode 198 vyššie, v ktorom bolo vyslovené, že je irelevantné. Tvrdenie, že zníženie cien modelov elektronických váh v segmentoch strednej a vyššej kategórie bolo spôsobené značnými zníženiami výrobných nákladov, bolo obdobne rozobraté v bode 198 vyššie. Čo sa týka efektu znižovania opísaného v odôvodnení č. 88 napadnutého nariadenia, ktoré uvádza, že „... depresívne účinky dumpingových dovozov na cenu sa pociťovali aj v rámci segmentov stredného a vysokého rozsahu, nakoľko ceny v segmente jedného rozsahu budú mať nevyhnutne efekt znižovania aj v ostatných segmentoch“, žalobca nepredložil žiadne tvrdenia robiace zistenia Rady neplatnými. Okrem toho, ako je jasné z odôvodnenia č. 114 napadnutého nariadenia, inštitúcie Spoločenstva v skutočnosti preskúmali účinok zvýšenia produktivity na ceny pri preskúvaní iných faktorov. Žalobca neukázal ako sa inštitúcie Spoločenstva dopustili nesprávneho posúdenia, keď zistili, že zlepšenia v produktivite neprerušili príčinnú súvislosť, o ktorú ide.

255 Okrem toho, čo sa týka sťažnosti týkajúcej sa viacnásobných používateľov, Súd prvého stupňa zisťuje, že ako žalobca sám pripúšťa, uvedený faktor bol preskúmaný Radou. Odôvodnenie č. 113. napadnutého nariadenia uvádza:

„V rámci celého spoločenstva trhových podiel viacnásobných užívateľov (t. j. veľké reťazce supermarketov) významne vzrástol, zatiaľ čo počet menších užívateľov poklesol. Táto zmena štruktúry zvýšila kúpnu silu spotrebného priemyslu celkove a je pravdepodobné, že táto zmena mala určitý klesajúci efekt na priemerné ceny.“

256 V odôvodnení č. 114 Rada uviedla:

„Ako bolo v úvodnej časti [odôvodnení č. — *neoficiálny preklad*] 59 spomenuté, štruktúra priemyslu [výrobného odvetvia — *neoficiálny preklad*] spoločenstva sa v priebehu daného obdobia taktiež podstatne zmenila. Zníženie počtu spoločností a zvýšenie produktivity uvedené v úvodnej časti 90 malo za cieľ vyrovnáť sa s týmito trhovými zmenami. Dospelo sa k záveru, že konkurencia na vnútornom trhu vyplývajúca zo zmien štruktúry maloobchodného sektoru spoločenstva nenarušila kauzálne prepojenie [príčinnú súvislosť — *neoficiálny preklad*] medzi dumpingovými dovozmi a škodami, ktoré utrpel priemysel [výrobné odvetvie — *neoficiálny preklad*] spoločenstva“

257 Preto v tejto veci Rada preskúmala, či sa objavili viacnásobní užívatelia. Okrem toho pri argumentácii, že nesprávne posúdenie vyplýva zo skutočnosti, že inštitúcie Spoločenstva vzali do úvahy zmeny v štruktúre spoločností a/alebo zlúčenia medzi spoločnosťami, ktoré nie sú časťou výrobného odvetvia Spoločenstva, žalobca nesprávne vykladá pojem „výrobné odvetvie Spoločenstva“. Podľa žalobcu uvedený pojem pokrýva iba výrobcov zo Spoločenstva, ktorí sa podieľali na prešetrovaní. Článok 4 ods. 1 základného nariadenia však uvádza, že pojem „výrobné odvetvie Spoločenstva“ odkazuje na všetkých výrobcov podobných výrobkov v Spoločenstve alebo na tých z nich, ktorých spoločný výstup výrobkov predstavuje značnú časť celkovej výroby uvedených výrobkov v Spoločenstve.

258 Čo sa týka žalobcovej výhrady, že inštitúcie Spoločenstva mali ukázať, aký účinok mali zníženia cien na ziskovosť v každom z troch segmentov, treba odkázať na odseky 127 až 131 vyššie. Stačí pripomenúť, že ako tvrdí Rada, inštitúcie Spoločenstva nemajú žiadnu povinnosť uskutočňovať oddelené preskúmanie ujmy a príčinnej súvislosti pre každý segment výrobku. Ako je jasné z odôvodnenia č. 84 napadnutého nariadenia, modely v segmente nižšej kategórie, ktoré predstavovali 97 % všetkých dovozov, mali zvlášť vážny dosah, pretože výrobné odvetvie Spoločenstva utrpelo značné straty v uvedenom segmente počas obdobia prešetrovania.

259 Preto nebolo dokázané, že sa inštitúcie Spoločenstva dopustili zjavného nesprávneho posúdenia.

4. *Tretia časť: výpočet rozpätia zníženia cien*

a) Tvrdenia účastníkov konania

260 Žalobca uvádza, že inštitúcie Spoločenstva vypočítali rozpätie zníženia cien iba vo vzťahu k modelom elektronických váh nižšej kategórie a že v dôsledku toho ich zistenia týkajúce sa príčiny nie sú v súlade s definíciou podobného výrobku.

261 Rada napáda tvrdenie žalobcu.

b) Posúdenie Súdom prvého stupňa

262 Podľa odôvodnenia č. 73 napadnutého nariadenia:

„Prevažná väčšina modelov predaných v spoločenstve spolupracujúcimi a vyvážajúcimi výrobcami pripadala na modely s nízkym rozsahom (viac ako 97 % objemových). V týchto výpočtoch neboli zahrnuté menšie množstvá modelov so stredným a vysokým rozsahom, nakoľko boli považované za nereprezentatívne.“

263 Komisia v dokumente o sprístupnení z 21. septembra 2000 vysvetlila, že „aby sa zabezpečilo spravodlivé porovnanie, boli rozpätia zníženia cien a rozpätia zníženia predajov vypočítané s použitím podobných modelov nižšej kategórie vyrábaných a predávaných výrobným odvetvím Spoločenstva“. Berúc do úvahy, že modely segmentu nižšej kategórie tvorili 97 % celkových dovozov z dotknutých krajín, inštitúcie Spoločenstva boli oprávnené vypočítať rozpätie zníženia cien výlučne vo vzťahu k segmentu nižšej kategórie a nedopustili sa zjavného nesprávneho posúdenia, keď tak urobili. Treba navyše poznamenať, že všetky žalobcové dovozy boli v segmente nižšej kategórie, a teda rozpätie zníženia cien zo strany žalobcu v prípade iných segmentov by nebolo možné vypočítať.

264 Tvrdenie žalobcu je preto nedôvodné.

5. *Štvrtá časť: podiel na trhu*

a) Tvrdenia účastníkov konania

265 Žalobca spochybňuje čísla o vývoji podielu na trhu. Podľa žalobcu sa mal vývoj podielu na trhu a objemu dovozov posúdiť v absolútnych číslach. Tvrdí po prvé, že zvýšenie v objeme dovozov z dotknutých krajín nemalo žiaden účinok na objem predajov zo strany výrobného odvetvia Spoločenstva, a po druhé, že uvedené dovozy sa objemovo znížili od roku 1997. Žalobca poukazuje na to, že zmena v objeme predajov zo strany výrobného odvetvia Spoločenstva bola mimoriadne priaznivá. Okrem toho iní obchodníci pôsobiaci v Spoločenstve sa zdajú byť najpodstatnejšími hráčmi na trhu Spoločenstva. Žalobca tiež poukazuje na to, že inštitúcie Spoločenstva nevzali do úvahy skutočnosť, že dovezené výrobky boli spotrebúvané postupne a že preto čísla o spotrebe sú nepresné. Žalobca uvádza, že ukázal na základe čísiel predložených inštitúciami Spoločenstva, že dovozy elektronických váh

z dotknutých krajín sa zvýšili pomalšie ako spotreba a že trhový podiel reprezentovaný týmito dovozmi sa znížil medzi rokmi 1996 a obdobím prešetrovania. Naopak podľa žalobcu objem predajov výrobkov výrobného odvetvia Spoločenstva sa zvýšil a uvedený podiel výrobného odvetvia na trhu zostal nezmenený.

266 Podľa názoru Rady podiel na trhu je z definície relatívnym pojmom založeným na porovnaní predajov a spotreby. Rada namieta, že zvýšenie predajov zo strany výrobného odvetvia Spoločenstva v absolútnych číslach bolo možné pričítať účinku zavedenia eura. Čo sa týka vyhlásenia žalobcu, že k najväčšiemu zvýšeniu dovozov z dotknutých krajín došlo medzi rokmi 1995 a 1996, Rada tvrdí, že uvedené zvýšenie bolo spôsobené hromadením výrobkov na sklade a že výrobky dovezené roku 1996 neboli spotrebované ihneď po vstupe do Spoločenstva. Uvádza, že napriek skutočnosti, že existovali nahromadenia výrobkov na sklade, dovozy sa neznížili a že toto je dôkazom schopnosti dumpingových dovozov preniknúť na trh Spoločenstva.

4

267 Okrem toho Rada popiera tvrdenie, že ujma bola v skutočnosti spôsobená inými výrobcami v Spoločenstve, ktorí sťažnosť nepodporili. Poukazuje na to, že dvaja z ostatných najväčších výrobcov podporili sťažnosť od počiatku a veľká spoločnosť spriaznená s čínskym výrobcom, Mettler Toledo, nemohla prispieť k ujme, pretože jej ceny boli stanovené spravodlivo.

b) Posúdenie Súdom prvého stupňa

268 V odôvodnení č. 81 napadnutého nariadenia Rada odkazuje na nasledujúce dôkazy:

„Podiel priemyslu [výrobného odvetvia — *neoficiálny preklad*] spoločenstva na trhu spoločenstva klesol pre všetky [elektronické váhy] z 26,1 % v roku 1995 na 24,9 %

v období vyšetrovania [prešetovania — *neoficiálny preklad*]; t. j. pokles o 4,6 %. Na rozdiel od vyššieuvedeného, podiel priemyslu [výrobného odvetvia — *neoficiálny preklad*] spoločnosti na trhu s [elektronickými váhami] s nízkym rozsahom klesol z 21,8 % v roku 1995 na 17,1 % v období vyšetrovania [prešetovania — *neoficiálny preklad*]; t. j. pokles o 22 %.“

269 Podľa odôvodnenia č. 100:

„Počas daného obdobia spotreba na trhu spoločnosti vzrástla o 35 %. Predaj zo strany priemyslu [výrobného odvetvia — *neoficiálny preklad*] spoločnosti vzrástol iba o 29 % a dovozy z predmetných krajín vzrástli o 123 %.“

270 Napokon v odôvodnení č. 101 je uvedený:

„Ako bolo vysvetlené v úvodnej časti [odôvodnení č. — *neoficiálny preklad*] 81, trhoví podiel priemyslu [výrobného odvetvia — *neoficiálny preklad*] spoločnosti poklesol počas daného obdobia o 4,6 %. Naproti tomu, trhoví podiel dovozov z predmetných krajín vzrástol za to isté obdobie z 9,2 % na 15,1 %.“

271 Vo svojej žalobe žalobca zostavil tri tabuľky na základe čísiel v dokumente o sprístupnení z 21. septembra 2000 a v napadnutom nariadení týkajúcom sa objemu predajov, v absolútnych číslach, zo strany výrobného odvetvia Spoločnosti a týkajúcom sa trhových podielov reprezentovaných výrobným odvetvím Spoločnosti a dotknutými krajinami. Je vhodné zostaviť novú tabuľku ukazujúcu informácie obsiahnuté v uvedených troch tabuľkách a okrem toho trend pre každý súbor čísiel v percentuálnom vyjadrení. Tabuľka musí byť zostavená vo svetle skutočnosti, že dovozy z CAS Corp., ktoré neboli dumpingové, nemali byť vzaté do úvahy.

	1995	1996	1997	1998	IP	Trend ako %
Podiel na trhu výrobného odvetvia Spoločenstva	26,1 %	25,1 %	26,0 %	23,6 %	24,9 %	- 4,6
Spotreba v Spoločenstve	161 682	172 314	177 391	201 123	218 655	35
Objem predajov zo strany výrobného odvetvia Spoločenstva	42 199	43 251	46 122	47 465	54 445	29
Objem predajov zo strany iných obchodníkov v Spoločenstve	93 301	87 749	93 897	105 554	120 491	29
Celkové dovozy	26 182	41 314	37 372	48 104	43 719	67
Celkové dovozy z Číny, Južnej Kórey a Taiwanu *	14 853 11 273	32 834 28 753	26 422 20 850	34 464 29 838	33 063 29 248	123 159
Trhový podiel reprezentovaný Čínou, Južnou Kóreou a Taiwanom *	9,2 % 7,0 %	19,1 % 16,7 %	14,9 % 11,8 %	17,1 % 14,8 %	15,1 % 13,4 %	64 91
Ostatné dovozy	11 329	8 480	10 950	13 640	10 656	- 6

* Druhý riadok predstavuje celkovú sumu vynímajúcu výrobky dovážané CAS Corp.

272 Použitím uvedených čísel sa žalobca snaží ukázať, že objem predajov výrobného odvetvia Spoločenstva sa sústavne a podstatne zvyšoval počas obdobia analýzy a že v rozsahu, v akom výrobné odvetvie Spoločenstva stratilo čokoľvek zo svojho trhového podielu v relatívnych číslach, nemohla byť uvedená strata spôsobená dovozmi z dotknutých krajín, ktoré samotné utrpeli straty, pokiaľ ide o trhové podiely.

273 Argumentácia žalobcu nemôže byť podporená. Posúdenie objemu predajov v porovnaní so spotrebou v Spoločenstve nemôže byť vyjadrené v absolútnych číslach, pretože trhový podiel je relatívnym pojmom vyjadreným ako percento. Z horeuvedených čísel je zjavné, že výrobné odvetvie Spoločenstva malo trhový

podiel vo výške 26,1 % roku 1995 a vo výške 24,9 % počas obdobia prešetrovania, čo zodpovedá relatívnemu poklesu vo výške 4,6 %. Trhový podiel reprezentovaný dumpingovými dovozmi bol 7 % roku 1995 a vo výške 13,4 % počas obdobia prešetrovania, čo zodpovedá relatívnemu zvýšeniu vo výške 91 %.

274 Trhový podiel vo výške 13,4 % možno považovať za dostatočne silný na indikáciu toho, že dovozy z dotknutých krajín mohli mať škodlivý účinok na výrobné odvetvie Spoločenstva (pozri v tomto zmysle rozsudok z 30. marca 2000, Miwon/Rada, T-51/96, Zb. s. II-1841, bod 106). Okrem toho, zatiaľ čo objem predajov zo strany výrobného odvetvia Spoločenstva sa zvýšil o 29 % počas obdobia analýzy, uvedené zvýšenie nie je úmerné k zvýšeniu spotreby o 35 % počas rovnakého obdobia. Čísla jasne ukazujú, že ako tvrdí Rada, trhový podiel výrobného odvetvia Spoločenstva klesol. Dovozy elektronických váh z dotknutých krajín sa tiež zvýšili približne o 159 % počas obdobia analýzy. Žalobca sa mylí, keď tvrdí, že ostatní obchodníci sa zdajú, že hrajú najdôležitejšiu rolu na trhu Spoločenstva. Objem predajov uvedených obchodníkov sa zvýšil iba o 29 % počas uvedeného obdobia.

275 Ďalej, čo sa týka tvrdenia žalobcu, že ak sa porovnajú rok 1996 a obdobie prešetrovania, výsledok je odlišný, a najmä došlo k zníženiu o 4 % v trhovom podiele reprezentovanom dumpingovými dovozmi, Súd prvého stupňa zisťuje, že ak by sa aj mal zaujať názor, že trhový podiel reprezentovaný dovozmi z dotknutých krajín klesol, je zjavné, ak sa vezme rok 1996 ako počiatok obdobia, že trhový podiel uvedených dovozov, menovite 13,4 % počas obdobia prešetrovania, zostal podstatný (pozri v tomto zmysle vec Miwon, už citovaná v bode 274 vyššie, bod 106).

276 Okrem toho sa výsledky navzájom odlišujú v závislosti od obdobia vybraného na účely preskúmania čísiel. V tejto veci obdobie analýzy bolo od roku 1995 do konca prešetrovania, teda roku 1999. Ako tvrdí Rada, najlepšie a najspoľahlivejšie čísla na určenie parametra spotreby a následne trhových podielov sú celkové čísla za celé obdobie analýzy. Súd prvého stupňa sa zhoduje so zistením Rady, že uvedené čísla

potvrďujú, že existoval jasný súvis medzi stratou trhových podielov výrobným odvetvím Spoločenstva a nadobudnutím trhových podielov dumpingovými dovozmi, čo je v prípade príčiny významné.

277 Treba tiež poznamenať, že inštitúcie Spoločenstva majú širokú mieru voľnej úvahy pri určovaní toho, aké obdobie treba brať do úvahy na účely určenia ujmy v antidumpingovom konaní (rozsudok zo 7. mája 1991, Nakajima/Rada, C-69/89, (Zb. s. I-2069, bod 86). V tejto veci žalobca nenapadol určenie obdobia analýzy ako také a nebolo preukázané, že inštitúcie Spoločenstva prekročili hranice svojej miery voľnej úvahy, keď založili ich posúdenie ujmy na období od roku 1995 do konca obdobia prešetrovania.

278 Preto nemožno štvrtú časť tretieho žalobného dôvodu podporiť.

279 Zo všetkého, čo bolo uvedené vyššie, vyplýva, že žalobca nedokázal, že inštitúcie Spoločenstva sa dopustili zjavného nesprávneho posúdenia pri preskúmvaní príčinnej súvislosti. Preto neporušili článok 3 ods. 6 základného nariadenia.

280 Tretí žalobný dôvod preto musí byť zamietnutý.

D — Štvrtý žalobný dôvod: porušenie procesných pravidiel zakotvených v základnom nariadení

281 Štvrtý žalobný dôvod zahŕňa v zásade tri časti týkajúce sa procesných chýb.

1. Prvá časť: porušenie článku 20 ods. 4 základného nariadenia

a) Tvrdenia účastníkov konania

282 Žalobca tvrdí, že inštitúcie Spoločenstva porušili článok 20 ods. 4 základného nariadenia v tom, že Komisia nesprístupnila určité skutočnosti a úvahy tvoriace základ pre jej zámer navrhnuť Rade uloženie konečných ciel.

283 Napriek žiadosti žalobcu o dodatočné informácie Komisia neodpovedala na otázky 2, 3, 4, 6, 10, 11 a 12 položené jej vo faxe žalobcu z 29. septembra 2000, a teda zabránila žalobcovi v účinnej ochrane jeho záujmov. Žalobca tvrdí, že z odpovedí Komisie na každú z otázok týkajúcich sa zistení v prešetrovaní, je jasné, že inštitúcie Spoločenstva mu zámerne odmietli poskytnúť informácie a bránili žalobcovi vo výkone jeho práva na obhajobu.

284 Rada uvádza, že Komisia je povinná sprístupniť podstatné skutočnosti a úvahy, na základe ktorých mieni navrhnuť Rade uloženie konečných antidumpingových ciel

v rozsahu, v akom sú informácie relevantné pre obhajobu záujmov strán. Ktorýkoľvek účastník konania, ktorý je názoru, že sprístupnené informácie sú nedostatočné, musí požiadať Komisiu o objasnenie uvedenej informácie. Keď Komisia odpovedá na žiadosti o dodatočné informácie, ale pýtajúci sa účastník konania považuje odpoveď za nedostatočnú, uvedený účastník konania to musí jasne uviesť. Navyše Rada tvrdí, že nesprístupnenie určitých informácií požadovaných dotknutým účastníkom konania Komisiou samo osebe neznamená, že nakoniec prijaté opatrenia musia byť zrušené, pretože dotknutý účastník konania musí preukázať, že jeho schopnosť účinne obhajovať svoje záujmy bola v skutočnosti ovplyvnená.

285 Rada tvrdí, že keďže žalobca nevysvetlil, prečo nebol schopný účinne obhajovať svoje záujmy, jeho tvrdenia sú nepodložené, a preto neprípustné. Alternatívne, Rada tvrdí, že Komisia odpovedala na jeho otázky riadne a adekvátne. Navyše Rada tvrdí, že námietky uskutočnené žalobcom v jeho odpovedi sú irelevantné a z väčšej časti neprípustné, pretože obsahujú nové skutkové tvrdenia, ktoré mali byť Súdu prvého stupňa predložené v žalobe.

b) Posúdenie Súdom prvého stupňa

286 Predovšetkým, čo sa týka údajnej neprípustnosti prvej časti štvrtého žalobného dôvodu, stačí uviesť, že žalobcove tvrdenia spĺňajú požiadavky článku 44 ods. 2 rokovacieho poriadku, a sú preto prípustné.

287 Účelom povinnosti Komisie podľa článku 20 ods. 4 základného nariadenia sprístupniť podnikom dotknutým antidumpingovým konaním podstatné skutočnosti a úvahy, na základe ktorých sa zamýšľa uloženie antidumpingových ciel, je zabezpečenie rešpektu k právam na obhajobu podnikov zapojených do takého

konania (rozsudok z 21. novembra 2002, Kundan a Tata/Rada, T-88/98, Zb. s. II-4897, bod 131). Táto časť žalobného dôvodu, udávajúca porušenie uvedeného ustanovenia, musí byť preto vykladaná ako udávajúca, v podstate, porušenie práv na obhajobu žalobcov počas správneho konania, ktoré sa skončilo s prijatím napadnutého nariadenia.

288 Po prvé zásada dodržiavania práva na obhajobu je základnou právnou zásadou Spoločenstva (rozsudky z 27. júna 1991, Al-Jubail Fertiliser a Saudi Arabian Fertiliser/Rada, C-49/88, Zb. s. I-3187, bod 15; z 18. decembra 1997, Ajinomoto a NutraSweet/Rada, spojené veci T-159/94 a T-160/94, Zb. s. II-2461, bod 81, a z 19. novembra 1998, Champion Stationery a i./Rada, T-147/97, Zb. s. II-4137, bod 55).

289 Je ustálenou judikatúrou, že v súlade so zásadou dodržiavania práva na obhajobu podniky ovplyvnené vyšetrovacím konaním a prijatím antidumpingového nariadenia musia byť v takej situácii počas správneho konania, že môžu účinne dať na známosť svoje názory o správnosti a relevantnosti udávaných skutočností a okolností a o dôkazoch predkladaných Komisiou na podporu jej tvrdení týkajúcich sa existencie dumpingu a ujmy utrpenej v dôsledku toho výrobným odvetvím Spoločenstva (Al-Jubail Fertiliser a Saudi Arabian Fertiliser, už citovaný v bode 288 vyššie, bod 17; Ajinomoto a Nutrasweet, už citovaný v bode 288 vyššie, bod 83; Champion Stationery, už citovaný v bode 288 vyššie, bod 55, a Kundan, už citovaný v bode 287 vyššie, bod 132).

290 Uvedené požiadavky sú uvedené v článku 20 základného nariadenia. Článok 20 ods. 1 a 2 základného nariadenia ukladá Komisii povinnosť uskutočniť konečné sprístupnenie, najmä vývozcom výrobku podliehajúcemu antidumpingovému prešetrovaniu, podstatných skutočností a úvah, na základe ktorých mieni odporučiť Rade prijatie konečných opatrení. Článok 20 ods. 4 základného nariadenia stanovuje, že konečné sprístupnenie treba poskytnúť písomne. Má sa uskutočniť čo najskôr a za normálnych okolností nie neskôr ako jeden mesiac pred konečným rozhodnutím

alebo predložením akéhokoľvek návrhu na konečný úkon podľa článku 9 Komisiou. Keď Komisia nemôže sprístupniť určité skutočnosti alebo úvahy v uvedený čas, treba ich sprístupniť čo najskôr potom. Sprístupnenie nebráni akémukoľvek následnému rozhodnutiu, ktoré môže byť prijaté Komisiou alebo Radou, ale keď je také rozhodnutie založené na odlišných faktoch a úvahách, tieto treba sprístupniť čo najskôr.

291 Podľa nariadenia Rady (EHS) č. 2423/88 z 11. júla 1988 o ochrane pred dumpingovými alebo dotovanými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho hospodárskeho spoločenstva (Ú. v. ES L 209, 1988, s. 1, ďalej len „pôvodné základné nariadenie“), adekvátnosť informácií poskytnutých inštitúciami Spoločenstva sa musí posudzovať vo svetle toho, aká konkrétna bola žiadosť o informáciu (pozri v tomto zmysle Ajinomotoa NutraSweet/Rada, už citovaný v bode 288 vyššie, bod 93).

292 Okrem toho skutočnosť, že konečné sprístupnenie, ktorého účelom je umožniť zapojeným účastníkom účinne obhajovať svoje stanovisko, je neúplné, spôsobuje nezákonnosť nariadenia ukladajúceho konečné antidumpingové clá, iba ak v dôsledku opomenutia, účastníci nemohli účinne obhajovať svoje záujmy (Champion Stationery, už citovaný v bode 288 vyššie, body 55, 73 a 81 až 84).

293 Treba preto preskúmať vo svetle uvedených zásad, či právo žalobcu na obhajobu bolo porušené počas obdobia prešetrovania.

294 V tejto veci poslala 21. septembra 2000 Komisia žalobcovi dokument sprístupňujúci fakty a úvahy, na základe ktorých zamýšľala odporučiť uloženie konečných antidumpingových ciel vo výške 13,1 % na dovozy elektronických váh vyrábaných žalobcom. Lehota poskytnutá žalobcovi na predloženie jeho pripomienok bola

stanovená na 11. októbra 2000. Faxom z 29. septembra 2000 požiadal žalobca o dodatočné informácie z Komisie. Komisia odpovedala dvoma samostatnými listami, z 29. septembra 2000 (týkajúceho sa otázok vzťahujúcich sa na dumping) a zo 4. októbra 2000 (týkajúceho sa otázok vzťahujúcich sa na ujmu a príčinu). Faxom zo 4. októbra 2000, ktorý predchádzal listu Komisie z rovnakého dňa, požiadal žalobca o predĺženie lehoty poskytnutej na predloženie jeho pripomienok. Faxom z 5. októbra 2000 Komisia žiadosť odmietla. Listom z 10. októbra 2000 žalobca predložil svoje pripomienky týkajúce sa dumpingu, ujmy a príčiny. Dňa 11. októbra 2000 Komisia odpovedala na niektoré z obáv týkajúcich sa dumpingu vyjadrených v liste z 10. októbra 2000. Najmä teraz súhlasila prijať tvrdenia žalobcu týkajúce sa platov predajcov a znížila dumpingové rozpätie z 13,1 na 12,8 %. Napokon, 23. októbra 2003 Komisia predložila svoje zvyšné pripomienky v liste z 10. októbra 2000.

295 Aby sa posúdilo, či mohol žalobca svoje záujmy obhajovať účinne, je nevyhnutné preskúmať reakcie Komisie na každú z otázok, pri ktorých sa tvrdí, že neposkytli adekvátnu odpoveď.

296 Otázkou 2 sa žalobca pýtal, „aby bol schopný vzniesť pripomienky k porovnateľnosti normálnej hodnoty a exportných cien,... k akým presným sumám sa prihliadalo pri vývozných cenách a domácich cenách indonézskeho výrobcu“ [*neoficiálny preklad*].

297 V dokumente o sprístupnení z 21. septembra 2000 (príloha A, bod 2.c) poskytla Komisia nasledujúce vysvetlenie porovnania:

„Porovnanie medzi Normálnou hodnotou a Vývoznou cenou bolo uskutočnené ohľadom ceny pri opustení továrne a na rovnakej úrovni obchodu (distribútori/obchodníci). Na tento účel, údaje týkajúce sa Vašej spoločnosti ako boli predložené

vo Vašej odpovedi na dotazník boli prijaté. Sumy, na ktoré sa malo prihliadať v podobe úprav boli prijaté Komisiou ako boli navrhnuté Vašou spoločnosťou; v súlade s článkom 2 ods. 10 písm. g) základného nariadenia sa prihliadalo na sumu vo výške 1 % fakturovanej ceny z dôvodu odlišností v nákladoch dodávateľského úveru na posudzované predaje.“ *[neoficiálny preklad]*

298 Vo svojom liste z 29. septembra 2000 poskytla Komisia dodatočné informácie týkajúce sa technických charakteristík použitých indonézskeho modelov. Okrem toho Komisia vysvetlila, že neboli uskutočnené žiadne úpravy smerom hore, aby sa vzali do úvahy rozdiely vo fyzických charakteristikách, a toto sa uplatnilo tak na domáce predaje, ako aj na vývozné predaje referenčného modelu, menovite modelu TEC SL-2200. Tiež je uvedené, že všetky predaje modelu TEC SL-2200 boli fakturované pri opustení továrne. Vo svojom liste z 11. októbra 2000 ako odpoveď na list z 10. októbra 2000, v ktorom žalobca tvrdil, že Komisia nevzala do úvahy rozdiely vo fyzických charakteristikách medzi modelmi použitými na určenie normálnej hodnoty a rozličnými modelmi vyvázanými žalobcom, Komisia vysvetlila:

„Treba poznamenať, ako to vyplýva zo zoznamu jednotlivých transakcií [žalobcu], že akékoľvek údajné odlišnosti v trhovej hodnote potenciálne vyžadujúce úpravu normálnej hodnoty medzi [súborom elektronických váh] majúci LCD alebo fluorescenčný displej nie sú zaručené. Poznnamenávame, že dokonca existujú predaje rovnakého modelu s fluorescenčným displejom, ktoré sa predávajú za nižšie ceny ako modely bez takého prvku. Vaše tvrdenie sa preto zamieta.“ *[neoficiálny preklad]*

299 Komisia pokračovala v bode 2 uvedeného listu takto:

„Ďalej pripomíname, ako už bolo načrtnuté v našom liste z 29. septembra 2000, že doteraz neboli pre rozdielnosti vo fyzických charakteristikách uskutočnené žiadne

úpravy normálnej hodnoty smerom hore zohľadňujúce technické prvky ako je fungovanie batérie, priame PLU-klúče, vyklápací displej atď., existujúce vo vyvážených modeloch [žalobcu] ale neexistujúce v TEC SL 2200. Keby sa vzali do úvahy tieto existujúce odlišnosti, bol by zistený vyšší dumping.“ *[neoficiálny preklad]*

- 300 Napokon v bode 3 rovnakého listu je tiež vysvetlené, že ak by Komisia prijala prístup navrhnutý žalobcom pri vypočítaní dumpingového rozpätia, zistila by, že existovala vyššia úroveň dumpingu, ako je úroveň, ktorá je vypočítaná v súlade s jej vlastným prístupom.
- 301 V tejto veci žalobca trval na tom, že majú byť vzaté do úvahy odlišnosti v nákladoch na úver poskytnutý na posudzované predaje. Ako je jasné z bodu 2.c prílohy A dokumentu o sprístupnení z 21. septembra 2000, uvedený faktor bol prijatý. Podľa dokumentu o sprístupnení žalobca položil otázky, čo sa týka fyzických charakteristík výrobkov. Ako bolo ukázané v predchádzajúcom bode, Komisia adekvátne vysvetlila, prečo neuskutočnila žiadne úpravy pre odlišnosti vo fyzických charakteristikách.
- 302 V dôsledku toho treba vysloviť, že žalobca mohol vedieť, ktoré modely použila Komisia, aby určila normálnu hodnotu. Bol tiež adekvátne informovaný o dôvode, prečo nebolo na odlišnosti vo fyzických charakteristikách uskutočnená žiadna úprava. Komisia sa rozhodla neuskutočniť úpravu smerom hore, ktorá by spôsobila väčšie dumpingové rozpätie. Žalobca obdobne vedel, že ceny boli porovnávané na rovnakej úrovni obchodu. Okrem toho žalobca nepožadoval žiadne ďalšie úpravy. Preto v prípade otázky 2 v jeho faxe z 29. septembra 2000 mohol žalobca obhajovať svoje záujmy účinne.

303 Otázky 3 a 4 sa týkajú prihliadnutia na platy predajcov, ktoré Komisia spočiatku odpočítala z vývoznjej ceny účtovanej žalobcom a ktoré spôsobovali zníženie vývoznjej ceny a teda zvýšenie dumpingového rozpätia.

304 Z listov z 29. septembra a 11. októbra 2000 je jasné, že Komisia neprihliadala na odpočítanie plátov predajcov, keď uskutočňovala konečný výpočet dumpingového rozpätia. V liste z 11. októbra 2000 znížila dumpingové rozpätie z 13,1 na 12,8 %. Preto prijala rozhodnutie, ktoré bolo výhodnejšie pre žalobcu, a plne akceptovala jeho tvrdenia týkajúce sa uvedenej záležitosti. Nie je preto nevyhnutné preskúmať, či Komisia riadne odpovedala na otázky 3 a 4 žalobcu.

305 V otázke 6 žalobca uviedol nasledujúce úvahy:

„Rovnaký list zo 14. apríla 2000 adresovaný Komisii spoločnosťou JKM Consulting uvádza: ‚Ako bolo dohodnuté na uvedenom stretnutí, spoločnosti Bizerba a Avery Berkel dokončia svoje Špecifické odpovede spoločnosti v Dôverných a Nedôverných formulároch a potom Vám ich postúpime na Komisiu.‘ [Žalobca] by rád požiadal o sprístupnenie toho, aké presné informácie mali byť v danom čase doplnené zo strany spoločností Bizerba a Avery Berkel v ich Špecifických odpovediach spoločnosti.“ [*neoficiálny preklad*]

306 Vo svojom liste zo 4. októbra 2000 Komisia odpovedala takto:

„Pracoviská Komisie prediskutovali priložené ukazovatele ujmy s výrobným odvetvím Spoločenstva. Výrobné odvetvie Spoločenstva potom uskutočnilo podania, kópie ktorých ste si vzali zo spisu neobsahujúceho dôverné informácie.“ [*neoficiálny preklad*]

- 307 List od spoločnosti Bizerba z 10. apríla 2000 a doručený 14. apríla 2000, ktorý obsahuje jej pripomienky k záležitosti ujmy, je obsiahnutý v dokumentoch pripojených žalobcom ako prílohy k jeho žalobe. Uvedený list obsahuje dodatočné informácie poskytnuté spoločnosťou Bizerba, na ktoré odkazuje list JKM Consulting zo 14. apríla 2000. Čo sa týka informácií poskytnutých spoločnosťou Avery Berkel, list uvedenej spoločnosti nie je medzi dokumentmi pripojenými ako prílohy k žalobe, hoci je zo spisu jasné, že žalobca si ho bol napriek tomu vedomý. Uvedený dokument predložený Radou ako príloha k jej duplikate bol sprístupnený v spise neobsahujúcom dôverné informácie, z ktorého si žalobca urobil kópiu. Rada predložila ako prílohu svojej dupliky dva protokoly potvrdzujúce skutočnosť, že právny zástupca žalobcu preskúmal spis neobsahujúci dôverné informácie 14. septembra a 1. decembra 2000. Bod 12 protokolu zo 14. septembra 2000 ukazuje, že právny zástupca žalobcu si urobil kópie z listu spoločnosti Avery Berkel zo 14. apríla 2000, ktorý bol doručený 17. apríla 2000. Preto tvrdenie žalobcu, že „spis neobsahujúci dôverné informácie neobsahoval žiadne podanie spoločnosti Bizerba a Avery Berkel po tomto liste zo 14. apríla 2000, ktorý dopĺňa „špecifické odpovede ich spoločností““ a že „obsahuje iba podanie spoločnosti Bizerba z 10. apríla 2000 ale žiadne podanie spoločnosti Avery Berkel“, nie je pravdivé. Tak spoločnosť Bizerba, ako aj spoločnosť Avery Berkel poslali Komisii listy po stretnutí začiatkom apríla 2000, aby doplnili svoje odpovede. Ako je ukázané vyššie, žalobca si bol vedomý uvedených dvoch listov.
- 308 Žalobca si bol preto vedomý všetkých súhrnov neobsahujúcich dôverné informácie všetkých pripomienok vznesených výrobným odvetvím Spoločenstva. Mohol teda účinne obhajovať svoje záujmy v spojitosti s otázkou 6 vo svojom faxe z 29. septembra 2000.
- 309 Otázkou 10 sa žalobca pýtal Komisie, či preskúmala rozsah, v akom vysoký kurz libier šterlingov k euru ovplyvnil konkurencieschopnosť spoločnosti Avery Berkel v prípade jej predajov v eurozóne.

310 Vo svojom liste zo 4. októbra 2000 Komisia odpovedala takto:

„Podrobné rozdelenie údajov o ujme ukazujúce čísla pre euro zónu a čísla pre krajiny mimo euro zóny nebolo možné z dôvodov uvedených v odpovedi na otázku 9 vyššie. ... [Požadovanie hodnotenie údajov [nebolo] dostupné, nakoľko tabuľka 4.2.2 bola zostavená zo zoznamov jednotlivých transakcií poskytnutých spolupracujúcimi výrobcami v Spoločenstve. Je obvyklou praxou pracovník Komisie požadovať iba zoznamy jednotlivých transakcií za obdobie prešetrovania.] Avšak z dostupných informácií je zjavná ujma ohľadom predajov spolupracujúcich výrobcov zákazníkom tak vnútri ako aj mimo euro zóny.“

311 Komisia teda vysvetlila, že nemala čísla o ujme, ktoré by boli rozlíšené pre eurozónu a pre oblasti mimo uvedenej zóny. Okrem toho vysvetlila, že zistila, že došlo k ujme spolupracujúcich výrobcov (vrátane spoločnosti Avery Berkel), čo sa týka predajov zákazníkom tak v eurozóne, ako aj mimo eurozóny. Preto vysvetlila žalobcovi povahu ňou uskutočneného preskúmania.

312 Komisia riadne odpovedala na otázku žalobcu a poskytla mu všetky informácie, ktoré požadoval na to, aby mohol účinne obhajovať svoje záujmy. Ako však argumentuje Rada, otázka, či Komisia riadne vzala do úvahy uvedený faktor, nemá žiaden význam pre záležitosť dodržania práv na obhajobu žalobcu.

313 Otázkou 11 sa žalobca pýtal „ako... mohla Komisia stanoviť jasné deliace línie medzi [elektronickými váhami] nižšej, strednej a vyššie kategórie ako boli použité v jej analýze ujmy“, berúc do úvahy to, že „v dokumente o sprístupnení v bode 2.1 uviedla, že: ‚prešetrovanie ukázalo, že medzi tromi segmentmi neexistujú jasné deliace línie, modely v susedných segmentoch sú často vzájomne zameniteľné“ [neoficiálny preklad].

- 314 Vo svojom liste zo 4. októbra 2000 dala Komisia nasledujúcu odpoveď na uvedenú otázku:

„V tomto prešetovaní je dotknutý výrobok rovnakým výrobkom ako bol použitý v predchádzajúcich a prebiehajúcich prešetovaníach. Všetky modely použité na účely porovnania v tomto prešetovaní boli definované dotknutou spolupracujúcou spoločnosťou (či vyvážajúcim výrobcom alebo výrobcom v Spoločenstve) a tieto boli podľa potreby overené.“ [*neoficiálny preklad*]

- 315 Komisia teda vysvetlila, ako rozdelila výrobok do segmentov nižšej, strednej a vyššej kategórie. V dôsledku toho odpoveď Komisie postačovala na to, aby umožnila žalobcovi účinne obhajovať svoje záujmy.

- 316 Okrem toho, ako Komisia správne tvrdí, rozlíšenie medzi elektronickými váhami nižšej kategórie a ostatnými elektronickými váhami bolo vymedzené iba na ilustračné účely a analýza ujmy pokrývala všetky kategórie výrobkov (pozri body 127 až 131 vyššie).

- 317 Otázkou 12 žalobca predložil pripomienky týkajúce sa veľkosti dumpingu:

„V dokumente o sprístupnení v bode 4.4.1 je uvedené, že „preskúmanie zahŕňalo všetky faktory osobitne vymenované v článku 3 ods. 5 základného nariadenia“. Avšak zdá sa, že tam nie je žiadna analýza veľkosti skutočného dumpingového rozpätia, ktorá je uvedená v článku 3 ods. 5 [uvedeného nariadenia]. Bol tento faktor považovaný za irelevantný v priebehu prešetovania? Vo svetle veľmi značnej úrovne

rozpätí zníženia cien určených Komisiou, ktoré sú oveľa vyššie ako dumpingové rozpätia určené ohľadom spolupracujúcich výrobcov, ako Komisia [zistila] že to [boli] účinky dumpingu ktoré spôsobili údajnú ujmu? Bola Komisia názoru, že dovozy, ak uskutočnené za nedumpingové cenové úrovne by spôsobili presne rovnakú udávanú ujmu, nakoľko po odstránení údajného dumpingu by zníženie cien stále zostalo veľmi podstatné a takmer nezmenené pre väčšinu spolupracujúcich výrobcov?“ [*neoficiálny preklad*]

318 Komisia dala nasledujúcu odpoveď vo svojom liste zo 4. októbra 2000:

„Vaša otázka je veľmi hypotetická pretože pracoviská Komisie žiadate, aby si predstavili situáciu, za ktorej neboli predaje vyvážajúcich výrobcov uskutočňované za dumpingové ceny. Toto jasne nie je tak v tomto prešetrovaní. Avšak pracoviská Komisie preskúmali všetky relevantné faktory, ktoré mohli mať dopad na ujmu utrpenú výrobným odvetvím Spoločenstva. V časti ‚Príčina‘ dokumentu o sprístupnení bola potvrdená príčinná súvislosť medzi dumpingovými dovozmi z dotknutých krajín a ujmu utrpenou výrobným odvetvím Spoločenstva.“ [*neoficiálny preklad*]

319 Súd prvého stupňa zisťuje, že Komisia odpovedala riadne na žalobcovu otázku 12.

320 Z dôvodov uvedených vyššie musí byť prvá časť štvrtého žalobného dôvodu zamietnutá.

2. Druhá časť: porušenie článku 20 ods. 5 základného nariadenia

a) Tvrdenia účastníkov konania

³²¹ Žalobca tvrdí, že inštitúcie Spoločenstva porušili článok 20 ods. 5 základného nariadenia tým, že mu neudelili minimálnu lehotu 10 dní na prípravu jeho pripomienok k dokumentu o sprístupnení. Záverečná odpoveď Komisie na žiadosť o dodatočné informácie bola zaslaná 4. októbra 2000 a keďže lehota uložená žalobcovi na predloženie jeho pripomienok bola určená na 11. októbra 2000, žalobcovi nebola umožnená lehota predpísaná článkom 20 ods. 5.

³²² Žalobca po prvé tvrdí, že Rada nevysvetlila, prečo sa žalobca mylí, keď tvrdí, že uvedená lehota mala byť počítaná odo dňa prijatia objasnenia. Po druhé žalobca odmieta výklad Rady, že záverečný dodatočný dokument o sprístupnení sa musí považovať za vyjasnenie a že neexistuje potreba udeľovať účastníkom povinnú minimálnu lehotu, v rámci ktorej majú uskutočniť svoje námietky. Podľa žalobcu uvedený výklad prikladá malý význam právam na obhajobu v antidumpingových konaniach. Po tretie žalobca tvrdí, že stačí ukázať, že zákonom určená lehota uvedená v základnom nariadení nebola dodržaná. Napokon žalobca tvrdí, že keďže záverečné sprístupnenie týkajúce sa záležitostí ujmy sa uskutočnilo 4. októbra 2000 a keďže v Číne bol štátny sviatok, bol schopný predložiť svoje pripomienky až 7. októbra 2000, a pretože 7. a 8. október pripadol na víkend, v skutočnosti mal iba jeden deň na prípravu predmetných pripomienok. Želal si najmä overiť tvrdenie Komisie, že neexistoval žiaden fyzický rozdiel medzi modelmi predávanými v eurozóne a modelmi predávanými mimo nej a že existovali porovnateľné modely, a tiež overiť čísla o spotrebe poskytnuté v prílohe k listu zo 4. októbra 2000 a dôkazy týkajúce sa vývozov iných výrobkov, ako sú elektronické váhy, ale spadajúcich pod

rovnaký kód Eurostatu. Tvrdí, že v antidumpingových konaniach je nevyhnutné, aby bolo zaručené absolútne minimum práv na obhajobu vrátane lehoty aspoň desiatich dní na prípravu obhajoby záujmov účastníkov z ich strany.

- 323 Rada odmieta žalobcove tvrdenia a tvrdí po prvé, že záverečné sprístupnenie sa uskutočnilo listom z 21. septembra 2000 a že lehota bola určená na 11. október 2000. Teda podľa Rady bola udelená lehota viac ako 10 dní.
- 324 Po druhé Rada uvádza, že ak je aj výklad žalobcu, čo sa týka začiatku lehoty správny, skutočnosť, že nemal 10 dní na prípravu svojich námietok, nemôže viesť k zrušeniu napadnutého nariadenia. Rada tvrdí, že žalobca musí dokázať, že neposkytnutie lehoty 10 dní žalobcovi na prípravu jeho pripomienok týkajúcich sa objasnenia mu skutočne zabránilo v účinnej ochrane jeho záujmov. Rada tvrdí, že list z 21. septembra 2000 obsahoval všetky informácie, ktoré žalobca potreboval, aby účinne obrátil svoje záujmy.
- 325 Okrem toho Rada namieta, že nové skutkové tvrdenia, menovite, že žalobca nebol schopný získať dôkazy týkajúce sa fyzických odlišností medzi modelmi predávanými v eurozóne a modelmi predávanými mimo nej a dôkazy týkajúce sa čísiel o spotrebe, boli predložené až vo fáze odpovede a že sú preto neprípustné. V každom prípade sú nedôvodné.

b) Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 326 Článok 20 ods. 5 základného nariadenia stanovuje, že „námietky vznesené po konečnom poskytnutí informácií sa zohľadnia, len ak sú doručené v lehote

stanovenej Komisiou, ktorá nesmie byť kratšia ako 10 dní, a to s prihliadnutím na naliehavosť záležitosti“.

- 327 V tejto veci Komisia zaslala dokument o sprístupnení listom z 21. septembra 2000. Lehota na uskutočnenie námietok bola určená na 11. októbra 2000 a lehota teda prekročila 10 dní. Faxom z 29. septembra 2000 žalobca požadoval od Komisie dodatočné informácie. Komisia odpovedala dvoma odlišnými listami, z 29. septembra a 4. októbra 2000. Faxom zo 4. októbra 2000 sa žalobca usiloval o predĺženie lehoty určenej na predloženie jeho pripomienok. Komisia požiadavku zamietla faxom z 5. októbra 2000. Listom z 10. októbra 2000 predložil žalobca svoje pripomienky k informáciám, ktoré dostal od Komisie.
- 328 Hlavným tvrdením žalobcu je, že mu mala byť poskytnutá lehota 10 dní od listu Komisie zo 4. októbra 2000. Rada však zastáva názor, že lehota musí začať v deň sprístupnenia záverečnej informácie, menovite 21. septembra 2000.
- 329 Predtým, ako sa preskúma, či má Rada pravdu, keď tvrdí, že list z 21. septembra 2000 bol samotný záverečným sprístupnením a že nasledujúce listy boli iba objasneniami, je vhodné predovšetkým uvážiť, aké dôsledky by nastali v tomto prípade, ak by sa malo vysloviť, že listy z 29. septembra a 4. októbra 2000 tiež predstavovali záverečné sprístupnenie.
- 330 Z judikatúry je jasné, že neuvedenie určitých faktorov v dokumente o sprístupnení nie je porušením práv žalobcu na obhajobu, keď bolo dokázané, že nadobudol vedomosť o uvedenom dôkaze pri inej príležitosti, v čase, keď stále mohol účinne dať

na známosť svoj názor v uvedenom ohľade pred tým, ako Komisia prijala návrh na prijatie napadnutého nariadenia (pozri v tomto zmysle vec *Champion Stationery*, už citovaná v bode 288 vyššie, bod 83).

331 Ak aj malo byť žalobcovi daných 10 dní na vznesenie akýchkoľvek námietok týkajúcich sa informácií neobsiahnutých v dokumente o sprístupnení, ktorý mu bol zaslaný 21. septembra 2000, a ak aj uvedená lehota nebola dodržaná, uvedená skutočnosť nemôže sama osebe viesť k zrušeniu napadnutého nariadenia. Je tiež nevyhnutné dokázať, či to, že inštitúcie Spoločenstva nedali žalobcovi lehotu predpísanú článkom 20 ods. 5 základného nariadenia na predloženie akýchkoľvek pripomienok k horeuvedeným dodatočným informáciám, bolo skutočne spôsobilé ovplyvniť jeho práva na obhajobu v predmetnom konaní.

332 Vo svojich pripomienkach, ktoré urobil ako odpoveď na dokument o sprístupnení zaslaný Komisiou 21. septembra 2000, žalobca napadol množstvo bodov vrátane bodov preskúmaných vyššie, kde spochybňoval odpovede Komisie. Listy Komisie z 29. septembra a 4. októbra 2000 boli odpoveďami na otázky položené žalobcom v jeho faxe z 29. septembra 2000. Ako bolo ukázané v bodoch 295 až 320 vyššie, nedošlo však k žiadnemu porušeniu práv žalobcu na obhajobu v prípade uvedených otázok. Okrem toho mohol žalobca uskutočniť svoje námietky tak v prípade dokumentu o sprístupnení, ako aj dodatočných otázok Komisie vo svojom liste z 10. októbra 2000.

333 Žalobca najmä tvrdí, že nemohol v krátkom čase, ktorý mu bol dostupný po tom, čo dostal list Komisie zo 4. októbra 2000 poskytujúci dodatočné informácie týkajúce sa ujmy, získať dôkaz, že iné výrobky ako elektronické váhy, ale patriace pod hlavičku KN 8423 8150, boli vyvážané z Číny a iných dotknutých krajín.

- 334 Uvedené tvrdenie by nemalo byť podporené. Čítaním dokumentu o sprístupnení z 21. septembra 2000 nadobudol žalobca vedomosť o tom, že Komisia zastala názor, že všetky vývozy zaznamenané pod kódom KN boli elektronické váhy. Preto toto nebolo novým „záverečným sprístupnením“.
- 335 Čo sa týka tvrdenia žalobcu, že nemal čas overiť si tvrdenie vznesené Komisiou 4. októbra 2000, že neexistovala žiadna fyzická odlišnosť medzi modelmi predávanými v eurozóne a modelmi predávanými mimo uvedenej zóny a že boli porovnateľnými modelmi, treba poukázať na to, že v tabuľke 4.2.2 dokumentu o sprístupnení z 21. septembra 2000 Komisia uviedla (ako ukazovateľ) priemerné ceny pre každý segment v eurozóne a mimo uvedenej zóny, aby potvrdila svoje odôvodnenie týkajúce sa dosahu zavedenia eura. V bode 8 svojho faxu z 29. septembra 2000 žalobca uviedol, že „čo sa týka tabuľky 4.2.2, [žalobca] by rád požiadal o sprístupnenie toho, či existuje nejaká fyzická odlišnosť medzi modelmi predávanými výrobným odvetvím Spoločenstva v eurozóne a v oblasti mimo eurozóny, na základe ktorej bolo určené toto porovnanie ceny“. Komisia odpovedala vo svojom liste zo 4. októbra 2000, uvádzajúc, že „porovnateľné modely boli použité v tabuľke 4.2.2 a preto nebolo potrebné robiť úpravy pre odlišnosti vo fyzických charakteristikách“. Vo svojom liste z 10. októbra 2000 žalobca iba uviedol, že „ďalej, vysoké cenové rozdiely medzi predajmi v eurozóne a mimo eurozóny zo strany sťažujúcich sa spoločností z ES ako boli dokumentované Komisiou jasne dokazujú protisúťažné správanie sa sťažovateľov a zabránenie paralelným dovozom v rámci jednotného trhu“.
- 336 Teda po odpovedi Komisie v jej liste zo 4. októbra 2000 sa žalobca ani nesnažil poukázať na to, že jeho obavy sa týkali existencie fyzických odlišností medzi modelmi predávanými v eurozóne a modelmi predávanými mimo nej a porovnateľnosti uvedených modelov. Treba preto vysloviť, že práva na obhajobu neboli porušené.

337 Čo sa týka čísiel o spotrebe, ktoré boli obsiahnuté v dokumente z apríla 2000 a boli zaslané žalobcovi v liste zo 4. októbra 2000, stačí uviesť, že boli predbežnými číslami a že iba čísla v dokumente o sprístupnení z 21. septembra 2000 boli relevantné. Preto je tvrdenie irelevantné.

338 Vo svojom liste z 10. októbra 2000 preto žalobca mohol vyjadriť svoj názor týkajúci sa záležitostí, v ktorých nesúhlasil s Komisiou a predložiť všetky tvrdenia, ktoré následne predložil Súdu prvého stupňa.

339 Preto žalobca nemôže tvrdiť, že jeho práva na obhajobu boli porušené počas vyšetrovacieho konania.

340 Žalobca sa obdobne mýli, keď sa opiera o článok 20 ods. 3 základného nariadenia, ktorý uvádza, že „ak nebolo uložené dočasné clo, strany majú možnosť požiadať o konečné poskytnutie informácií v lehote stanovenej Komisiou“. Lehota určená v liste z 21. septembra 2000 sa uplatňovala na pripomienky, ktoré mali byť predložené, a nebola lehotou na žiadosti o záverečné sprístupnenie.

341 Druhá časť štvrtého žalobného dôvodu musí byť preto zamietnutá.

3. Tretia časť: porušenie článku 6 ods. 9 základného nariadenia a článku 253 ES

a) Tvrdenia účastníkov konania

- 342 Žalobca tvrdí, že Rada porušila článok 6 ods. 9 základného nariadenia tým, že prešetrovanie neuzatvorila do jedného roka. Okrem toho neodôvodnenie skutočnosti, že uvedená lehota bola prekročená v sektore, ktorý už bol podrobený niekoľkým predchádzajúcim konaniam, je porušením článku 253 ES. Žalobca sa opiera o judikatúru Súdu prvého stupňa (NTN Corporation a Koyo Seiko, už citovaný v bode 167 vyššie, body 119 až 125, a rozsudok z 28. septembra 1995, Ferchimex/Rada, T-164/94, Zb. s. II-2681, bod 166).
- 343 Žalobca uvádza, že lehota jedného roka je všeobecným pravidlom. Ak nie je možné uvedenú lehotu dodržať, prešetrovanie musí byť uzavreté do 15 mesiacov. Uvedená povinnosť sa vzťahuje najmä na prípady, v ktorých bolo preukázané, že je nemožné dodržať lehotu jedného roka.
- 344 Rada odmieta žalobcovo tvrdenie a namieta, že jeho výklad odporuje jasnému zneniu článku 6 ods. 9 základného nariadenia. Inštitúcie sú viazané výslovnou povinnosťou uzatvoriť prešetrovanie do 15 mesiacov.

b) Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 345 Po prvé, čo sa týka judikatúry Súdu prvého stupňa, o ktorú sa opiera žalobca, podľa ktorej nemôžu antidumpingové prešetrovania trvať dlhšie ako primeranú lehotu, ktorú treba posúdiť vo svetle konkrétnych okolností každého prípadu (vec Ferchimex, už citovaná v bode 342 vyššie, bod 166), treba poukázať na to, že uvedená judikatúra sa týka článku 7 ods. 9 písm. a) pôvodného základného nariadenia.

346 Článok 6 ods. 9 základného nariadenia však nezodpovedá článku 7 ods. 9 písm. a) pôvodného základného nariadenia, ktorý znie:

„Prešetrovanie sa ukončí buď jeho zastavením alebo konečným opatrením. K ukončeniu má zvyčajne dôjsť do jedného roka od začatia konania.“ [*neoficiálny preklad*]

347 Článok 6 ods. 9 základného nariadenia, ktorý je uplatniteľný na túto vec, uvádza:

„V prípade konaní začatých podľa článku 5 ods. 9 [uvedeného nariadenia] sa prešetrovanie, kedykoľvek je to možné, ukončí do jedného roka. V každom prípade sa takéto prešetrovania vo všetkých prípadoch ukončia do 15 mesiacov od ich začatia, v súlade so zisteniami podľa článku 8 v súvislosti so záväzkami alebo zisteniami podľa článku 9 v súvislosti s konečným opatrením.“

348 Teda na rozdiel od skoršieho ustanovenia článok 6 ods. 9 základného nariadenia určuje poriadkovú lehotu jedného roka a záväznú lehotu 15 mesiacov. Skutočnosť, že ustanovenie uvádza tieto dve lehoty, znamená, že ak inštitúcie Spoločenstva neuzatvorili prešetrovanie v rámci poriadkovej lehoty jedného roka, na to, aby boli dodržané procesné pravidlá uvedené v základnom nariadení, postačuje, aby prešetrovanie uzatvorili v rámci záväznej lehoty 15 mesiacov, a nie je potrebné preskúmať, či trvanie dlhšie ako poriadková lehota ale kratšie ako záväzná lehota je primerané vo svetle okolností prípadu. Preto treba vysloviť, že judikatúra, o ktorú sa opiera žalobca, nie je uplatniteľná v prípadoch s dodržanou záväznou lehotou 15 mesiacov.

- 349 Po druhé v tejto veci bolo konanie začaté 16. septembra 1999 oznámením o začatí zverejneným v úradnom vestníku v rovnaký deň a ukončené 27. novembra 2000 prijatím napadnutého nariadenia Radou. Prešetrovanie preto nebolo uzatvorené v rámci poriadkovej lehoty jedného roka. Je však jasné, že bolo uzatvorené dosť dlho pred uplynutím záväznej lehoty 15 mesiacov. Preto sa nemožno sťažovať, že inštitúcie Spoločenstva porušili článok 6 ods. 9 základného nariadenia.
- 350 Po tretie inštitúcie Spoločenstva preto neboli vôbec povinné uviesť, prečo prekročili poriadkovú lehotu jedného roka. Preto tiež nedošlo k žiadnemu porušeniu článku 253 ES inštitúciami Spoločenstva.
- 351 V dôsledku toho musí byť tretia časť štvrtého žalobného dôvodu tiež zamietnutá.
- 352 Za týchto okolností treba žalobu v plnom rozsahu zamietnuť.

O trovách

- 353 V súlade s ustanovením článku 87 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalovaný navrhol zaviazať žalobcu na náhradu trov konania a žalobca nemal úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazať ho na náhradu trov konania.
- 354 Komisia, ktorá sa zúčastnila konania ako vedľajší účastník, sa zaväzuje na náhradu svojich vlastných trov konania v súlade s prvým pododsekom článku 87 ods. 4 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa.

Z týchto dôvodov

súd prvého stupňa (štvrtá rozšírená komora)

rozhodol a vyhlásil:

- 1) **Žaloba sa zamieta.**

- 2) **Žalobca znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania žalovaného.**

- 3) **Vedľajší účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania.**

Tiili

Pirrung

Mengozzi

Meij

Vilaras

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 28. októbra 2004.

Tajomník

Predsedníčka komory

H. Jung

V. Tiili

Obsah

Právny rámec	II - 3672
Skutkové okolnosti	II - 3681
Konanie a návrhy účastníkov konania	II - 3684
O veci samej	II - 3686
A — Prvý žalobný dôvod: zjavné nesprávne posúdenie pri uplatňovaní článku 2 ods. 7 základného nariadenia	II - 3686
1. Úvod	II - 3686
2. O štruktúre článku 2 ods. 7 základného nariadenia	II - 3689
a) Tvrdenia účastníkov konania	II - 3689
b) Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 3690
3. O prvom kritériu stanovenom v článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia	II - 3693
a) O účtovaní jednotných cien	II - 3693
Tvrdenia účastníkov konania	II - 3693
Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 3695
b) O stratových predajoch	II - 3701
Tvrdenia účastníkov konania	II - 3701
Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 3704
c) O pomere medzi predajmi na čínskom vnútornom trhu a vývozmí ...	II - 3707
Tvrdenia účastníkov konania	II - 3707
Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 3708
d) O závere týkajúcom sa prvého kritéria uvedeného v článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia	II - 3713
	II - 3791

B — Druhý žalobný dôvod: porušenie článku 3 ods. 2, 3, 5 a 8 základného nariadenia a zjavne nesprávne posúdenie pri určení ujmy	II - 3714
1. Úvodné poznámky	II - 3714
2. Šiesta časť: porušenie článku 3 ods. 2 a 8 základného nariadenia vzťahujúce sa na posúdenie účinku dumpingových dovozov odkazom iba na časť výroby kategórie podobných výrobkov v Spoločenstve	II - 3716
a) Tvrdenia účastníkov konania	II - 3716
b) Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 3718
3. Prvá časť: porušenie článku 3 ods. 5 základného nariadenia	II - 3719
a) Tvrdenia účastníkov konania	II - 3719
b) Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 3721
4. Druhá časť: posudzovanie nedumpingových dovozov pri zhodnotení určujúcom ujmu	II - 3725
a) Tvrdenia účastníkov konania	II - 3725
b) Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 3728
5. Tretia časť: zistenie, že výrobné odvetvie Spoločenstva utrpelo značnú ujmu	II - 3734
a) Rozdiel medzi predbežnými a konečnými číslami	II - 3734
Tvrdenia účastníkov konania	II - 3734
Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 3735
b) Zhodnotenie určitých ukazovateľov ujmy	II - 3737
Tvrdenia účastníkov konania	II - 3737
Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 3739
— Predajná cena podobného výrobku	II - 3740
— Ziskovosť a účinok zavedenia euro	II - 3742

c)	Značná ujma a posúdenie faktov	II - 3743
	Tvrdenia účastníkov konania	II - 3743
	Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 3744
d)	Začiatok a vyvrcholenie účinku vyvolaného zavedením eura	II - 3744
	Tvrdenia účastníkov konania	II - 3744
	Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 3745
6.	Štvrtá časť: zjavná chyba inštitúcií Spoločenstva pri posudzovaní veľkosti skutočného dumpingového rozpätia	II - 3747
a)	Tvrdenia účastníkov konania	II - 3747
b)	Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 3748
7.	Piata časť: porušenie článku 3 ods. 2 a 3 základného nariadenia tým, že boli zobrazené do úvahy čísla Eurostatu	II - 3749
a)	Tvrdenia účastníkov konania	II - 3749
b)	Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 3751
C —	Tretí žalobný dôvod: porušenie článku 3 ods. 6 základného nariadenia	II - 3756
1.	Úvod	II - 3756
2.	Prvá časť: ziskovosť	II - 3757
a)	Tvrdenia účastníkov konania	II - 3757
b)	Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 3758
3.	Druhá časť: trendy predajných cien	II - 3758
a)	Tvrdenia účastníkov konania	II - 3758
b)	Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 3760
4.	Tretia časť: výpočet rozpätia zníženia cien	II - 3762
a)	Tvrdenia účastníkov konania	II - 3762
b)	Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 3762
		II - 3793

5. Štvrtá časť: podiel na trhu	II - 3763
a) Tvrdenia účastníkov konania	II - 3763
b) Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 3764
D — Štvrtý žalobný dôvod: porušenie procesných pravidiel zakotvených v základnom nariadení	II - 3769
1. Prvá časť: porušenie článku 20 ods. 4 základného nariadenia	II - 3769
a) Tvrdenia účastníkov konania	II - 3769
b) Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 3770
2. Druhá časť: porušenie článku 20 ods. 5 základného nariadenia	II - 3781
a) Tvrdenia účastníkov konania	II - 3781
b) Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 3782
3. Tretia časť: porušenie článku 6 ods. 9 základného nariadenia a článku 253 ES	II - 3787
a) Tvrdenia účastníkov konania	II - 3787
b) Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 3787
O trovách	II - 3789